EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 22.12.2021
COM(2021) 823 final

2021/0433 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV

hargmaiste kontsernide ülemaailmse madalaima maksustamistaseme tagamise kohta Euroopa Liidus

{SWD(2021) 580 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Nõukogu 27. novembri 2020. aasta järeldustes kinnitati nõukogu jätkuvat toetust OECD/G20 maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise kaasava raamistiku tööle, mille eesmärk on jõuda konsensusel põhineva ülemaailmse lahenduseni, mis võtaks arvesse kõigi liikmesriikide huve ja tagaks, et kõik äriühingud maksavad õiglase osa maksudest kasumilt, mille nad on teeninud oma tegevusega ELis.

Käesoleva direktiiviga sätestatakse normid, millega tagatakse ühtsel turul tegutsevate suurte hargmaiste kontsernide ja puhtalt riigisiseste kontsernide madalaim tegelik maksustamistase, mis on kooskõlas kaasava raamistiku 8. oktoobril 2021 saavutatud kokkuleppega ja järgib hoolikalt OECD näidiseeskirju, milles lepiti kokku kaasavas raamistikus ja mis avaldati 20. detsembril 2021.

OECD maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise 2015. aasta projekti laiendusena töötati kaasavas raamistikus välja lahendus majanduse digipöördest tulenevate maksuprobleemide lahendamiseks. Arutelud keskendusid kahele töösuunale: esimesele sambale, mille raames tehakse ettepanek jaotada maksustamisõigused osaliselt ümber turujurisdiktsioonidele, ja teisele sambale, mille raames tehakse ettepanek kehtestada suurte hargmaiste kontsernide minimaalne tegelik maksustamine. Nende kahe samba eesmärk on käsitleda erinevaid, kuid omavahel seotud probleeme, mis on tingitud majanduse suurenevast üleilmastumisest ja digitaliseerimisest. Esimese ja teise samba kaks poliitikaeesmärki on tegeleda maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise seni käsitlemata probleemidega ning piirata ülemäärast maksukonkurentsi jurisdiktsioonide vahel.

Teine sammas koosneb kahest reeglist, mis tuleb lisada siseriiklikesse maksualastesse õigusaktidesse, ja aluslepingul põhinevast reeglist. Kaks siseriiklikku maksustamisreeglit on tulu arvessevõtmise reegel ja selle kaitsemeede alamaksustatud maksete reegel, mida tuntakse koos kui üleilmseid maksubaasi kahanemise vastaseid (GloBE) eeskirju. Maksustamisele kuulumise reegel on aluslepingul põhinev reegel, mis võimaldab lähteriikidel kehtestada tuluallika piiratud maksustamise teatavatele seotud osapoolte maksetele, mida maksustatakse miinimummäärast madalama maksumääraga. OECD näidiseeskirjad sisaldavad sätteid ainult GloBE näidiseeskirjade kohta.

Kaasava raamistiku 2021. aasta oktoobri aruandes esitatud üksikasjalikus rakenduskavas on märgitud, et GloBE näidiseeskirjade siseriiklikud rakendussätted peaksid kehtima ja neid tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2023.

Ühtse turuga Euroopa Liitu iseloomustab tihedalt lõimunud majandus, mistõttu on oluline tagada, et kahe samba kokkulepet rakendataks kõigis liikmesriikides sidusalt ja järjepidevalt. Selleks et tagada kokkuleppe rakendamine ELis niisugusel tasemel ja kooskõla liidu õigusega, on teise samba rakendamise peamine vahend ELis direktiiv. Direktiiviga rakendatakse ainult GloBE näidiseeskirju. Maksustamisele kuulumise reegel sobib käsitlemiseks kahepoolsetes maksulepingutes. Direktiiv järgib OECD ülemaailmset kokkulepet koos mõningate vajalike kohandustega, mis tagavad kooskõla liidu õigusega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolev direktiiv põhineb komisjoni teatisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule *„Äriühingute maksustamine 21. sajandil“*, mille komisjon esitas 18. mail 2021[1].

GloBE näidiseeskirjade rakendamine ELis võib mõjutada maksustamise vältimise vastase direktiivi[2] kehtivaid sätteid ja eelkõige võib avalduda välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate normide ja teise samba põhireegli (tulu arvessevõtmise reegel) vaheline koostoime. Komisjon on uurinud, kuidas kõige paremini võtta arvesse kõnealuses direktiivis sätestatud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate normide ja tulu arvessevõtmise reegli koostoimet, ning jõudnud järeldusele, et maksustamise vältimise vastast direktiivi ei ole selles osas vaja muuta. Peale selle on OECD näidiseeskirjadega kooskõlas jätkata maksustamise vältimise vastases direktiivis sätestatud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate normide kohaldamist paralleelselt GloBE näidiseeskirjadega. Praktikas kohaldatakse kõigepealt kõnealuse direktiivi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid norme. Kõiki täiendavaid makse, mida emaettevõtja maksab selle korra alusel konkreetsel majandusaastal, võetakse arvesse GloBE näidiseeskirjades, omistades need asjaomasele madalalt maksustatud majandusüksusele, et arvutada tema jurisdiktsioonis kehtiv tegelik maksumäär.

Teiseks peaks GloBE näidiseeskirjade ülevõtmine ELis sillutama teed kokkuleppele jõudmiseks intresside ja litsentsitasude direktiivi uuesti sõnastamise menetluses olevas ettepanekus,[3] mis on olnud nõukogus alates 2011. aastast. Uuesti sõnastatava direktiivi eesmärk oli muuta direktiivist saadav kasu (millega kõrvaldatakse kinnipeetava maksuga seotud tõkked kontsernisiseste piiriüleste intresside ja litsentsitasude puhul) sõltuvaks sellest, kas intressi maksustatakse sihtriigis. Mõned liikmesriigid olid seisukohal, et intresside ja litsentsitasude maksustamise direktiiviga tuleks minna kaugemale ja sihtriigis tuleks kehtestada madalaim maksustamistase kui kinnipeetava maksu puudumisest kasu saamise tingimus. GloBE näidiseeskirjade rakendamine ELis peaks lahendama arutluse all oleva küsimuse intresside ja litsentsitasude direktiivi uuesti sõnastamise kohta.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Otsese maksustamise valdkonnas on seadusandlike algatuste õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 115. Kuigi artiklis 115 ei ole selget viidet otsesele maksustamisele, viidatakse selles riiklike õigusaktide ühtlustamise direktiividele, mis otseselt mõjutavad siseturu rajamist või toimimist. Et see tingimus oleks täidetud, on vaja, et otsese maksustamise valdkonnas kavandatavate ELi õigusaktidega püütaks kõrvaldada olemasolevaid ebakõlasid siseturu toimimises. Praegu tekitab ebakõla asjaolu, et puuduvad normid, mis tagaksid äriühingute minimaalse tegeliku maksustamise kogu ühtsel turul. Artiklis 115 on sätestatud, et kõnealuse artikli kohase ühtlustamise õiguslikud meetmed tuleb võtta direktiivi vormis õigusaktiga.

---

1 COM(2021) 251 final.

2 Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT L 193, 19.7.2016, lk 1–14).

3 Ettepanek: nõukogu direktiiv eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (uuesti sõnastatud), KOM(2011) 714 lõplik – 2011/0314 (CNS).

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuse valdkonna puhul on vaja ühist algatust kogu siseturul.

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eelkõige siseturul ja väljaspool seda tegutsevate suurte hargmaiste ettevõtjate kasumi minimaalne tegelik maksustamine. Sellega nähakse ette ühine raamistik OECD näidiseeskirjade koordineeritud rakendamiseks liikmesriikide õiguses, kohandatult liidu õiguse nõuetega.

Vaja on ELi tasandi meetmeid, kuna on oluline tagada OECD näidiseeskirjade ühetaoline rakendamine ELis. Esiteks on OECD näidiseeskirjad „ühine lähenemisviis“, mistõttu on oluline, et siseturul oleks üks ühtsete normide kogum ja ühtne minimaalne kaitsetase. ELis, kus riikide majandused on omavahel tihedalt seotud, on vaja ühtset strateegilist lähenemisviisi ja koordineeritud tegevust, et parandada siseturu toimimist ja maksimeerida ettevõtete kasumi minimaalse tegeliku maksustamise positiivset mõju. Seda on võimalik saavutada ainult siis, kui õigusaktid jõustatakse tsentraalselt ja võetakse üle ühetaoliselt.

Kuna hargmaiste ettevõtete kontsernid tegutsevad tavaliselt mitmes ELi liikmesriigis ja GloBE näidiseeskirjadel on piiriülene mõõde, on oluline, et reeglite toimimises, näiteks tegeliku maksumäära arvutamise meetodis või lisamaksukohustuses, ei tekiks lahknevusi. Sellised lahknevused võivad põhjustada ebakõlasid ja moonutada ausat konkurentsi siseturul. Seetõttu on oluline võtta vastu lahendused, mis toimivad siseturul tervikuna, ning seda on võimalik saavutada vaid liidu tasandil.

ELi tasemel algatus annaks lisaväärtust, võrreldes sellega, mida on võimalik saavutada paljude erinevate siseriiklike rakendusmeetoditega. Kuna GloBE näidiseeskirjadel on suur piiriülene mõõde, tasakaalustaks ELi tasandi meede erinevaid huve siseturul ja võtaks arvesse asjaolusid tervikuna, et tuua välja ühised eesmärgid ja lahendused. Peale selle tuleb OECD näidiseeskirjade rakendamise meetmed kehtestada kooskõlas esmase õigusega ja järgida kogu liidus samu põhimõtteid, mis annaks maksumaksjatele õiguskindluse, et uus õigusraamistik on kooskõlas ELi põhivabadustega, sealhulgas asutamisvabadusega.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega.

OECD näidiseeskirju kohaldatakse nende hargmaiste ettevõtjate suhtes, kelle kontserni kogukäive on konsolideeritud finantsaruannete põhjal vähemalt 750 miljonit eurot. Kavandatud meetmed ei lähe kaugemale siseturul tegutsevate üksuste minimaalse tegeliku maksustamise tagamisest ning on kooskõlas OECD näidiseeskirjade ja liidu õiguse nõuetega. Tulu arvessevõtmise reegli laiendamine suurtele riigisisestele kontsernidele, mille kogukäive on vähemalt 750 miljonit eurot, peaks eeldatavalt hõlmama piiratud arvu maksumaksjaid ja piirdub hädavajaliku miinimumiga, mis tagab direktiivi sätete vastavuse liidu õigusele. Seega ei lähe direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik direktiivi eesmärkide saavutamiseks, ning järgib proportsionaalsuse põhimõtet.

- **Vahendi valik**

Tehakse ettepanek võtta vastu direktiiv, mis on selle õigusliku aluse, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 115 kohaselt ainus võimalik meede.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Enamik liikmesriike on OECD liikmed ja on aastatel 2019–2021 osalenud teise samba töösuunda käsitlevatel üksikasjalikel tehnilistel aruteludel. Peale selle andsid OECD eksperdid korrapäraselt ajakohastatud teavet ja vastasid nõukogu küsimustele projekti kohta.

OECD korraldas 2019. aasta detsembris ja 2021. aasta jaanuaris teise samba ülesehituse mõne elemendi kohta avalikud konsultatsioonid, mis kulmineerusid mõlema ürituse avalike veebikonverentsidega. Samuti on komisjon pidanud arutelusid komisjoni sees, mõnede liikmesriikide ja OECD ekspertidega, eelkõige juhul, kui komisjonil on olnud kahtlusi pakutud lahenduste teatavate tehniliste aspektide suhtes.

Lisaks sellele korraldas maksunduse ja tolliliidu peadirektoraat 6. novembril 2019 IV töörühma koosoleku ja liikmesriikidel oli võimalus arutada järgmist: äriühingute rahvusvahelise maksustamise ajakohastamise eesmärgid ja põhimõtted, õiguslikud aspektid ja Euroopa Liidu Kohtu praktika mõju äriühingute rahvusvahelise maksustamise ajakohastamise võimalikele lähenemisviisidele ning äriühingute rahvusvahelise maksustamise ajakohastamise konkreetsed kavandamisvõimalused.

Kuna teise samba direktiiviga rakendatakse rahvusvaheliselt kokkulepitud standardit suurte hargmaiste kontsernide kasumi minimaalse tegeliku maksustamise tagamiseks ning OECD on selles küsimuses avalikult üsna ulatuslikult konsulteerinud, siis on komisjon otsustanud jätkata käesoleva direktiivi ettepanekuga ilma avalikku konsultatsiooni korraldamata, võttes arvesse sellise standardi rakendamise väga lühikest ajakava.

- **Mõjuhinnang**

Käesoleva ettepaneku mõju ei hinnatud allpool selgitatud põhjustel.

12. oktoobril 2020 avaldas OECD sekretariaat majandusliku mõju hinnangu, mis koostati selleks, et toetada kaasava raamistiku arutelusid esimese ja teise samba ettepanekutega seotud meetme kujundamise küsimuste üle. Majandusliku mõju hinnangu koostas OECD sekretariaat, konsulteerides kaasava raamistiku liikmete, OECD töörühma nr 2, teiste rahvusvaheliste organisatsioonide, akadeemiliste ringkondade ja muude sidusrühmadega.

Seetõttu ei koostanud komisjon eraldi mõjuhinnangut. Komisjoni talitused koostasid siiski esialgse hinnangu OECD ja kaasava raamistiku kavandatud rahvusvaheliste äriühingu tulumaksu reformide teise samba mõju kohta, mis esitati nõukogule 25. oktoobril 2019.

Sisuliselt on olulised poliitilised otsused juba vastu võetud kaasavas raamistikus ja kõrgeimal poliitilisel tasandil (G20 rahandusministrid ja G20 riigipead). Kõik kaasavasse raamistikku kuuluvad ELi liikmesriigid[4] on juba kokku leppinud teise samba peamistes aspektides ja kohustunud kohaldama OECD näidiseeskirju. ELil ei ole poliitikavariante, sest raamistiku põhialused, nagu kohaldamisala või maksumäärad ja -baas, on juba ette nähtud ja kokku lepitud.

[4] See tähendab kõiki liikmesriike peale Küprose. Küpros on siiski teatanud, et nad ei ole vastu kaasava raamistiku avalduse sisule.

Sellele lisaks on äärmiselt suur poliitiline vajadus projektiga edasi minna, st kohaldada OECD näidiseeskirju ELis juba alates 2023. aasta algusest, nagu on kokku lepitud kaasavas raamistikus. See tähendab, et ELi liikmesriikide jaoks on oluline algatus kiiresti kohandada ja ellu viia.

4. MÕJU EELARVELE

Direktiivi ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Direktiivi eesmärk on kehtestada normid, millega tagatakse suurte hargmaiste ettevõtjate ja suurte riigisiseste kontsernide madalaim maksustamistase kooskõlas kaasavas raamistikus 8. oktoobril 2021 saavutatud ülemaailmse kokkuleppega ja OECD näidiseeskirjadega, milles lepiti kokku kaasavas raamistikus ja mis avaldati 20. detsembril 2021, olukorras, kus liikmesriik peab kohaldama GloBE näidiseeskirju.

Teise samba üldine ülesehitus

Teine sammas koosneb kahest reeglist, mis tuleb lisada siseriiklikesse maksualastesse õigusaktidesse, ja aluslepingul põhinevast reeglist. Kaht siseriiklikku maksustamisreeglit (tulu arvessevõtmise reegel ja selle kaitsemeede alamaksustatud maksete reegel) tuntakse koos kui üleilmseid maksubaasi kahanemise vastaseid (GloBE) näidiseeskirju. Maksustamisele kuulumise reegel on aluslepingul põhinev reegel, mis võimaldab lähteriikidel kehtestada tuluallika piiratud maksustamise teatavatele seotud osapoolte maksetele, mida maksustatakse miinimummäärast madalama maksumääraga. Kuna aga jurisdiktsioonid peavad seda rakendama üksikult, ei võeta maksustamisele kuulumise reegli suhtes ELi tasandil meetmeid ja käesolev ettepanek seda reeglit ei käsitle.

Teist sammast kohaldatakse hargmaiste ettevõtete kontsernide ja suurte riigisiseste kontsernide suhtes, mille aastane kogukäive konsolideeritud finantsaruannete põhjal on vähemalt 750 miljonit eurot. See künnis määrati kaasavas raamistikus, eesmärgiga tagada kooskõla kehtiva rahvusvahelise äriühingu tulumaksu poliitikaga, näiteks eeskirjadega aruandluse kohta riikide lõikes. GloBE näidiseeskirju ei kohaldata valitsusasutuste, rahvusvaheliste organisatsioonide, mittetulundusühenduste, pensionifondide ega investeerimisfondide suhtes, mis on hargmaiste ettevõtete kontserni lõplikud emaüksused.

Tulu arvessevõtmise reegliga kehtestatakse emaettevõtjale lisamaks kontserni üksuste (mida nimetatakse kontserni kuuluvateks üksusteks) madala maksumääraga tulult. Tulu arvessevõtmise reeglit kohaldatakse ülevalt allapoole põhimõttel, mis tähendab, et seda kohaldab hargmaiste ettevõtete kontserni omanikeahela tipus või selle lähedal asuv üksus, mis tavaliselt on lõplik emaüksus. Juhul kui lõplik emaüksus ei kohalda tulu arvessevõtmise reeglit, peavad üks või mitu vahepealset emaüksust kohaldama seda kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksuste suhtes. Kui osalus jääb alla 80 %, kehtib tulu arvessevõtmise reegli suhtes jagatud omandi reegel. See tähendab, et osalises omanduses olev emaüksus kohaldab tulu arvessevõtmise reeglit hargmaiste ettevõtete kontserni alarühma kontrollitavate tütarettevõtjate suhtes eelisjärjekorras võrreldes lõpliku emaüksusega, kui selline osalises omanduses olev emaüksus kuulub enam kui 20 % ulatuses aktsionäridele, kes ei kuulu hargmaiste ettevõtete kontserni. Kui hargmaiste ettevõtete kontsernis on mitu osalises

omanduses olevat emaüksust, kohaldab tulu arvessevõtmise reeglit omanikeahelas madalalt maksustatud üksusele kõige lähemal olev osalises omanduses olev emaüksus.

Alamaksustatud maksete reegel (UTPR) toimib tulu arvessevõtmise reegli kaitsemeetmena ja seda kohaldatakse olukordades, kus lõpliku emaüksuse jurisdiktsioonis ei ole tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit või kui lõpliku emaüksuse jurisdiktsioonis tekib madal maksustamistase. Alamaksustatud maksete reegliga jaotatakse lisamaks jurisdiktsioonile ulatuses, milles kontserni kuuluva üksuse madala maksumääraga tulu ei maksustata tulu arvessevõtmise reegli alusel. Alamaksustatud maksete reegliga jaotatakse lisamaks jurisdiktsioonidele kahetegurilise valemi alusel: materiaalse vara bilansiline väärtus jurisdiktsioonis ja töötajate arv jurisdiktsioonis. Kuigi ülemaailmse kokkuleppega püütakse saavutada seda, et tulu arvessevõtmise reegel hakkaks toimima alates 1. jaanuarist 2023, tuleb alamaksustatud maksete reeglit rakendada üks aasta hiljem.

GloBE näidiseeskirjadega kehtestatakse lisamaks jurisdiktsiooni alusel, kasutades tegeliku maksumäära kriteeriumi. Kui hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvate üksuste tegelik maksumäär, mis arvutatakse jurisdiktsioonis ühtsena , langeb allapoole 15 % minimaalset maksumäära, tuleb iga selle jurisdiktsiooni kontserni kuuluva üksuse puhul tasuda lisamaksu, et viia selle jurisdiktsiooni tegelik maksumäär miinimumini. Perioodi tegelik maksumäär arvutatakse, jagades selle perioodi eest tasumisele kuuluv äriühingu tulumaks ja samaväärsed maksud (nn korrigeeritud hõlmatud maksud) kõnealuse hargmaiste ettevõtete kontserni korrigeeritud tuluga selles jurisdiktsioonis. Tegeliku maksumäära kriteerium on nii teise samba reeglite kohaldamise käivitaja kui ka näitaja selle kohta, kui suurt täiendavat maksu on hargmaiste ettevõtete kontsern kohustatud tasuma.

GloBE näidiseeskirjades on ette nähtud ka sisulistel põhjustel tehtav erand. See põhineb valemil, mille eesmärk on vähendada teise samba mõju hargmaiste ettevõtete kontsernidele jurisdiktsioonis, kus toimub nende tegelik majandustegevus.

Rakendamine ELis. Kavandamisvõimalused ja muud valikud

Direktiiviga rakendatakse ELis GloBE näidiseeskirju, tuginedes OECD näidiseeskirjadele ning võttes arvesse liidu õiguse ja ühtse turu eripära. Kuna direktiiviga rakendatakse rahvusvaheliselt kokkulepitud standardit suurtele hargmaistele kontsernidele minimaalse tegeliku maksustamise tagamiseks, olid direktiivi koostamiseks olemas vaid piiratud võimalused ja valikud.

Kuigi direktiivis järgitakse üldiselt hoolikalt OECD näidiseeskirju, kohaldatakse seda põhivabaduste järgimise tagamiseks ka suurtele puhtalt riigisisestele kontsernidele. Lisaks sellele on direktiivis kasutatud näidiseeskirjade kommentaaris pakutud võimalust, mille kohaselt on tulu arvessevõtmise reeglit kohaldav kontserni kuuluva üksuse liikmesriik, mis on tavaliselt lõpliku emaüksuse jurisdiktsioon, kohustatud tagama mitte ainult välismaiste tütarettevõtjate, vaid ka kõigi selles liikmesriigis asuvate kontserni kuuluvate üksuste ja selles liikmesriigis asutatud hargmaiste ettevõtete kontserni püsivate tegevuskohtade tegeliku maksustamise kokkulepitud miinimumtasemel. OECD näidiseeskirjades on sätestatud, et tulu

arvessevõtmise reeglit kohaldav jurisdiktsioon võtab arvesse üksnes välismaiste kontserni kuuluvate üksuste tegelikku maksumäära.

I peatükk. Üldsätted

Direktiivi I peatükis käsitletakse üldsätteid, nimelt reguleerimiseset, kohaldamisala, mõisteid ja kontserni kuuluva üksuse asukohta.

Direktiivi kohaldamisala on määratud viitega liidus asuvatele kontserni kuuluvatele üksustele, mis kuuluvad hargmaiste ettevõtete kontsernidesse või suurtesse riigisisestesse kontsernidesse (mille liikmeteks on kontserni kuuluvad üksused), mille konsolideeritud kogutulu on nelja eelneva aasta jooksul vähemalt kahel aastal olnud vähemalt 750 miljonit eurot. Mitmesugustel poliitilistel põhjustel, näiteks maksualase neutraalsuse põhimõtte järgimiseks ja kooskõlas OECD näidiseeskirjadega, jäetakse direktiivi kohaldamisalast välja järgmised majandusüksused: valitsusüksused, rahvusvahelised organisatsioonid, mittetulundusühendused, pensionifondid ning, tingimusel et nad on kontserni struktuuri tipus, investeerimisüksused ja kinnisvarainvesteeringute vahendid. Direktiivi kohaldamisalast jäetakse välja ka üksused, mis kuuluvad vähemalt 95 % ulatuses väljajäetud üksustele.

Seoses kontserni kuuluva üksuse asukohaga, sealhulgas püsiva tegevuskohaga, loetakse direktiivis kontserni kuuluva üksuse asukohaks, kui see üksus ei ole püsiv tegevuskoht ega maksustamise mõttes läbipaistev üksus, seda jurisdiktsiooni, kus teda peetakse maksuresidendiks. Kui sellise kontserni kuuluva üksuse asukohta ei ole selle reegli alusel võimalik kindlaks määrata, käsitatakse teda asuvana jurisdiktsioonis, kus ta asutati. Direktiiviga määratakse kindlaks ka kontserni kuuluva üksuse asukoht, mis on püsivaks tegevuskohaks. Samuti sisaldab direktiiv konkreetsete olukordade otsustavate kriteeriumide klausleid.

II peatükk. Tulu arvessevõtmise reegli ja alamaksustatud maksete reegli kohaldamine

II peatükis on sätestatud, mida liikmesriigid peavad järgima tulu arvessevõtmise reegli ja alamaksustatud maksete reegli kohaldamiseks.

Tulu arvessevõtmise reegel

Direktiivis ette nähtud normide alusel kohaldatakse tulu arvessevõtmise reeglit järgmistel juhtudel.

(1) Lõplik emaüksus ELis

Kui lõplik emaüksus paikneb ELis, maksustatakse tema madalalt maksustatud üksusi lisamaksuga samas ja teistes ELi liikmesriikides ning kolmandate riikide jurisdiktsioonides.

(2) Vahepealne emaüksus / osalises omanduses olev emaüksus ELis, mille lõplik emaüksus on väljaspool ELi

Kui lõplik emaüksus ei paikne ELis, võtab tulu arvessevõtmise reegli kohaldamise korral kontserni lõplik emaüksus kolmandas riigis tegelikult arvesse hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvaid madalalt maksustatud üksusi. Kui aga ELis on vähemalt üks osalises omanduses olev emaüksus või üks vahepealne emaüksus (kui lõpliku emaüksuse asukoha jurisdiktsioonis ei kohaldata tulu arvessevõtmise reeglit), maksustatakse vahepealset

emaüksust / osalises omanduses olevat emaüksust lisamaksuga nende ELis ja kolmandate riikide jurisdiktsioonides asuvate otseselt või kaudselt kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksuste kohaselt.

(3) Osalises omanduses olev emaüksus ELis, mille lõplik emaüksus on ELis

Kuigi ELis paiknev lõplik emaüksus peab tavaliselt maksma lisamaksu oma kontserni kuuluvatelt üksustelt (vt punkt 1), on samuti võimalik, et esmane maksustamisõigus kuulub liikmesriigile, kus paikneb osalises omanduses olev emaüksus. Sellisel juhul tuleb maksukohustusliku osalises omanduses oleva emaüksuse kindlaksmääramisel järgida alt ülespoole meetodit. Alustada tuleb täisomanduses olevatest kontserni kuuluvatest üksustest madalaimal tasandil ja liikuda esimese osalises omanduses oleva emaüksuseni, kes tulu arvessevõtmise reegli alusel peab tasuma lisamaksu oma madalalt maksustatud üksuste kohta. Ka teiste osalises omanduses olevate emaüksuste suhtes alt ülespoole kuni lõpliku emaüksuseni kohaldatakse tulu arvessevõtmise reeglit, kuid neil on õigus saada maksuvähendust lisamaksu eest, mida peab tasuma teine ahelas asuv osalises omanduses olev emaüksus.

Direktiiviga määratakse kindlaks, kui suurt osa kontserni kuuluva üksuse lisamaksust on emaettevõtjal õigus tulu arvessevõtmise reegli alusel koguda. See jaotatav osa põhineb üldiselt emaettevõtja osalusel kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse tulus.

Peale selle maksustatakse suurte riigisiseste kontsernide puhul liikmesriigis asuvat lõplikku emaüksust tulu arvessevõtmise reegli lisamaksuga tema madalalt maksustatud üksuste kohta.

Riigisisene lisamaks

Liikmesriikide suveräänsuse tagamiseks sätestatakse direktiivis, et liikmesriik võib otsustada kohaldada riigisisest lisamaksu oma territooriumil asuvate kontserni kuuluvate üksuste suhtes. See võimaldab kehtestada lisamaksu ja koguda seda jurisdiktsioonis, kus maksumäär oli madal, selle asemel et koguda kogu täiendav maks lõpliku emaüksuse tasandil. Kui tehakse selline otsus, on tulu arvessevõtmise reeglit kohaldav emaettevõtja kohustatud asjaomase jurisdiktsiooniga seotud lisamaksu arvutamisel arvesse võtma tingimustele vastavat riigisisest lisamaksu.

Alamaksustatud maksete reegel

Direktiivis sätestatakse, et kui lõplik emaüksus asub väljaspool ELi sellises jurisdiktsioonis, kus ei kohaldata tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit, kohaldatakse alamaksustatud maksete reeglit kõigi kontserni kuuluvate üksuste suhtes asjakohase alamaksustatud maksete reegli raamistikuga jurisdiktsioonides. Sellisel juhul jaotatakse liikmesriigis asuvatele sellisesse hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvatele üksustele osa lisamaksust, mida nad peavad maksma oma liikmesriigis ja mis on seotud hargmaiste ettevõtete kontserni madalalt maksustatud tütarettevõtjatega.

Direktiivis sätestatakse, et alamaksustatud maksete reeglit kohaldatakse ka olukordades, kus lõpliku emaüksuse jurisdiktsioonis kasutatakse tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit, kuid lõplikku emaüksust ja tema samas jurisdiktsioonis asuvaid tütarettevõtjaid maksustatakse madala maksumääraga. Madalalt maksustatud lõplikule emaüksusele ja selle riigisisestele tütarettevõtjatele vastavat lisamaksu nõutakse alamaksustatud maksete reegli kaudu kõigilt hargmaiste ettevõtete kontserni kõlblikelt üksustelt, sealhulgas liikmesriigis

asuvatelt üksustelt. See peaks toimuma ainult siis, kui lõplik emaüksus asub väljaspool ELi, sest ELis asuv lõplik emaüksus kas kohaldab tulu arvessevõtmise reegli põhimõtteid nii enda kui ka oma riigisiseste tütarettevõtjate suhtes või nõustub kohaliku lisamaksuga, mida nõutakse riigisisese lisamaksu kaudu. Seetõttu ei tohiks ELis asuva lõpliku emaüksuse suhtes kohaldada lisamaksu alamaksustatud maksete reegli alusel.

Kooskõlas OECD näidiseeskirjadega põhineb alamaksustatud maksete reegli lisamaksu arvutamine ja jaotamine direktiivis kahel teguril: töötajate arv ja materiaalse vara bilansiline väärtus.

III peatükk. Tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamine

III peatükk sisaldab sätteid, mille alusel määratakse kindlaks **„tingimustele vastav tulu“**, st korrigeeritud tulu, mida võetakse arvesse tegeliku maksumäära arvutamisel. Selle tulu arvutamist alustatakse kontserni kuuluva üksuse finantsaruandluse netotulust või -kahjumist majandusaastal, mis on kindlaks määratud konsolideeritud finantsaruannete koostamiseks. Seejärel korrigeeritakse seda tulu või kahjumit, nagu on kindlaks määratud artiklis 15.

Kooskõlas OECD näidiseeskirjadega ei kohaldata direktiivis GloBE näidiseeskirju **rahvusvahelise laevandustulu** ega **rahvusvahelise laevanduse osalise kõrvaltulu** suhtes. Selle erandi puhul järgitakse põhimõtet, et riiklikes maksusüsteemides maksustatakse laevandusest saadud tulu sageli üldise äriühingu tulumaksu süsteemi normidest eraldiseisvate normide alusel.

Samuti sisaldab III peatükk norme kontserni kuuluvate üksuste kohta, mis on püsivaks tegevuskohaks või maksustamise mõttes läbipaistvaks üksuseks. Sellistel juhtudel on vaja erinorme, millega vältida nendele üksustele omistatava tulu topeltarvestamist või mittearvestamist. Need erinormid piiravad ka maksustamise vältimise võimalusi.

IV peatükk. Korrigeeritud hõlmatud maksude arvutamine

IV peatükis esitatakse hõlmatud maksud ja sätted, mille alusel arvutatakse majandusaastaks kontserni kuuluva üksuse **„korrigeeritud hõlmatud maksud“**. Hõlmatud maksude jaotamise peamine põhimõte on määrata need selle jurisdiktsiooni alla, kus nende maksudega maksustatav kasum teeniti.

Selle põhimõtte järgimise tagamiseks sätestatakse direktiivis ka erinormid seoses piiriüleste maksude või tuluvoogudega püsiva tegevuskoha, läbipaistva majandusüksuse, välismaise kontrollitava äriühingu, hübriidüksuse või dividendide maksustamise korral.

V peatükk. Tegeliku maksumäära ja lisamaksu arvutamine

V peatükk sisaldab sätteid hargmaiste ettevõtete kontserni tegeliku maksumäära arvutamiseks majandusaasta kohta ühes jurisdiktsioonis. Tegelik määr arvutatakse, jagades kontserni korrigeeritud hõlmatud maksud kontserni korrigeeritud tuluga, mida kontsern on majandusaastal konkreetses jurisdiktsioonis teeninud.

Kooskõlas ülemaailmse kokkuleppega kehtestatakse direktiivis GloBE näidiseeskirjade kohaldamise eesmärgil **minimaalseks tegelikuks maksumääraks** 15 %.

V peatükis käsitletakse ka lisamaksu arvutamist ja jaotamist. Kõigepealt arvutatakse jurisdiktsiooni lisamaksumäär 15 %-lise minimaalse tegeliku maksumäära ja jurisdiktsiooni

tegeliku maksumäära vahena. Siis korrutatakse saadud lisamaksuprotsent tuluga selles jurisdiktsioonis kõnealuse aasta kohta GloBE eeskirjade tähenduses.

Jurisdiktsiooni lisamaksu arvutamiseks arvatakse sellest summast maha ka **sisulistel põhjustel väljajäetav tulu** (kui see on olemas). Kooskõlas GloBE näidiseeskirjadega nähakse direktiiviga ette tulu väljajätmine sisulistel põhjustel, mille aluseks on palgakulud ja materiaalne vara. Hargmaiste ettevõtete kontserni aruande esitav üksus võib otsustada mitte kohaldada jurisdiktsioonis tulu väljajätmist sisulistel põhjustel.

Lõpuks saadakse iga jurisdiktsioonis asuva kontserni kuuluva üksuse lisamaks, jagades jurisdiktsiooni lisamaksu selles jurisdiktsioonis kontserni kuuluvate üksuste vahel, võttes aluseks iga kontserni kuuluva üksuse tulu selles jurisdiktsioonis GloBE eeskirjade tähenduses.

Direktiivis sätestatakse, et kui hõlmatud maksude või tingimustele vastava tulu või kahjumi korrigeerimise tulemusena eelnevasse majandusaastasse tuleb koguda täiendavat lisamaksu, tuleks sellist lisamaksu käsitada **täiendava lisamaksuna vaadeldaval majandusaastal**.

Selleks et vähendada regulatiivset koormust vähese riskiga olukordades, kohaldatakse erandit minimaalsete kasumisummade suhtes ehk **miinimumtulu välistamist**. See on olukord, kus hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvate üksuste kasum jurisdiktsioonis on alla ühe miljoni euro ja äritulu alla kümne miljoni euro. Sellisel juhul ja tingimusel, et otsustatakse miinimumtulu välistada, loetakse selles jurisdiktsioonis kontserni kuuluvate üksuste lisamaks GloBE eeskirjade tähenduses nulliks.

VI peatükk. Erisätted ühinemiste ja ülevõtmiste korral

See peatükk sisaldab erisätteid ühinemiste, ülevõtmiste, ühisettevõtete ja mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontsernide kohta. Sellega nähakse ette konsolideeritud tulukünnise kohaldamine kontserni liikmete suhtes ühinemise või jagunemise korral. Kui kontserni kuuluva üksuse omandab või müüb normide kohaldamisalasse kuuluv hargmaiste ettevõtete kontsern, tuleks sellist üksust aasta jooksul käsitada mõlema üksuse osana, tehes teatavaid kohandusi GloBE näidiseeskirjade toimimiseks kasutatavate atribuutide väärtustes (hõlmatud maksud, kõlblikud palgakulud, kõlblik materiaalne vara, ülemaailmse maksubaasi kahanemise vastase võitluse tähenduses edasilükkunud tulumaksu vara). Kasumi või kahjumi kajastamiseks ning bilansilise väärtuse kajastamiseks varade ja kohustuste ülekandmisel, sealhulgas reorganiseerimiseks, on eraldi normid. Erisäte on ühisettevõtete jaoks, mis muidu ei kuuluks hargmaiste ettevõtete kontserni määratlusse GloBE eeskirjade tähenduses. Peale selle on kehtestatud erinorm mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontsernide jaoks nii, et kontserni üksusi käsitatakse osana ühest hargmaiste ettevõtete kontsernist.

VII peatükk. Maksualase neutraalsuse ja kasumijaotamismaksu süsteem

VII peatükk sisaldab maksualase neutraalsuse korda ja kasumijaotamismaksu süsteeme käsitlevaid norme.

Selleks et vältida soovimatuid tagajärgi, nagu ebaproportsionaalne alamaksustatud maksete reegli lisamaksukohustus hargmaiste ettevõtete kontsernis, nähakse direktiiviga ette erinormid lõpliku emaüksuse tulude arvutamiseks, kui selline üksus on maksustamise mõttes läbipaistev või selle suhtes kohaldatakse mahaarvatavate dividendide korda.

Investeerimisettevõtetele kehtestatakse erinormid tegeliku maksumäära kindlaksmääramiseks, lisamaksu määramiseks, nende käsitamiseks läbipaistvate majandusüksustena ning otsustamiseks kohaldada maksustatava kasumi jaotamise meetodit.

Seoses **kasumijaotamismaksu süsteemidega**[5] sätestatakse direktiivis, et igal aastal, kui aruande esitav üksus otsustab, milliste kontserni kuuluvate üksuste suhtes kohaldatakse kõlblikku kasumijaotamismaksu süsteemi, võetakse asjaomaste kontserni kuuluvate üksuste korrigeeritud hõlmatud maksude arvutamisel arvesse arvestuslikku kasumijaotamismaksu. See tähendab, et peetakse arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestust iga majandusaasta kohta, mil vastav otsus tehakse. Kui nelja-aastase perioodi jooksul ei maksta selliselt kasumieraldisena käsitletavalt kasumiosalt miinimummääraga maksu ja kontserni kuuluv üksus ei ole kandnud lubatavat kahjumit, tuleb lisamaksu maksta kõnealuse aasta tagasiarvestuse jäägi alusel.

VIII peatükk. Haldussätted

VIII peatükk sisaldab haldusnorme, sealhulgas aruande esitamise kohustust.

Direktiiviga kohustatakse liikmesriigis asuvat hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvat üksust esitama **lisamaksu deklaratsiooni**, välja arvatud juhul, kui deklaratsiooni esitab hargmaiste ettevõtete kontsern mõnes teises jurisdiktsioonis, kellega liikmesriigil on teabevahetuse kokkulepe.

Nõutava deklaratsiooni võib tema nimel esitada kas kontserni kuuluv üksus või mõni teine liikmesriigis asuv määratud kohalik üksus.

Kui kontserni kuuluv üksus vabastatakse deklaratsiooni esitamisest, peab ta siiski teatama oma maksuhaldurile selle üksuse nime ja asukoha, kes hargmaiste ettevõtete kontserni nimel deklaratsiooni esitab.

Deklaratsioonid tuleb esitada 15 kuu jooksul pärast selle majandusaasta lõppu, mille kohta need on koostatud.

Direktiivis sätestatakse ka karistused juhuks, kui hargmaiste ettevõtete kontsern ei täida direktiivis sätestatud kohustusi.

IX peatükk. Üleminekusätted

IX peatükk sisaldab üleminekusätteid. Nendes sätetes kirjeldatakse, kuidas määrata kindlaks GloBE näidiseeskirjade mõned aspektid, kui kontsern peab neid esimest korda kohaldama [regulatiivse koormuse vähendamiseks]. Peatükk hõlmab ka üleminekusätteid seoses tulu väljajätmisega sisulistel põhjustel, parameetreid riigisiseselt teenitud tulu väljaarvamiseks tulu arvessevõtmise reeglist suurte riigisiseste kontsernide puhul ja alamaksustatud maksete reeglist hargmaiste ettevõtete kontsernide puhul nende esialgses tegevusetapis ning üleminekumeedet aruande esitamise kohustuse ja portfelliosaluse kohta.

X peatükk. Erisätted tulu arvessevõtmise reegli kohaldamiseks suurte riigisiseste kontsernide suhtes

[5] Lihtsalt öeldes tähendab kasumijaotamispõhine äriühingu tulumaksu süsteem, et kasumi maksustamine lükatakse edasi, kuni kasum jaotatakse dividendidena või muul viisil.

Peatükiga laiendatakse tulu arvessevõtmise reegli kohaldamist liikmesriigis asuvatele puhtalt riigisisestele kontsernidele, mis vastavad 750 miljoni euro suuruse künnise kriteeriumile. ELi õigusnormide see konkreetne aspekt peaks aitama vältida liikmesriigis mis tahes diskrimineerimist piiriülese tegevusega kontserni kuuluva üksuse ja puhtalt riigisisese tegevusega kontserni vahel. Suured riigisisesed kontsernid arvutavad oma tegeliku maksumäära ja vajaduse korral nõutakse neilt tulu arvessevõtmise reegli alusel lisamaksu tasumist.

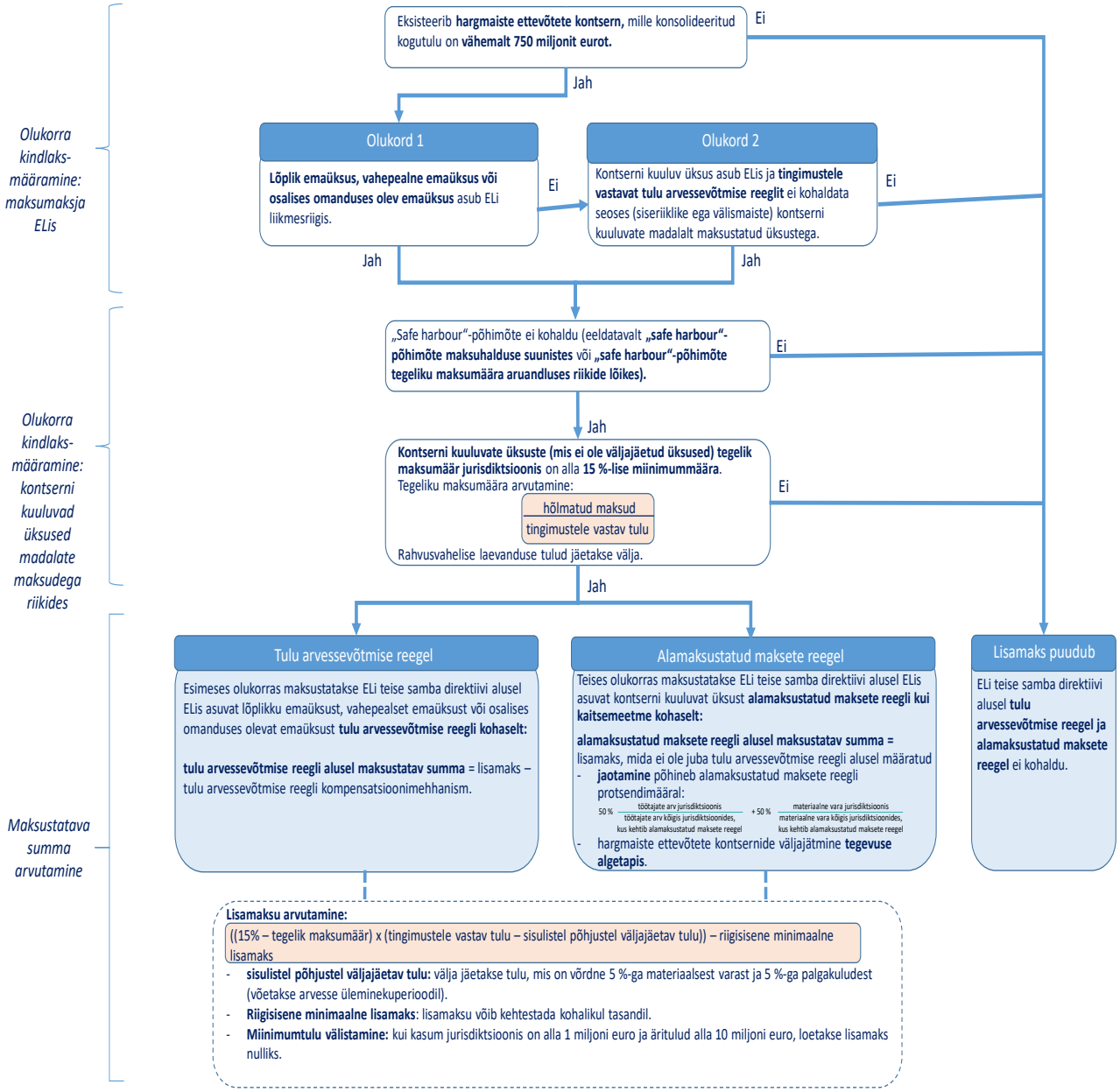
Selleks et säilitada võrdne kohtlemine, võrreldes hargmaiste ettevõtete kontsernidega, kelle rahvusvaheline tegevus on alles algetapis, nähakse selle peatükiga ka suurtele riigisisestele kontsernidele ette viieaastane üleminekuperiood, mille jooksul jäetakse nende madala maksumääraga riigisisene tegevus eeskirjade kohaldamisalast välja.

XI peatükk. Lõppsätted

Kaasava raamistiku liikmed peaksid 2022. aasta lõpuks rakendama näidiseeskirjad, mis hõlmavad kokkulepet *liidus asuvate hargmaiste ettevõtete kontsernide ülemaailmse madalaima maksustamistaseme* kohta. Hiljem tuleb õigeaegselt OECD kaasava raamistiku raames vastastikku hinnata kaasavas raamistikus osalevate liikmete riiklikke ülevõtmisnorme, et teha kindlaks, kas neid siseriiklikke norme saab käsitada tingimustele vastavana, see tähendab, kas need vastavad täielikult näidiseeskirjade mõttele.

Peale selle kehtestatakse OECD kaasavas raamistikus eraldi protsessi käigus tingimused, mille alusel USA ülemaailmse immateriaalse madala maksumääraga tulu (GILTI) kord eksisteerib paralleelselt GloBE eeskirjadega, et tagada võrdsed tingimused. See tuleneb USA oodatavast nõudest pidada oma õigusraamistikku, mida praegu läbi vaadatakse, samaväärseks ülemaailmse kokkuleppe sisuga ja eelkõige esmase reegliga ehk „tulu arvessevõtmise reegliga“. Direktiivis sätestatakse tingimused, mis võimaldavad komisjonil hinnata kolmandate riikide süsteemide samaväärsust ja lisada direktiivile lisatud loetellu jurisdiktsioonid, kes vastavad asjaomastele tingimustele. Komisjonile antakse ka ülesanne muuta lisatud loetelu hilisema hindamise tulemusena pärast seda, kui mõni kolmanda riigi jurisdiktsioon on muutnud oma õigusraamistikku. Lisa tuleb muuta kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitlevate eeskirjadega.

Selles peatükis viidatakse ka direktiivi sätete kohaldamise alguskuupäevale, mis on määratud 1. jaanuariks 2023, välja arvatud alamaksustatud maksete reegel, mille kohaldamine lükatakse edasi 1. jaanuarile 2024.

Joonis 1. ELi eeskirjade toimimise vooskeem

2021/0433 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV

hargmaiste kontsernide ülemaailmse madalaima maksustamistaseme tagamise kohta Euroopa Liidus

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[6],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[7],

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Viimastel aastatel on Euroopa Liit võtnud pöördelisi meetmeid, et tugevdada võitlust agressiivse maksuplaneerimise vastu siseturul. Maksustamise vältimise vastaste direktiividega on sätestatud eeskirjad maksubaasi kahanemise vastu siseturul ja kasumi siseturult ümberpaigutamise vastu. Nende eeskirjadega muudeti liidu õiguseks Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) soovitused maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise vastase algatuse raames, et tagada hargmaiste ettevõtjate kasumi maksustamine seal, kus toimub kasumit andev majandustegevus ja kus luuakse väärtus.

(2) Jätkates jõupingutusi hargmaiste ettevõtjate selliste maksutavade kõrvaldamiseks, mis võimaldavad neil kasumit ümber paigutada jurisdiktsioonidesse, kus seda ei maksustata või maksustatakse väga madalate maksudega, on OECD rahvusvahelisi maksueeskirju edasi arendanud, eesmärgiga tagada, et hargmaised ettevõtjad maksavad õiglase osa maksudest kõikjal, kus nad tegutsevad. Selle ulatusliku reformi eesmärk on ülemaailmse madalaima maksustamistaseme kehtestamisega piirata konkurentsi äriühingu tulumaksu määrade üle. Kaotades olulise osa eelistest, mis tulenevad kasumi ümberpaigutamisest jurisdiktsioonidesse, kus seda ei maksustata või maksustatakse väga madalate maksudega, loob ülemaailmne miinimummaksu reform ettevõtjatele võrdsed võimalused kogu maailmas ja võimaldab jurisdiktsioonidel oma maksubaasi paremini kaitsta.

(3) See poliitiline eesmärk on üle kantud üleilmsetesse maksubaasi kahanemise vastastesse näidiseeskirjadesse (Global Anti-Base Erosion Model Rules (GloBE näidiseeskirjad)), mis 14. detsembril 2021 OECD/G20 maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise kaasavas raamistikus heaks kiideti ja mida liikmesriigid on

[6] ELT C , , lk .
[7] ELT C , , lk .

kohustunud täitma. Nõukogu kinnitas oma 7. detsembri 2021. aasta järeldustes[8] veel kord kindlat toetust ülemaailmsele miinimummaksu reformile ja on kohustunud kokkulepet liidu õigusaktide abil kiirelt rakendama. Sellega seoses on oluline, et liikmesriigid täidavad tulemuslikult oma kohustust saavutada ülemaailmne madalaim maksustamistase.

(4) Tihedalt integreeritud majandussektoriga liidus on oluline, et ülemaailmne miinimummaksu reform viidaks ellu piisavalt sidusalt ja koordineeritult. Võttes arvesse kõnealuste uute rahvusvaheliste maksueeskirjade ulatust, üksikasju ja tehnilisi aspekte, hoiaks ainult ühine liidu raamistik ära siseturu killustumise nende rakendamisel. Peale selle annaks ühine raamistik, mis on kooskõlas aluslepinguga tagatud põhivabadustega, maksumaksjatele eeskirjade rakendamisel õiguskindluse.

(5) Vaja on kehtestada õigusnormid, millega luua tõhus ja ühtne ülemaailmse madalaima maksustamistaseme raamistik liidu tasandil. Raamistikuga luuakse kahest omavahel seotud reeglist koosnev süsteem, mida koos nimetatakse üleilmseteks maksubaasi kahanemise vastasteks (GloBE) eeskirjadeks ja mille kaudu tuleks koguda lisamaksuks nimetatav täiendav maks iga kord, kui hargmaise ettevõtja tegelik maksumäär konkreetses jurisdiktsioonis on alla 15 %. Sellisel juhul loetakse jurisdiktsioon madalate maksudega riigiks. Need kaks reeglit on tulu arvessevõtmise reegel ja alamaksustatud maksete reegel. Kõnealuse süsteemi kohaselt on liikmesriigis asuva hargmaise ettevõtja emaüksus kohustatud kohaldama tulu arvessevõtmise reeglit oma osa suhtes lisamaksust, mis on seotud kontserni mis tahes üksusega, mille suhtes kohaldatakse madalat maksumäära, olenemata sellest, kas see asub liidus või väljaspool liitu. Alamaksustatud maksete reegel peaks toimima tulu arvessevõtmise reegli kaitsemeetmena, millega jaotatakse ümber lisamaksu kuitahes suur jääk juhul, kui emaettevõtjad ei saanud tulu arvessevõtmise reegli kohaldamise kaudu koguda madalalt maksustatud üksustega seotud lisamaksu kogusummat.

(6) Liikmesriikide vahel kokku lepitud GloBE näidiseeskirju tuleb rakendada nii, et see jääks ülemaailmsele kokkuleppele võimalikult sarnaseks. Käesolevas direktiivis järgitakse hoolikalt GloBE näidiseeskirjade sisu ja ülesehitust. Selleks et tagada kooskõla liidu esmase õigusega ja täpsemalt asutamisvabadusega, tuleks käesoleva direktiivi sätteid kohaldada nii liikmesriigi residendist üksuste kui ka selles liikmesriigis asuva emaettevõtja mitteresidendist üksuste suhtes. Samuti tuleks käesolevat direktiivi kohaldada suurte puhtalt riigisiseste kontsernide suhtes. Sel viisil kujundataks õigusraamistik, millega välditakse mis tahes diskrimineerimist piiriüleste ja riigisiseste olukordade vahel. Lisamaksuga maksustataks kõiki üksusi, sealhulgas tulu arvessevõtmise reeglit kohaldavat emaettevõtjat, kes asuvad madalate maksudega liikmesriigis. Samuti maksustataks lisamaksuga sama emaettevõtja kontserni kuuluvaid üksusi, mis asuvad teises liikmesriigis, kus on madalad maksud.

(7) Kuigi on vaja vähendada maksustamise vältimise viise, tuleks vältida negatiivset mõju väiksematele hargmaistele ettevõtjatele siseturul. Sel eesmärgil tuleks käesolevat direktiivi kohaldada üksnes liidus asuvate üksuste suhtes, mis kuuluvad hargmaiste ettevõtete kontsernidesse või suurtesse riigisisestesse kontsernidesse, mis vastavad vähemalt 750 000 000 euro suurusele konsolideeritud tulu aastakünnisele. See künnis oleks kooskõlas kehtivates rahvusvahelistes maksueeskirjades sätestatud künnisega,

[8] Nõukogu 7. detsembri 2021. aasta järeldused 14767/21.

näiteks eeskirjadega aruandluse kohta riikide lõikes[9]. Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvaid majandusüksusi nimetatakse kontserni kuuluvateks üksusteks. Teatavad üksused tuleks nende konkreetse eesmärgi ja tsiviilõigusliku seisundi tõttu direktiivi kohaldamisalast välja jätta. Väljajäetud üksused oleksid need, kes ei ole kasumile orienteeritud ja tegutsevad üldistes huvides ning keda seetõttu tõenäoliselt ei maksustata liikmesriigis, kus nad asuvad. Nende erihuvide kaitsmiseks on vaja jätta käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja valitsusüksused, rahvusvahelised organisatsioonid, mittetulundusühendused ja pensionifondid. Investeerimisfondid ja kinnisvarainvesteeringute vahendid tuleks samuti kohaldamisalast välja jätta, kui need asuvad omanikeahela tipus, sest nende niinimetatud maksustamise mõttes läbipaistvate üksuste puhul maksustatakse teenitud tulu omanike tasandil.

(8) Süsteemi keskmes on hargmaiste ettevõtete kontserni või suure riigisisese kontserni lõplik emaüksus, kellel on otseselt või kaudselt kontrolliv osalus hargmaiste ettevõtete kontserni või suure riigisisese kontserni kõigis teistes üksustes. Kuna lõplik emaüksus on tavaliselt kohustatud konsolideerima hargmaiste ettevõtete kontserni või suure riigisisese kontserni kõigi üksuste finantsarvestuse või, kui see nii ei ole, oleks see nõutav tunnustatud raamatupidamisstandardi alusel, on tal oluline teave ja ta oleks kõige sobivam tagama, et kontserni maksustamistase jurisdiktsiooni kohta vastab kokkulepitud miinimummäärale. Kui lõplik emaüksus asub Euroopa Liidus, peaks tal seega olema käesoleva direktiivi kohaselt esmane kohustus kohaldada tulu arvessevõtmise reeglit oma jaotatava osa suhtes lisamaksust, mis on seotud kontserni kõigi madalalt maksustatud üksustega, olenemata sellest, kas need asuvad liidus või väljaspool liitu. Suure riigisisese kontserni tipus asuv lõplik emaüksus kohaldaks tulu arvessevõtmise reeglit oma madalalt maksustatud üksuste lisamaksu kogusumma suhtes.

(9) Teatavatel asjaoludel peaks see kohustus laienema teistele liidus asuvatele hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvatele üksustele. Esiteks, kui lõplik emaüksus asub kolmanda riigi jurisdiktsioonis, mis ei ole rakendanud GloBE näidiseeskirju või samaväärseid eeskirju ning seal puudub seega tingimustele vastava tulu arvessevõtmise reegel, peaks omanikeahelas lõplikust emaüksusest allpool olevatel ja liidus asuvatel vahepealsetel emaüksustel olema direktiivist tulenev kohustus kohaldada tulu arvessevõtmise reeglit oma jaotatava osa ulatuses lisamaksust, välja arvatud juhul, kui vahepealsel emaüksusel, kes peab kohaldama tulu arvessevõtmise reeglit, on kontrolliv osalus teises vahepealses emaüksuses, mille korral peaks viimane kohaldama tulu arvessevõtmise reeglit.

(10) Teiseks, olenemata sellest, kas lõplik emaüksus asub jurisdiktsioonis, kus on tingimustele vastav tulu arvessevõtmise reegel või mitte, peaks liidus asuval osalises omanduses oleval emaüksusel, millest üle 20 % kuulub osanikule väljaspool hargmaiste ettevõtete kontserni, olema käesoleva direktiivi alusel kohustus kohaldada tulu arvessevõtmise reeglit oma jaotatava osa ulatuses lisamaksust. Selline osalises omanduses olev emaüksus ei tohiks siiski kohaldada tulu arvessevõtmise reeglit, kui ta kuulub täielikult teisele osalises omanduses olevale emaüksusele, kes peab kohaldama tulu arvessevõtmise reeglit. Kolmandaks, kui lõplik emaüksus asub jurisdiktsioonis, kus puudub tingimustele vastav tulu arvessevõtmise reegel, peaksid hargmaiste

[9] Nõukogu 25. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/881, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas (ELT L 146/8, 3.6.2016) [DAC 4].

ettevõtete kontserni kuuluvad üksused kohaldama alamaksustatud maksete reeglit lisamaksu kuitahes suure jäägi suhtes, mille suhtes ei ole kohaldatud tulu arvessevõtmise reeglit proportsionaalselt jaotusvalemiga, mis põhineb nende töötajate arvul ja materiaalsel varal. Neljandaks, kui lõplik emaüksus asub kolmanda riigi jurisdiktsioonis, kus on tingimustele vastav tulu arvessevõtmise reegel, peaksid hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvad üksused kohaldama alamaksustatud maksete reeglit selles kolmandas riigis asuvate kontserni kuuluvate üksuste suhtes juhul, kui kõnealune kolmanda riigi jurisdiktsioon on madalate maksudega riik, võttes aluseks kõigi selles jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste, sealhulgas lõpliku emaüksuse tegeliku maksumäära.

(11) Kooskõlas ülemaailmse miinimummaksu reformi poliitikaeesmärkidega, mis käsitlevad õiglast maksukonkurentsi jurisdiktsioonide vahel, peaks tegeliku maksumäära arvutamine toimuma jurisdiktsiooni tasandil. Tegeliku maksumäära arvutamiseks tuleks käesoleva direktiiviga ette näha ühised erieeskirjad maksubaasi arvutamise kohta, mida nimetatakse tingimustele vastavaks tuluks või kahjumiks, ning makstud maksude kohta, mida nimetatakse hõlmatud maksudeks. Lähtepunktiks on konsolideerimiseks kasutatav finantsarvestus, mida seejärel korrigeeritakse, sealhulgas võetakse arvesse erinevusi ajas, et vältida mis tahes moonutusi jurisdiktsioonide vahel. Peale selle saab teatavate üksuste tingimustele vastava tulu või kahjumi ja hõlmatud maksud jaotada hargmaiste ettevõtete kontserni teistele asjaomastele üksustele, eesmärgiga tagada neutraalsus sellise tingimustele vastava tulu või kahjumi maksustamislahenduse korral, mille alusel võidakse mitmes jurisdiktsioonis kohaldada hõlmatud makse üksuse olemuse tõttu (maksustamise mõttes läbipaistvad üksused, hübriidüksused või püsiv tegevuskoht) või tulu maksustamise erilahenduse tõttu (dividendimaksed või välismaise kontrollitava äriühingu maksusüsteem).

(12) Selleks et teha kindlaks, kas hargmaiste ettevõtete kontsern või suur riigisisene kontsern on kohustatud tasuma lisamaksu ja seega peaks kohaldama tulu arvessevõtmise reeglit või alamaksustatud maksete reeglit, tuleks hargmaiste ettevõtete kontserni tegelikku maksumäära igas jurisdiktsioonis, kus ta tegutseb, või suure riigisisese kontserni tegelikku maksumäära võrrelda kokkulepitud 15 %-lise minimaalse maksumääraga. OECD/G20 maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise kaasavas raamistikus kokku lepitud 15 %-line minimaalne maksumäär kajastab tasakaalu äriühingu tulumaksu määrade vahel kogu maailmas. Juhul kui hargmaiste ettevõtete kontserni tegelik maksumäär langeb konkreetses jurisdiktsioonis alla minimaalse maksumäära, tuleks lisamaks määrata hargmaiste ettevõtete kontserni nendele üksustele, kes on kohustatud tasuma maksu kooskõlas tulu arvessevõtmise reegli ja alamaksustatud maksete reegli kohaldamisega, selleks et järgida ülemaailmselt kokkulepitud 15 %-list minimaalset tegelikku maksumäära. Juhul kui suure riigisisese kontserni tegelik maksumäär langeb allapoole minimaalset maksumäära, peaks suure riigisisese kontserni tipus asuv lõplik emaüksus kohaldama oma madalalt maksustatud üksuste suhtes tulu arvessevõtmise reeglit, et tagada sellise kontserni kohustus tasuda maksu 15 %-lise tegeliku miinimummääraga.

(13) Selleks et liikmesriigid saaksid kasu oma territooriumil asuvatelt madalalt maksustatud üksustelt kogutavast lisamaksutulust, peaks liikmesriikidel olema võimalik otsustada kohaldada riigisisese lisamaksu süsteemi. Hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvad üksused, mis asuvad siseriiklikus maksusüsteemis tulu arvessevõtmise reegli ja alamaksustatud maksete reegliga samaväärsete eeskirjade rakendamise kasuks otsustanud liikmesriigis, peaksid maksma sellele liikmesriigile lisamaksu. Jättes liikmesriikidele mõningase paindlikkuse riigisisese lisamaksu

süsteemi tehniliseks rakendamiseks, peaks selline süsteem tagama kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastava tulu või kahjumi minimaalse tegeliku maksustamise samal või samaväärsel viisil nagu käesoleva direktiivi tulu arvessevõtmise reegel ja alamaksustatud maksete reegel.

(14) Proportsionaalse lähenemisviisi tagamiseks tuleks seejuures arvesse võtta teatavaid konkreetseid olukordi, kus maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise riske vähendatakse. Seetõttu peaks direktiiv sisaldama sisulistel põhjustel tehtavat erandit, mis põhineb töötajatega seotud kuludel ja materiaalse vara väärtusel konkreetses jurisdiktsioonis. See võimaldaks teataval määral lahendada olukordi, kus hargmaiste ettevõtete kontsern või suur riigisisene kontsern tegeleb majandustegevusega, mis nõuab olulist kohalolekut madalate maksudega riigis, kuna sellisel juhul ei oleks maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise tavad tõenäoliselt edukad. Samuti tuleks arvesse võtta erijuhtumit seoses nende rahvusvaheliste ettevõtete kontsernidega, kelle rahvusvaheline tegevus on alles algetapis, et vältida selliste hargmaiste ettevõtete kontsernide piiriülese tegevuse pärssimist, kellele on kasulik madal maksustamine oma riigi jurisdiktsioonis, kus nad peamiselt tegutsevad. Seega tuleks selliste kontsernide madala maksumääraga riigisisene tegevus viieaastase üleminekuperioodi jooksul jätta eeskirjade kohaldamisalast välja, tingimusel et hargmaiste ettevõtete kontsernil ei ole üksusi rohkem kui kuues muus jurisdiktsioonis. Suurte siseriiklike kontsernide võrdse kohtlemise tagamiseks tuleks selliste kontsernide tegevusest saadav tulu samuti viieaastase üleminekuperioodi jooksul välja jätta.

(15) Laevandussektori väga muutliku laadi ja pika majandustsükli tõttu kohaldatakse liikmesriikides selle sektori suhtes tavapäraselt alternatiivseid või täiendavaid maksustamissüsteeme. Selleks et vältida selle poliitilise põhimõtte õõnestamist ja võimaldada liikmesriikidel jätkuvalt kohaldada laevandussektori suhtes maksualast erikohtlemist kooskõlas rahvusvahelise tava ja riigiabi käsitlevate õigusnormidega, tuleks laevandustulu süsteemist välja jätta.

(16) Tasakaalu saavutamiseks ülemaailmse miinimummaksu reformi eesmärkide ning maksuhaldurite ja maksumaksjate halduskoormuse vahel tuleks käesoleva direktiiviga ette näha miinimumtulu välistamine hargmaiste ettevõtete kontsernide või suurte riigisiseste kontsernide puhul, mille keskmine äritulu on väiksem kui 10 000 000 eurot ja mille keskmine tingimustele vastav tulu või kahjum on väiksem kui 1 000 000 eurot jurisdiktsioonis. Sellised hargmaiste ettevõtete kontsernid või suured riigisisesed kontsernid ei peaks maksma lisamaksu isegi juhul, kui nende tegelik maksumäär on kõnealuses jurisdiktsioonis minimaalsest maksumäärast madalam.

(17) Käesoleva direktiivi sätete kohaldamine esimest korda direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate hargmaiste ettevõtete kontsernide ja suurte riigisiseste kontsernide suhtes võib põhjustada moonutusi, mis tulenevad maksuvähenduste olemasolust, sealhulgas eelnevatel majandusaastatel tekkinud kahjumist või erinevustest ajas, ning vajada selliste moonutuste kõrvaldamiseks üleminekusätteid. Uuele maksusüsteemile sujuva ülemineku võimaldamiseks tuleks kohaldada ka palgakulude ja materiaalse varaga seotud erandite järk-järgulist vähendamist kümne aasta jooksul.

(18) Süsteemi tõhusaks kohaldamiseks on oluline koordineerida toiminguid kontserni tasandil. Kasutada tuleb süsteemi, mis tagab takistamatu teabevoo hargmaiste ettevõtete kontsernis ja maksuhalduritele, kelle haldusalas kontserni kuuluvad üksused asuvad. Esmane vastutus teabearuande esitamise eest peaks lasuma kontserni kuuluval üksusel endal. Sellisest vastutusest tuleks siiski loobuda, kui hargmaiste ettevõtete

kontsern on määranud teabearuande esitamiseks ja jagamiseks teise üksuse. See võiks olla kas kohalik üksus või üksus mõnes teises jurisdiktsioonis, kellel on kontserni kuuluva üksuse liikmesriigiga pädevate asutuste kokkulepe. Esimese 12 kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist peaks komisjon selle läbi vaatama kooskõlas kokkuleppega GloBE rakendusraamistiku kohaste aruande esitamise nõuete kohta, milleni jõuti kaasavas raamistikus. Võttes arvesse selle süsteemiga nõutavaid vastavuskorrigeerimisi, tuleks käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvatele kontsernidele anda teabearuande esitamise nõuete täitmiseks 18 kuud.

(19) Võttes arvesse läbipaistvuse eeliseid maksustamise valdkonnas, on tervitatav, et kõigi osalevate jurisdiktsioonide maksuhalduritele esitatakse märkimisväärne hulk teavet. Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad hargmaiste ettevõtete kontsernid peaksid olema kohustatud andma põhjalikku ja üksikasjalikku teavet oma kasumi ja tegeliku maksumäära kohta igas jurisdiktsioonis, kus neil on kontserni kuuluvad üksused. Selline ulatuslik aruandlus peaks suurendama läbipaistvust.

(20) Üleilmse miinimummaksu reformi mõjusus ja õiglus sõltub suurel määral selle rakendamisest kogu maailmas. Seega on oluline, et kõik liidu peamised kaubanduspartnerid kohaldaksid kas tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit või samaväärseid minimaalse maksustamise eeskirju. Selles kontekstis ning ülemaailmse miinimummaksu eeskirjade õiguskindluse ja tõhususe toetamiseks on oluline täiendavalt piiritleda tingimused, mille alusel võib kolmandas riigis rakendatavaid norme, mis ei võta üle ülemaailmse kokkuleppe reegleid, tunnustada samaväärsena tingimustele vastava tulu arvessevõtmise reegliga. Sel eesmärgil tuleks käesoleva direktiiviga ette näha, et komisjon hindab teatavatel parameetritel põhinevaid samaväärsuse kriteeriume koos samaväärsuse kriteeriumidele vastavate kolmandate riikide jurisdiktsioonide loeteluga. Loetelu muudetaks delegeeritud õigusaktiga pärast kolmanda riigi jurisdiktsiooni siseriiklikus õiguses rakendatud õigusraamistiku hilisemat hindamist.

(21) Käesoleva direktiivi teatavate mitteolemuslike osade muutmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte. Eesmärk peaks olema võimaldada pärast komisjoni hinnangut muuta lisa, milles on loetletud jurisdiktsioonid, kelle siseriiklikku õigusraamistikku võib pidada samaväärseks tingimustele vastava tulu arvessevõtmise reegliga.

(22) Alamaksustatud maksete reegli rakendamiseks vajalikke norme tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2024, et võimaldada kolmandate riikide jurisdiktsioonidel kohaldada tulu arvessevõtmise reeglit GloBE näidiseeskirjade rakendamise esimeses etapis.

(23) Käesoleva direktiivi eesmärki, milleks on GloBE näidiseeskirjades sisalduva ühise lähenemisviisi alusel luua liidus üldine madalaima maksustamistaseme ühine raamistik, ei suuda iga liikmesriik üksi tegutsedes piisaval määral saavutada. Pealegi võib liikmesriikide sõltumatu tegutsemine kaasa tuua siseturu killustumise. Kuna on oluline võtta vastu lahendused, mis toimivad siseturu kui terviku jaoks, saab seda eesmärki ülemaailmse miinimummaksu reformi ulatuse tõttu paremini saavutada liidu tasandil. Seega võib liit võtta vastu meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega.

(24) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725 artikli 42 lõikega 1 konsulteeriti Euroopa Andmekaitseinspektoriga[10]. Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemise korral tuleb järgida Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 8 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679[11] sätestatud õigust isikuandmete kaitsele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1
Reguleerimisese

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse ühised meetmed hargmaiste ettevõtete kontsernide minimaalseks tegelikuks maksustamiseks järgmises vormis:

(a) tulu arvessevõtmise reegel, mille kohaselt hargmaiste ettevõtete kontserni või suure riigisisese kontserni emaettevõtja arvutab ja kogub oma jaotatava osa lisamaksust kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksuste kohta ning

(b) alamaksustatud maksete reegel, mille kohaselt hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluv üksus kogub jaotatava osa lisamaksust, mille on arvutanud kontserni lõplik emaüksus ja mida ei nõutud tulu arvessevõtmise reegli alusel kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksuste kohta.

Artikkel 2
Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse hargmaiste ettevõtete kontserni või suurde riigisisesesse kontserni kuuluvate üksuste suhtes, mis asuvad Euroopa Liidus ja mille aastatulu on konsolideeritud finantsaruannetes 750 000 000 eurot või rohkem vähemalt kahel viimasest neljast järjestikusest majandusaastast.

2. Kui üks või mitu lõikes 1 osutatud neljast majandusaastast on pikemad või lühemad kui 12 kuud, korrigeeritakse kõnealuses lõikes osutatud aastatulu proportsionaalselt iga kõnealuse majandusaasta kohta.

3. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste üksuste (edaspidi „väljajäetud üksused“) suhtes, välja arvatud juhul, kui aruande esitav kontserni kuuluv üksus on otsustanud mitte käsitada selliseid üksusi artikli 43 lõike 1 kohaselt väljaarvatuna:

   (a) valitsusüksus, rahvusvaheline organisatsioon, mittetulundusühendus, pensionifond, investeerimisettevõte, mis on lõplik emaüksus, ja kinnisvarainvesteeringute vahend, mis on lõplik emaüksus, või

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

[11] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

(b) üksus, mis kuulub vähemalt 95 % ulatuses ühele või mitmele punktis a osutatud üksusele vahetult või mitme sellise üksuse kaudu, välja arvatud pensioniteenuste üksused, ning mis

i) tegutseb eranditult või peaaegu eranditult varade hoidmiseks või rahaliste vahendite investeerimiseks punktis a osutatud üksuse või üksuste kasuks või

ii) tegeleb eranditult punktis a osutatud üksuse või üksuste tegevusega seotud kõrvaltegevustega või

(c) üksus, mis kuulub vähemalt 85 % ulatuses ühele või mitmele punktis a osutatud üksusele vahetult või ühe või mitme sellise üksuse kaudu, tingimusel et sisuliselt kogu tema tulu saadakse dividendidest või omakapitali kasumist või kahjumist, mis on artikli 15 lõike 2 punkti b kohaselt tingimustele vastava tulu arvutamisel välja jäetud.

Artikkel 3
Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

(1) „üksus“ – mis tahes juriidiline isik või õiguslik moodustis, millel on eraldi finantsarvestus;

(2) „kontserni kuuluv üksus“ – majandusüksus või püsiv tegevuskoht, mis on hargmaiste ettevõtete kontserni või suure riigisisese kontserni osa;

(3) „kontsern“ –

(a) selliste majandusüksuste kogum, mis on seotud omandiõiguse või kontrolli kaudu, nagu on kindlaks määratud tunnustatud raamatupidamistavas, mille alusel koostatakse lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruanded, sealhulgas mis tahes üksus, mis võidi lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruannetest välja jätta üksnes tema väiksuse, olulisuse või müügiks hoidmise alusel ning

(b) majandusüksus, millel on üks või mitu püsivat tegevuskohta, tingimusel et see ei kuulu teise, punktis a määratletud kontserni;

(4) „hargmaiste ettevõtete kontsern“ – mis tahes kontsern vähemalt ühe üksuse või püsiva tegevuskohaga, mis ei asu lõpliku emaüksuse jurisdiktsioonis;

(5) „suur riigisisene kontsern“ – mis tahes kontsern, mille kõik üksused asuvad samas liikmesriigis;

(6) „konsolideeritud finantsaruanded“ –

(a) finantsaruanded, mille üksus on koostanud vastavalt tunnustatud raamatupidamisstandardile ning milles on selle üksuse ja kõigi tema kontrolli all olevate üksuste varad, kohustused, tulud, kulud ja rahavood esitatud nii, nagu oleks tegemist ühe majandusüksusega;

(b) punkti 3 alapunktis b määratletud kontserni puhul finantsaruanded, mille põhiüksus on koostanud vastavalt tunnustatud raamatupidamisstandardile;

(c) finantsaruanded, mida lõplik emaüksus ei ole koostanud vastavalt tunnustatud raamatupidamisstandardile ja mida on hiljem korrigeeritud, et vältida olulisi konkurentsimoonutusi või

(d) kui lõplik emaüksus ei koosta punktides a, b või c kirjeldatud finantsaruandeid, siis finantsaruanded, mis oleks koostatud, kui lõplikult emaüksuselt nõutaks selliste finantsaruannete koostamist kooskõlas

i) tunnustatud raamatupidamisstandardiga või

ii) muu raamatupidamisstandardiga ja tingimusel, et selliseid finantsaruandeid on korrigeeritud eesmärgiga vältida olulisi konkurentsimoonutusi;

(7) „majandusaasta“ – arvestusperiood, millest lähtuvalt

(a) hargmaiste ettevõtete kontserni või suure riigisisese kontserni lõplik emaüksus koostab konsolideeritud finantsaruanded või, kui lõplik emaüksus ei koosta konsolideeritud finantsaruandeid, siis kalendriaasta, ning

(b) arvutatakse tegelik maksumäär ja lisamaks;

(8) „aruande esitav kontserni kuuluv üksus“ – üksus, kes esitab lisamaksu deklaratsiooni vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 42;

(9) „maksustamise mõttes läbipaistev üksus“ – majandusüksus, mida käsitatakse maksustamise eesmärgil läbipaistva üksusena selle tulude, kulude, kasumi või kahjumi suhtes jurisdiktsioonis, kus see asutati, ning mis ei ole maksuresident ja mille tulusid või kasumit ei maksustata hõlmatud maksuga teises jurisdiktsioonis.

Käesolevas määratluses tähendab maksustamise eesmärgil läbipaistev üksus majandusüksust, mille tulusid, kulusid, kasumit või kahjumit käsitletakse jurisdiktsiooni seaduste kohaselt samal viisil, nagu oleks selle üksuse omanik need otseselt saanud või kandnud;

(10) „püsiv tegevuskoht“ –

(a) tegevuskoht või arvestuslik tegevuskoht, mis asub jurisdiktsioonis, kus seda käsitatakse kehtiva kohaldatava maksulepingu kohaselt püsiva tegevuskohana, tingimusel et selline jurisdiktsioon maksustab tegevuskohale omistatavat tulu vastavalt OECD näidislepingu artikli 7 sarnasele sättele[12];

(b) kui kehtiv kohaldatav maksuleping puudub, siis tegevuskoht või arvestuslik tegevuskoht, mis asub jurisdiktsioonis, kus maksustatakse sellisele tegevuskohale omistatavat tulu netoarvestuses samal viisil, nagu jurisdiktsioon maksustab oma maksuresidente;

(c) kui jurisdiktsioonis ei ole äriühingu tulumaksu süsteemi, siis seal asuv tegevuskoht või arvestuslik tegevuskoht, mida käsitataks püsiva tegevuskohana vastavalt tulu ja kapitali käsitlevale OECD maksundusalasele näidislepingule, tingimusel et sellisel jurisdiktsioonil oleks õigus maksustada tulu, mis oleks omistatav tegevuskohale vastavalt näidislepingu artiklile 7, või

(d) muu tegevuskoht või arvestuslik tegevuskoht, mille kaudu toimub tegevus väljaspool jurisdiktsiooni, kus asub põhiüksus, kui selline jurisdiktsioon annab selliste tehingutega seotud tulude kohta maksuvabastuse;

(11) „lõplik emaüksus“ –

[12] OECD näidisleping (muudetud).

(a) üksus, kellel on otseselt või kaudselt kontrolliv osalus mis tahes muus üksuses ja kes ei kuulu otseselt ega kaudselt teisele üksusele, kellel on kõnealuses üksuses kontrolliv osalus või

(b) põhiüksus;

(12) „minimaalne maksumäär“ – 15 protsenti (15 %);

(13) „lisamaks“ – jurisdiktsioonile või kontserni kuuluvale üksusele artikli 26 kohaselt arvutatud lisamaks;

(14) „välismaise kontrollitava äriühingu maksusüsteem“ – maksueeskirjade kogum, mille alusel maksustatakse välismaise üksuse otsesele või kaudsele aktsionärile kuuluvat osa välismaise üksuse teenitud osast või kogu tulust, olenemata sellest, kas seda tulu jaotatakse aktsionärile;

(15) „tingimustele vastav tulu arvessevõtmise reegel“ – eeskirjade kogum, mida rakendatakse jurisdiktsiooni siseriiklikus õiguses ja

(a) mis on samaväärne käesoleva direktiivi sätetega, mille kohaselt hargmaiste ettevõtete kontserni emaettevõtja arvutab ja kogub oma jaotatava osa lisamaksust kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksuste eest;

(b) mida rakendatakse ja hallatakse viisil, mis on kooskõlas käesoleva direktiivi sätetega ning mis ei võimalda jurisdiktsioonil anda mingeid nende sätetega seotud soodustusi;

(16) „kontserni kuuluv madalalt maksustatud üksus“ –

(a) hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluv üksus, mis asub madalate maksudega riigis või

(b) kontserni kuuluv riikkondsuseta üksus, mille suhtes kohaldatav tegelik maksumäär majandusaasta kohta on madalam kui minimaalne tegelik maksumäär;

(17) „vahepealne emaüksus“ – kontserni kuuluv üksus, kellel on otseselt või kaudselt osalus samasse hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvas teises üksuses ning keda ei loeta lõplikuks emaüksuseks, osalises omanduses olevaks emaüksuseks, püsivaks tegevuskohaks ega investeerimisettevõtteks;

(18) „kontrolliv osalus“ – osalus majandusüksuses, mille puhul osanik peab või oleks pidanud konsolideerima üksuse varad, kohustused, tulud, kulud ja rahavood ridade kaupa kooskõlas tunnustatud raamatupidamisstandardiga.

Põhiüksusel on oma püsivates tegevuskohtades kontrolliv osalus;

(19) „osalises omanduses olev emaüksus“ – kontserni kuuluv üksus, kellel on otseselt või kaudselt osalus samasse hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvas teises üksuses, kusjuures üle 20 % tema osalusest kasumis kuulub otseselt või kaudselt isikutele, kes ei ole hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvad üksused ning keda ei loeta lõplikuks emaüksuseks, püsivaks tegevuskohaks ega investeerimisettevõtteks;

(20) „osalus“ – mistahes õigus majandusüksuse või püsiva tegevuskoha kasumile, kapitalile või reservile;

(21) „emaettevõtja“ – lõplik emaüksus, mis ei ole väljajäetud üksus, vahepealne emaüksus ega osalises omanduses olev emaüksus;

(22) „tunnustatud raamatupidamisstandard“ – rahvusvahelised finantsaruandlusstandardid (IFRS ja IFRS Euroopa Liidus vastuvõetud kujul vastavalt määrusele (EÜ) nr 1606/2002) ning Austraalia, Brasiilia, Kanada, Euroopa Liidu liikmesriikide, Euroopa Majanduspiirkonda kuuluvate riikide, Hongkongi (Hiina), Jaapani, Mehhiko, Uus-Meremaa, Hiina Rahvavabariigi, India Vabariigi, Korea Vabariigi, Venemaa, Singapuri, Šveitsi, Ühendkuningriigi ja Ameerika Ühendriikide üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtted;

(23) „tingimustele vastav riigisisene lisamaks“ – lisamaks, mida rakendatakse jurisdiktsiooni siseriiklikus õiguses ja

(a) millega nähakse ette selles jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste ülemäärase kasumi kindlaksmääramine vastavalt käesoleva direktiivi sätetele ning minimaalse maksumäära kohaldamine kõnealuse jurisdiktsiooni ja kontserni kuuluvate üksuste ülemäärase kasumi suhtes vastavalt käesoleva direktiivisätetele ning

(b) mida rakendatakse ja hallatakse viisil, mis on kooskõlas käesoleva direktiivi sätetega ning mis ei võimalda jurisdiktsioonil anda mingeid nende sätetega seotud soodustusi;

(24) „investeerimisettevõte“ –

(a) investeerimisfond või kinnisvarainvesteeringute vahend;

(b) üksus, mis vähemalt 95 % ulatuses kuulub otseselt või kaudselt punktis a osutatud üksusele või mis kuulub talle ühe või mitme sellise üksuse kaudu ning mille tegevuse eesmärk on eranditult või peaaegu eranditult varade hoidmine või rahaliste vahendite investeerimine nende üksuste kasuks;

(c) üksus, mis vähemalt 85 % ulatuses kuulub punktis a osutatud üksusele, tingimusel et sisuliselt kogu tema tulu saadakse dividendidest või omakapitali kasumist või kahjumist, mis on käesoleva direktiivi mõistes tingimustele vastava tulu arvutamisel välja jäetud;

(25) „investeerimisfond“ – majandusüksus või moodustis, mis vastab järgmistele tingimustele:

(a) see on ette nähtud paljude peamiselt mitteseotud investorite finants- või mittefinantsvarade koondamiseks;

(b) see teeb investeeringuid vastavalt kindlaksmääratud investeerimispoliitikale;

(c) see võimaldab investoritel vähendada tehingu-, uuringute ja analüüsikulusid või kollektiivselt hajutada riski;

(d) see on ette nähtud eelkõige investeerimistulu või -kasumi loomiseks või kaitseks konkreetse või üldise sündmuse või tulemuse eest;

(e) selle investoritel on oma sissemakse alusel õigus tulule fondi varadest või nendelt varadelt teenitud tulule;

(f) fondi või selle valitsemise suhtes kohaldatakse selle jurisdiktsiooni investeerimisfondide õiguskorda, kus see on asutatud või kus seda valitsetakse, ning

(g) seda valitsevad investorite nimel investeerimisfondide valitsemise spetsialistid;

(26) „kinnisvarainvesteeringute vahend“ – laia osanike ringiga majandusüksus, kellele kuulub eelkõige kinnisasi ja kelle suhtes kohaldatakse ühtset maksustamistaset (kas

tema või osanike suhtes), kusjuures edasilükkamine ei tohi kesta kauem kui üks aasta;

(27) „pensionifond“ –

(a) majandusüksus, mis on asutatud ja tegutseb jurisdiktsioonis eranditult või peaaegu eranditult eesmärgiga hallata või maksta üksikisikutele pensionihüvitisi ja lisa- või kõrvalhüvitisi ning

i) mida reguleeritakse selles jurisdiktsioonis või

ii) mida valitseb usaldusüksus või usaldusfond ja mis annab neid hüvitisi kooskõlas siseriiklike õigusaktidega;

(b) pensioniteenuste üksus;

(28) „pensioniteenuste üksus“ – majandusüksus, mis on asutatud ja mida juhitakse eranditult või peaaegu eranditult selleks, et investeerida vahendeid lõikes 27 osutatud üksuste kasuks või teha reguleeritud tegevusi, mis on lõikes 27 osutatud tegevuste kõrvaltegevused, kusjuures pensioniteenuste üksus kuulub samasse kontserni nagu neid tegevusi tegevad üksused;

(29) „madalate maksudega riik“ – liikmesriik või kolmas riik, kus konkreetsel majandusaastal on hargmaiste ettevõtete kontserni tegelik maksumäär madalam kui minimaalne maksumäär;

(30) „tingimustele vastav tulu või kahjum“ – kontserni kuuluva üksuse finantsraamatupidamise tulu või kahjum, mida on korrigeeritud vastavalt käesoleva direktiivi III, VI ja VII peatükis kindlaks määratud nõuetele;

(31) „tingimustele mittevastav tagastatav dividendimaks“ – mis tahes maks, välja arvatud tingimustele vastav dividendimaks, mis on kogunenud kontserni kuuluvale üksusele või mille ta on tasunud ja mis

(a) tagastatakse sellise kontserni kuuluva üksuse jaotatud dividendi tegelikule tulusaajale või mille tegelik tulusaaja krediteerib muu maksukohustuse kui sellise dividendiga seotud maksukohustuse eest või

(b) tagastatakse dividende maksvale ettevõtjale dividendi jaotamisel aktsionärile.

Käesolevas määratluses tähendab tingimustele vastav dividendimaks hõlmatud maksu, mis on kogunenud kontserni kuuluvale üksusele või püsivale tegevuskohale või mille ta on tasunud ja mis on vastavalt tagastatav või krediteeritav kontserni kuuluva üksuse või põhiüksuse jaotatud dividendi saajale, tingimusel et tagasimakse tehakse või krediiti antakse

(a) jurisdiktsiooni poolt, kes ei ole hõlmatud maksusid kehtestanud jurisdiktsioon;

(b) dividendi tegelikule tulusaajale, kelle suhtes kohaldatakse nominaalset maksumäära, mis on võrdne või suurem kui saadud dividendi minimaalne maksumäär selle jurisdiktsiooni siseriikliku õiguse alusel, kes on kehtestanud hõlmatud maksud kontserni kuuluvale üksusele;

(c) isikule, kes on dividendi tegelik tulusaaja ja maksuresident jurisdiktsioonis, kes on kehtestanud hõlmatud maksud kontserni kuuluvale üksusele, ja kelle suhtes kohaldatakse nominaalset maksumäära, mis on võrdne või suurem kui tavapärasele tulule kohaldatav harilik maksumäär, või

(d) valitsusüksusele, rahvusvahelisele organisatsioonile, mittetulundusühendusele, pensionifondile, investeerimisettevõttele, mis ei kuulu hargmaiste ettevõtete kontserni, või elukindlustusseltsile niivõrd, kui dividend saadakse seoses pensionifondi tegevusega, mida maksustatakse samamoodi nagu pensionifondi;

(32) „tingimustele vastav tagastatav maksukrediit“ –

(a) tagastatav maksukrediit, mis on kavandatud nii, et see kuulub tasumisele kas rahalise maksena või raha ekvivalendina kontserni kuuluvale üksusele nelja aasta jooksul alates kuupäevast, mil kontserni kuuluval üksusel on õigus maksukrediidi andnud jurisdiktsiooni seaduste alusel tagastatavale maksukrediidile, või

(b) kui maksukrediit on osaliselt tagastatav, siis tagastatava maksukrediidi osa, mis kuulub tasumisele rahalise maksena või raha ekvivalendina kontserni kuuluvale üksusele nelja aasta jooksul alates kuupäevast, mil kontserni kuuluval üksusel on õigus osalisele tagastatavale maksukrediidile;

(33) „põhiüksus“ – majandusüksus, kes kajastab oma püsiva tegevuskoha finantsaruandluse netotulu või -kahjumit finantsaruannetes;

(34) „läbipaistev majandusüksus“ –

(a) maksustamise mõttes läbipaistev üksus, keda käsitatakse maksustamise mõttes läbipaistvana oma omaniku asukohajurisdiktsioonis;

(b) majandusüksus, mis ei ole maksuresident ja mida ei maksustata hõlmatud maksuga või tingimustele vastava riigisisese lisamaksuga, mis põhineb juhtkonna asukohal, asutamiskohal või sarnastel kriteeriumidel niivõrd, kui (seoses tulu, kulude, kasumi või kahjumiga)

i) selle omanikud asuvad jurisdiktsioonis, kus majandusüksust käsitatakse maksustamise mõttes läbipaistvana;

ii) selle tegevuskoht ei ole jurisdiktsioonis, kus see asutati, ning

iii) tulu, kulud, kasum või kahjum ei ole omistatav püsivale tegevuskohale;

(35) „kontserni kuuluv omaniküksus“ – kontserni kuuluv üksus, kellel on otseselt või kaudselt osalus samasse hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvas teises üksuses;

(36) „kõlblik kasumijaotamismaksu süsteem“ – äriühingu tulumaksu süsteem,

(a) millega kehtestatakse tulumaks kasumile ainult siis, kui see kasum jaotatakse või loetakse aktsionäridele jaotatuks või kui ettevõtja kannab teatavaid kulusid, mis ei ole seotud ettevõtlusega;

(b) millega kehtestatakse maksumäär, mis on võrdne minimaalse maksumääraga või ületab seda, ning

(c) mis kehtis 1. juulil 2021 või enne seda;

(37) „tingimustele vastav alamaksustatud maksete reegel“ – jurisdiktsiooni siseriiklikus õiguses rakendatud normide kogum,

(a) mis on samaväärne käesolevas direktiivis sätestatud normidega, mille kohaselt jurisdiktsioon kogub oma jaotatava osa hargmaiste ettevõtete kontserni lisamaksust, mida ei nõutud tulu arvessevõtmise reegli alusel sellise kontserni madalalt maksustatud üksustelt;

(b) mida rakendatakse ja hallatakse viisil, mis on kooskõlas käesoleva direktiivi sätetega ning mis ei võimalda jurisdiktsioonil anda mingeid nende sätetega seotud soodustusi;

(38) „määratud aruande esitav üksus“ – kontserni kuuluv üksus, kes ei ole lõplik emaüksus ja kelle hargmaiste ettevõtete kontsern on määranud enda nimel täitma artikliga 42 ettenähtud aruande esitamise kohustusi.

Artikkel 4

Kontserni kuuluva üksuse asukoht

1. Kontserni kuuluvat üksust, mis ei ole maksustamise mõttes läbipaistev üksus, käsitatakse asuvana jurisdiktsioonis, kus teda peetakse maksuresidendiks tema juhtimise või asutamise koha või muude sarnaste kriteeriumide alusel.

   Kui kontserni kuuluva muu üksuse kui maksustamise mõttes läbipaistva üksuse asukohta ei ole esimese lõigu alusel võimalik kindlaks määrata, käsitatakse teda asuvana jurisdiktsioonis, kus ta asutati.

2. Maksustamise mõttes läbipaistvat üksust käsitatakse riikkondsuseta üksusena, välja arvatud juhul, kui ta on hargmaiste ettevõtete kontserni lõplik emaüksus või kui ta peab kohaldama tulu arvessevõtmise reeglit vastavalt artiklitele 5, 6 ja 7, ning sellisel juhul käsitatakse maksustamise mõttes läbipaistvat üksust asuvana jurisdiktsioonis, kus ta asutati.

3. Artikli 3 punkti 10 alapunktis a kindlaks määratud püsivat tegevuskohta käsitatakse asuvana selles jurisdiktsioonis, kus seda käsitatakse püsiva tegevuskohana ja kus ta on kehtiva kohaldatava maksulepingu alusel maksukohustuslane.

   Artikli 3 punkti 10 alapunktis b kindlaks määratud püsivat tegevuskohta käsitatakse asuvana selles jurisdiktsioonis, kus ta on oma äritegevuse tõttu tulumaksukohustuslane.

   Artikli 3 punkti 10 alapunktis c kindlaks määratud püsivat tegevuskohta käsitatakse asuvana oma asukoha jurisdiktsioonis.

   Artikli 3 punkti 10 alapunktis d kindlaks määratud püsivat tegevuskohta käsitatakse riikkondsuseta kohana.

4. Kui kontserni kuuluvat üksust saab pidada kahes jurisdiktsioonis asuvaks ja neil jurisdiktsioonidel on kohaldatav maksuleping, käsitatakse kontserni kuuluvat üksust asuvana jurisdiktsioonis, kus teda peetakse kõnealuse maksulepingu kohaselt maksuresidendiks.

   Kui kohaldatava maksulepinguga nõutakse, et pädevad asutused saavutaksid vastastikuse kokkuleppe kontserni kuuluva üksuse maksuresidentsuse kohta ja kokkuleppele ei jõuta, kohaldatakse lõiget 5.

   Kui kohaldatav maksuleping ei võimalda topeltmaksustamise leevendamist seetõttu, et kontserni kuuluv üksus on mõlema lepinguosalise jurisdiktsiooni maksuresident, kohaldatakse lõiget 5.

5. Kui kontserni kuuluvat üksust võib pidada kahes jurisdiktsioonis asuvaks ja neil jurisdiktsioonidel ei ole kohaldatavat maksulepingut, käsitatakse kontserni kuuluvat üksust asuvana selles jurisdiktsioonis, kus majandusaastal kohaldati suuremas summas hõlmatud makse.

Esimeses lõigus osutatud hõlmatud maksude summa arvutamisel ei võeta arvesse välismaise kontrollitava äriühingu maksusüsteemi kohaselt tasutud maksusummat.

Kui kahes jurisdiktsioonis tasumisele kuuluvate hõlmatud maksude summa on sama või null, käsitatakse kontserni kuuluvat üksust asuvana jurisdiktsioonis, kus tema sisulistel põhjustel väljajäetav tulu, mis on arvutatud üksusepõhiselt vastavalt artiklile 27, on suurem.

Kui sisulistel põhjustel väljajäetav tulu kahes jurisdiktsioonis on sama või null, loetakse kontserni kuuluv üksus riikkondsuseta üksuseks, välja arvatud juhul, kui tegemist on lõpliku emaüksusega ja sel juhul käsitatakse teda asuvana jurisdiktsioonis, kus ta asutati.

6. Kui lõigete 4 ja 5 kohaldamise tulemusena käsitatakse emaüksust asuvana jurisdiktsioonis, kus tema suhtes ei kohaldata tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit, kohaldatakse tema suhtes teise jurisdiktsiooni tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit, välja arvatud juhul, kui kehtiva kohaldatava maksulepinguga on sellise reegli kohaldamine keelatud.

7. Kui kontserni kuuluv üksus muudab oma asukohta majandusaasta jooksul, käsitatakse teda asuvana jurisdiktsioonis, kus teda käsitati asuvana käesoleva artikli kohaselt kõnealuse majandusaasta alguses.

II PEATÜKK
TULU ARVESSEVÕTMISE REEGEL JA ALAMAKSUSTATUD MAKSETE REEGEL

Artikkel 5
Liidus asuv lõplik emaüksus

1. Liikmesriigid tagavad, et liikmesriigis asuvat lõplikku emaüksust maksustatakse lisamaksuga majandusaasta kohta (edaspidi „tulu arvessevõtmise reegli lisamaks“) seoses kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksustega, mis asuvad kas teises liikmesriigis või kolmanda riigi jurisdiktsioonis.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui liikmesriigis asuv lõplik emaüksus on madalalt maksustatud üksus, maksustatakse nii teda kui ka samas liikmesriigis asuvaid kontserni kuuluvaid madalalt maksustatud üksusi tulu arvessevõtmise reegli lisamaksuga majandusaasta kohta.

Artikkel 6
Liidus asuv vahepealne emaüksus

1. Liikmesriigid tagavad, et liikmesriigis asuvat ja kolmanda riigi jurisdiktsioonis asuva lõpliku emaüksuse valduses olevat vahepealset emaüksust maksustatakse tulu arvessevõtmise reegli lisamaksuga majandusaasta kohta seoses kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksustega, mis asuvad teises liikmesriigis või kolmanda riigi jurisdiktsioonis.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui kolmanda riigi jurisdiktsioonis asuva lõpliku emaüksuse valduses olev liikmesriigis asuv vahepealne emaüksus on madalalt maksustatud üksus, maksustatakse nii teda kui ka samas liikmesriigis asuvaid

kontserni kuuluvaid madalalt maksustatud üksusi tulu arvessevõtmise reegli lisamaksuga majandusaasta kohta.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui

(a) lõpliku emaüksuse suhtes kohaldatakse majandusaastal tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit tema asukohajurisdiktsioonis või

(b) teisel vahepealsel emaüksusel, mis asub liikmesriigis või kolmanda riigi jurisdiktsioonis, kus tema suhtes kohaldatakse majandusaastal tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit, on otseselt või kaudselt kontrolliv osalus vahepealses emaüksuses.

Artikkel 7

Liidus asuv osalises omanduses olev emaüksus

1. Liikmesriigid tagavad, et liikmesriigis asuvat osalises omanduses olevat emaüksust maksustatakse tulu arvessevõtmise reegli lisamaksuga majandusaasta kohta seoses tema kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksustega.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui liikmesriigis asuv osalises omanduses olev emaüksus on madalalt maksustatud üksus, maksustatakse nii teda kui ka liikmesriigis asuvaid kontserni kuuluvaid madalalt maksustatud üksusi tulu arvessevõtmise reegli lisamaksuga majandusaasta kohta.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui teisel osalises omanduses oleval emaüksusel, mis asub kas liikmesriigis või kolmanda riigi jurisdiktsioonis ning mille suhtes kohaldatakse majandusaastal tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit, on kas otseselt või kaudselt täielik osalus kõnealuses osalises omanduses olevas emaüksuses.

Artikkel 8

Lisamaksu jaotamine tulu arvessevõtmise reegli alusel

1. Tulu arvessevõtmise reegli lisamaks, mida emaettevõtja peab artiklite 5, 6 ja 7 kohaselt kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse kohta tasuma, võrdub kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse vastavalt artiklile 26 arvutatud lisamaksuga, mis korrutatakse emaettevõtja jaotatava osaga sellisest lisamaksust majandusaasta kohta.

2. Emaettevõtja jaotatav osa lisamaksust kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse kohta peab olema proportsionaalne emaettevõtja osalusega kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse tulus.

3. Lisaks emaettevõtjale lõike 1 alusel jaotatud summale sisaldab tulu arvessevõtmise reegli lisamaks, mida emaettevõtja peab artikli 5 lõike 2, artikli 6 lõike 2 ja artikli 7 lõike 2 kohaselt tasuma, kõnealuse emaettevõtja jaoks vastavalt artiklile 26 arvutatud lisamaksu kogusummat.

Artikkel 9

Tulu arvessevõtmise reegli kompensatsioonimehhanism

1. Kui liikmesriigis asuval vahepealsel emaüksusel on osalus kontserni kuuluvas madalalt maksustatud üksuses teise vahepealse emaüksuse kaudu, mis asub liikmesriigis või kolmanda riigi jurisdiktsioonis, kus tema suhtes kohaldatakse

tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit majandusaasta kohta, vähendatakse artikli 6 lõike 1 kohaselt tasumisele kuuluvat lisamaksu summa võrra, mis on võrdne vahepealse emaüksuse jaotatava osaga kõnealuse teise vahepealse emaüksuse tasumisele kuuluvast lisamaksust.

2. Kui liikmesriigis asuval emaüksusel on osalus kontserni kuuluvas madalalt maksustatud üksuses osalises omanduses oleva emaüksuse kaudu, mis asub liikmesriigis või kolmanda riigi jurisdiktsioonis, kus tema suhtes kohaldatakse tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit majandusaasta kohta, vähendatakse artikli 5 lõike 1, artikli 6 lõike 1 või artikli 7 lõike 1 kohaselt tasumisele kuuluvat lisamaksu summa võrra, mis on võrdne emaettevõtja jaotatava osaga kõnealuse osalises omanduses oleva emaüksuse tasumisele kuuluvast lisamaksust.

Artikkel 10

Otsus kohaldada tingimustele vastavat riigisisest lisamaksu

1. Liikmesriigid võivad otsustada kohaldada tingimustele vastavat riigisisest lisamaksu.

   Kui liikmesriik, kus asuvad hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvad üksused, otsustab kohaldada tingimustele vastavat riigisisest lisamaksu, maksustatakse selles liikmesriigis hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvaid madalalt maksustatud üksusi kõnealuse riigisisese lisamaksuga majandusaasta kohta.

2. Kui hargmaiste ettevõtete kontserni emaettevõtja asub liikmesriigis ja otseselt või kaudselt tema valduses olevaid teises liikmesriigis või kolmanda riigi jurisdiktsioonis asuvaid kontserni kuuluvaid madalalt maksustatud üksusi maksustatakse kõnealuses jurisdiktsioonis tingimustele vastava riigisisese lisamaksuga majandusaasta kohta, vähendatakse vastavalt artiklile 26 arvutatud ja artiklite 5, 6 ja 7 kohaselt emaettevõtja poolt tasumisele kuuluva lisamaksu summat kuni nullini nende kontserni kuuluvate üksuste tasumisele kuuluva lisamaksu summa võrra.

3. Kui jurisdiktsiooni lisamaksu arvutamisel majandusaasta kohta vastavalt artiklile 26 arvesse võetud tingimustele vastava riigisisese lisamaksu summat ei ole kolme järgmise majandusaasta jooksul täielikult tasutud, lisatakse maksmata jäetud riigisisese lisamaksu summa jurisdiktsiooni lisamaksule, mis arvutatakse vastavalt artikli 26 lõikele 3.

4. Liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada riigisisest lisamaksu, teatavad sellest komisjonile nelja kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi järgimiseks vajalike siseriiklike õigus- ja haldusnormide vastuvõtmist.

Artikkel 11

Alamaksustatud maksete reegli kohaldamine kogu hargmaiste ettevõtete kontsernis

Kui hargmaiste ettevõtete kontserni lõplik emaüksus asub kolmanda riigi jurisdiktsioonis, kus ei kohaldata tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit, tagavad liikmesriigid, et liidus asuvate kontserni kuuluvate üksuste suhtes kohaldatakse nende asukohaliikmesriigis lisamaksu (edaspidi „alamaksustatud maksete reegli lisamaks“) majandusaasta kohta summa ulatuses, mis on määratud sellele liikmesriigile vastavalt artiklile 13.

Kontserni kuuluvaid üksusi, mis on investeerimisettevõtted ja pensionifondid, ei maksustata alamaksustatud maksete reegli lisamaksuga.

Artikkel 12

Alamaksustatud maksete reegli kohaldamine lõpliku emaüksuse jurisdiktsioonis

Kui hargmaiste ettevõtete kontserni lõplik emaüksus asub madalate maksudega riigis, tagavad liikmesriigid, et liikmesriigis asuvaid kontserni kuuluvaid üksusi maksustatakse alamaksustatud maksete reegli lisamaksuga majandusaasta kohta ja summa ulatuses, mis on sellele liikmesriigile määratud vastavalt artiklile 13 seoses kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksustega, mis asuvad lõpliku emaüksuse jurisdiktsioonis, olenemata sellest, kas see jurisdiktsioon kohaldab tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit.

Kontserni kuuluvaid üksusi, mis on investeerimisettevõtted ja pensionifondid, ei maksustata alamaksustatud maksete reegli lisamaksuga.

Artikkel 13

Alamaksustatud maksete reegli lisamaksusumma arvutamine ja jaotamine

1. Liikmesriigile määratud alamaksustatud maksete reegli lisamaksu summa arvutatakse, korrutades vastavalt lõikele 2 kindlaksmääratud alamaksustatud maksete reegli lisamaksu kogusumma liikmesriigi alamaksustatud maksete reegli protsendiga, mis määratakse kindlaks vastavalt lõikele 5.

2. Alamaksustatud maksete reegli lisamaksu kogusumma majandusaasta kohta on hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvate kõigi madalalt maksustatud üksuste lisamaksu summa kõnealuse majandusaasta kohta, mis määratakse kindlaks kooskõlas artikliga 26, võttes arvesse lõigetes 3 ja 4 sätestatud korrigeerimisi.

3. Kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse alamaksustatud maksete reegli lisamaks võrdub nulliga, kui lõplikul emaüksusel on majandusaastal sellises madalalt maksustatud üksuses täielik osalus kas otseselt või kaudselt ühe või mitme emaettevõtja kaudu, mis asuvad kas

   (a) liikmesriigis või

   (b) kolmanda riigi jurisdiktsioonis, kus ta peab kohaldama tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit majandusaasta kohta seoses kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksusega.

4. Kui lõiget 3 ei kohaldata, vähendatakse kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse alamaksustatud maksete reegli lisamaksu selle alamaksustatud maksete reegli lisamaksu summa võrra, mis on jaotatud kolmanda riigi jurisdiktsioonis asuvale emaettevõtjale, kes peab kohaldama tingimustele vastavat tulu arvessevõtmise reeglit seoses kontserni kuuluva üksusega.

5. Liikmesriigi alamaksustatud maksete reegli protsent arvutatakse iga majandusaasta ja iga hargmaiste ettevõtete kontserni kohta vastavalt järgmisele valemile:

$$50\% \, x \frac{(\text{töötajate arv liikmesriigis})}{\text{töötajate arv kõigis UTPR kohaldamise jurisdiktsioonides}}$$
$$+ 50\% \, x \frac{\text{materiaalne vara liikmesriigis}}{\text{materiaalne vara kõigis UTPR kohaldamise jurisdiktsioonides}}$$

kus

(a) töötajate arv liikmesriigis on töötajate koguarv kõigis selles liikmesriigis asuvates hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvates üksustes;

(b) töötajate arv kõigis jurisdiktsioonides, kus rakendatakse tingimustele vastavat alamaksustatud maksete reeglit, on töötajate koguarv kõigis hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvates üksustes, mis asuvad sellises jurisdiktsioonis, kus majandusaasta kohta kehtib tingimustele vastav alamaksustatud maksete reegel;

(c) materiaalse vara koguväärtus liikmesriigis on kõigi selles liikmesriigis asuvate hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvate üksuste materiaalse vara raamatupidamisliku väärtuse summa;

(d) materiaalse vara koguväärtus kõigis tingimustele vastava alamaksustatud maksete reegliga jurisdiktsioonides on kõigi sellises jurisdiktsioonis, kus kehtib tingimustele vastav alamaksustatud maksete reegel, asuvate hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvate üksuste materiaalse vara raamatupidamisliku väärtuse summa majandusaasta kohta.

6. Töötajate arv on kõigi asjaomases jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste, sealhulgas sõltumatute töövõtjate töötajate arv täistööaja ekvivalendi alusel, tingimusel et nad osalevad kontserni kuuluva üksuse tavapärases põhitegevuses.

Materiaalne vara hõlmab kõigi asjaomases jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste materiaalset vara, kuid ei hõlma raha või raha ekvivalente ega immateriaalseid või finantsvarasid.

7. Püsivale tegevuskohale jaotatakse töötajad, kelle palgakulud kajastuvad artikli 17 lõike 1 kohases eraldi finantsarvestuses, ja materiaalne vara, mis sisaldub artikli 17 lõike 1 kohases eraldi finantsarvestuses, ning seda finantsarvestust korrigeeritakse vastavalt artikli 17 lõikele 2.

Investeerimisettevõtte töötajate arv ja materiaalse vara raamatupidamislik väärtus jäetakse valemist välja.

Maksustamise mõttes läbipaistva üksuse töötajate arv ja materiaalse vara raamatupidamislik väärtus jäetakse valemist välja, välja arvatud juhul, kui need on määratud püsivale tegevuskohale või selle puudumisel kontserni kuuluvatele üksustele, mis asuvad jurisdiktsioonis, kus maksustamise mõttes läbipaistev üksus asutati.

8. Erandina lõikest 5 käsitatakse liikmesriigi alamaksustatud maksete reegli protsenti hargmaiste ettevõtete kontserni puhul nullina majandusaasta kohta, kui kõnealune liikmesriik ei ole asjaomastelt kontserni kuuluvatelt üksustelt kogunud talle eelneval majandusaastal jaotatud alamaksustatud maksete reegli lisamaksusummat.

Üksuste töötajate arv ja materiaalse vara raamatupidamislik väärtus sellises hargmaiste ettevõtete kontsernis, mis asub liikmesriigis, mille alamaksustatud maksete reegli protsent on majandusaasta kohta null, jäetakse välja sellest valemist, mille alusel määratakse hargmaiste ettevõtete kontsernile alamaksustatud maksete reegli lisamaksu kogusumma kõnealuse majandusaasta kohta.

III PEATÜKK
TINGIMUSTELE VASTAVA TULU VÕI KAHJUMI ARVUTAMINE

Artikkel 14

Tingimustele vastava tulu või kahjumi kindlaksmääramine

1. Iga kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamiseks tehakse artiklites 15, 16, 17 ja 18 sätestatud korrigeerimised kontserni kuuluva üksuse majandusaasta finantsaruandluse netotulus või -kahjumis enne grupisiseste tehingute konsolideerimiseks tehtavat korrigeerimist, nagu on kindlaks määratud lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruannete koostamisel kasutatud raamatupidamisstandardiga.

2. Kui lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruannete koostamisel kasutatud raamatupidamisstandardi alusel ei ole finantsaruandluse netotulu või -kahjumi kindlaksmääramine mõistlikult teostatav, võib erandina lõikest 1 kontserni kuuluva üksuse majandusaasta netotulu või kahjumi kindlaks määrata, kasutades muud tunnustatud raamatupidamisstandardit või lubatud raamatupidamisstandardit, tingimusel et

   (a) kontserni kuuluva üksuse finantsarvestust hallatakse selle muu raamatupidamisstandardi alusel;

   (b) finantsarvestuses sisalduv teave on usaldusväärne ning

   (c) pikaajalisi 1 000 000 eurot ületavaid erinevusi, mis tulenevad lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruannete koostamisel kasutatavast raamatupidamisstandardist erineva konkreetse põhimõtte või standardi kohaldamisest tulu- või kuluobjektide või tehingute suhtes, korrigeeritakse nii, et need vastaksid konsolideeritud finantsaruannete koostamisel kasutatud raamatupidamisstandardi kohaselt selle objekti jaoks nõutavale käsitlusele.

   Lubatud raamatupidamisstandard tähendab majandusüksuse puhul üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtete kogumit, mida on lubanud volitatud raamatupidamisasutus selle üksuse asukohajurisdiktsioonis. Sel eesmärgil tähendab volitatud raamatupidamisasutus asutust, millel on jurisdiktsioonis seaduslik volitus ette näha, kehtestada või tunnustada raamatupidamisstandardeid finantsaruandluse eesmärgil.

3. Kui lõplik emaüksus ei ole koostanud oma konsolideeritud finantsaruandeid kooskõlas artikli 3 punktis 6 osutatud tunnustatud raamatupidamisstandardiga, korrigeeritakse oluliste konkurentsimoonutuste vältimiseks lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruandeid.

   Kui lõplik emaüksus ei koosta konsolideeritud finantsaruandeid, on lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruanded need, mis oleks koostatud, kui lõplikult emaüksuselt nõutaks selliste konsolideeritud finantsaruannete koostamist kooskõlas

   (a) tunnustatud raamatupidamisstandardiga või

   (b) muu raamatupidamisstandardiga, tingimusel et selliseid konsolideeritud finantsaruandeid korrigeeritakse eesmärgiga vältida olulisi konkurentsimoonutusi.

Kui konkreetse põhimõtte või protseduuri kohaldamine üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtete alusel toob kaasa olulise konkurentsimoonutuse, korrigeeritakse selle põhimõtte või protseduuri alla kuuluva mis tahes objekti või tehingu arvestuslikku käsitlust nii, et see vastaks rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite kohaselt objekti või tehingu jaoks nõutavale käsitlusele.

Oluline konkurentsimoonutus tähendab konkreetse põhimõtte või protseduuri kohaldamise suhtes üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtete alusel sellist kohaldamist, mille tulemuseks on äritulu erinevus rohkem kui 10 % või rohkem kui 75 000 000 eurot võrreldes summaga, mis oleks olnud kindlaks määratud vastava põhimõtte või protseduuri kohaldamisel.

Artikkel 15

Tingimustele vastava tulu või kahjumi kindlaksmääramiseks tehtavad korrigeerimised

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

(a) „maksu netokulu“ – järgmiste kirjete netosumma:

i) kuluna kogunenud hõlmatud maksud,

ii) majandusaasta kahjumist tulenev edasilükkunud tulumaksu vara,

iii) kuluna kogunenud tingimustele vastavad riigisisesed lisamaksud,

iv) käesoleva direktiivi sätetest tulenevad maksud ning

v) kuluna kogunenud tingimustele mittevastavad tagastatavad dividendimaksud;

(b) „väljajäetud dividend“ – dividend või muu eraldis, mis on saadud või kogunenud seoses osalusega, välja arvatud dividend või muu eraldis, mis on saadud või kogunenud seoses

i) väiksema kui 10 %-lise osalusega üksuses (edaspidi „portfelliosalus“), mille puhul on kontserni kuuluval üksusel õigus kogu või sisuliselt kogu kasumile ja kapitalile või kõigile reservidele, olenemata sellest, kas kontserni kuuluvale üksusele kuulub sellise portfelli juriidiline omandiõigus, vähem kui ühe aasta jooksul alates väljamaksmise kuupäevast, ning

ii) osalusega investeerimisettevõttes, mille kohta tehakse otsus vastavalt artiklile 41;

(c) „väljajäetud omakapitali kasum või kahjum“ – netokasum või -kahjum, mis sisaldub kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuse netotulus või -kahjumis ja mis tuleneb

i) kasumist ja kahjumist, mis tuleneb osaluse õiglase väärtuse muutustest, välja arvatud portfelliosalus,

ii) kasumist või kahjumist seoses osalusega, mis kuulub omakapitali arvestusmeetodi alla, ning

iii) osaluse võõrandamisest tulenevast kasumist ja kahjumist, välja arvatud portfelliosaluse võõrandamise korral;

(d) „hõlmatud ümberhindlusmeetodi kohane kasum või kahjum“ – majandusaasta seotud hõlmatud maksude võrra suurenenud või vähenenud kasum või kahjum,

mis tuleneb sellise raamatupidamismeetodi või -tava kohaldamisest, mis materiaalse põhivara puhul

i) korrigeerib regulaarselt sellise vara bilansilist väärtust selle õiglase väärtuse järgi,

ii) kirjendab väärtuse muutused muus koondkasumis ning

iii) ei kajasta hiljem muus koondkasumis kogunenud kasumit ega kahjumit;

(e) „asümmeetriline välisvaluuta kasum või kahjum“ – välisvaluuta kasum või kahjum, mis

i) võetakse arvesse kontserni kuuluva üksuse maksustatava tulu või kahjumi arvutamisel ja mis on tingitud kontserni kuuluva üksuse raamatupidamise arvestusvaluuta ja maksu arvestusvaluuta vahelise vahetuskursi kõikumisest;

ii) võetakse arvesse kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjumi arvutamisel ja mis on tingitud kontserni kuuluva üksuse raamatupidamise arvestusvaluuta ja maksu arvestusvaluuta vahelise vahetuskursi kõikumisest;

iii) võetakse arvesse kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjumi arvutamisel, mis on tingitud välisvaluuta ja kontserni kuuluva üksuse raamatupidamise arvestusvaluuta vahetuskursi kõikumisest ning

iv) tuleneb välisvaluuta ja kontserni kuuluva üksuse maksu arvestusvaluuta vahelise vahetuskursi kõikumisest;

(f) „tagasilükatud poliitiline kulu“ –

i) kontserni kuuluva üksuse kulu ebaseaduslike maksete, sealhulgas altkäemaksu ja katuseraha eest ning

ii) kulu, mis kontserni kuuluval üksusel on tekkinud trahvide ja karistuste eest vähemalt 50 000 euro ulatuses või samaväärse summa ulatuses arvestusvaluutas, milles arvutatakse kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjum;

(g) „eelmise perioodi viga või muutus arvestuspõhimõtetes“ – kontserni kuuluva üksuse omakapitali algsaldo muutus majandusaasta alguses, mis tuleneb

i) eelmise eelarveaasta finantsarvestuse netotulu või -kahjumi kindlaksmääramisel tehtud vea parandamisest, mis mõjutas eelmise majandusaasta tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel arvesse võetud laekumisi või kulusid, välja arvatud juhul, kui sellise korrigeerimise tulemusel vähenes oluliselt artikli 24 kohaselt hõlmatud maksudega seotud kohustus, ning

ii) arvestuspõhimõtete või -poliitika muudatus, mis mõjutas tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel arvesse võetud laekumisi või kulusid;

(h) „kogunenud pensionikulu“ – finantsarvestuse netotulu või -kahjumiga hõlmatud kulusumma ja majandusaastal pensionifondi tehtud sissemakse vahe.

2. Tingimustele vastava tulu või kahjumi kindlaksmääramiseks korrigeeritakse kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjumit järgmiste kirjete summaga:

(a) maksu netokulu,

(b) väljajäetud dividendid,

(c) väljajäetud omakapitali kasum või kahjum,

(d) hõlmatud ümberhindlusmeetodi kohane kasum või kahjum,

(e) artikli 33 kohaselt väljajäetud varade ja kohustuste võõrandamisest tulenev kasum või kahjum,

(f) asümmeetriline välisvaluuta kasum ja kahjum,

(g) tagasilükatud poliitiline kulu,

(h) eelmise perioodi vead ja muutused arvestuspõhimõtetes ning

(i) kogunenud pensionikulud.

3. Aruande esitava kontserni kuuluva üksuse otsusel võib selle üksuse finantsarvestuse netotulust või -kahjumist maha arvata aktsiapõhise hüvitise kulu, mis kontserni kuuluval üksusel on lubatud maksustamisel majandusaasta kohta maha arvata, et arvutada selle üksuse tingimustele vastav tulu või kahjum sama majandusaasta kohta.

Kui aktsiaoptsioonide kasutamise võimalust ei ole kasutatud, liidetakse aktsiapõhise hüvitise kulu, mis on maha arvatud kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuse netotulust või -kahjumist tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamiseks majandusaasta kohta, arvatakse tagasi sellel majandusaastal, mil optsiooni kehtivusaeg lõppes.

Kui osa aktsiapõhise hüvitise kulust on kogunenud kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuses otsuse tegemise majandusaastale eelnevatel majandusaastatel, siis võetakse kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutustes selle majandusaasta kohta arvesse summat, mis võrdub vahega järgmiste summade vahel: aktsiapõhise hüvitise kulu kogusumma, mis on maha arvatud tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamiseks eelnevate majandusaastate kohta, ja aktsiapõhise hüvitise kulu kogusumma, mis oleks olnud maha arvatud tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamiseks eelnevate majandusaastate kohta juhul, kui see otsus oleks tehtud nendel eelnevatel majandusaastatel.

Otsus tehakse kooskõlas artikli 43 lõikega 1 ja seda kohaldatakse järjepidevalt kõigi samas jurisdiktsioonis asuvate üksuste suhtes otsuse tegemise aastal ja kõigil järgnevatel majandusaastatel.

Majandusaastal, mil otsus tühistatakse, võetakse kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel arvesse väljamaksmata aktsiapõhise hüvitise kulu, mis ületab tekkinud raamatupidamiskulu.

4. Erinevates jurisdiktsioonides asuvate kontserni kuuluvate üksuste vahelised tehingud kogunevad üksuste finantsarvestuses sama summa suuruses ja reaalturuväärtuse põhimõttele vastavas summas.

Kahjum, mis tuleneb vara müügist või muust üleandmisest samas jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste vahel, tekib reaalturuväärtuse põhimõttele vastavas summas.

5. Tingimustele vastavat tagastatavat maksukrediiti käsitatakse tuluna kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel. Tagastatavat maksukrediiti, mis ei vasta artikli 3 punktis 32 sätestatud tingimustele vastava

tagastatava maksukrediidi määratlusele, ei käsitata tuluna kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel.

6. Aruande esitava kontserni kuuluva üksuse otsusel võib kasumi ja kahjumi, mis on seotud varade ja kohustustega, mille suhtes kohaldatakse kontserni kuuluva üksuse majandusaasta konsolideeritud finantsaruannetes õiglasel väärtusel või väärtuse langusel põhinevaid raamatupidamispõhimõtteid, kindlaks määrata selle üksuse samal majandusaastal tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamiseks kasutatava realiseerimispõhimõtte alusel.

   Kasum või kahjum, mis tuleneb õiglasel väärtusel või väärtuse langusel põhinevate raamatupidamispõhimõtete kohaldamisest vara või kohustuse suhtes, jäetakse esimese lõigu alusel välja kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel.

   Vara või kohustuse bilansiline väärtus kasumi või kahjumi kindlaksmääramiseks esimese lõigu alusel on bilansiline väärtus vara omandamise või kohustuse tekkimise ajal või otsuse tegemise majandusaasta esimesel päeval, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

   Otsus tehakse vastavalt artikli 43 lõikele 1 ja seda kohaldatakse kõigi jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste varade ja kohustuste suhtes, välja arvatud juhul, kui aruande esitav üksus otsustab piirata valiku kontserni kuuluvate üksuste või investeerimisettevõtete materiaalse varaga.

   Majandusaastal, mil otsus tühistatakse, võetakse kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel arvesse summat, mis võrdub vahega järgmiste summade vahel: vara või kohustuse õiglane väärtus otsuse tühistamise majandusaasta esimesel päeval ja vara või kohustuse bilansiline väärtus, mis määrati kindlaks otsuse alusel.

7. Aruande esitava kontserni kuuluva üksuse otsusel võib jurisdiktsioonis asuva kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastavat tulu või kahjumit, mis tuleneb majandusaastal selles jurisdiktsioonis asuva kinnisasja võõrandamisest kolmandatele isikutele selle üksuse poolt, korrigeerida järgmiselt.

   Esimeses lõigus osutatud kinnisasja võõrandamisest saadav netokasum valiku tegemise majandusaastal tasaarvestatakse esimeses lõigus osutatud kinnisasja võõrandamisest tuleneva puhaskahjumiga otsuse tegemise majandusaastal ja sellele majandusaastale eelnenud neljal majandusaastal (edaspidi „viieaastane periood“). Netokasum tasaarvestatakse kõigepealt viieaastase perioodi varaseimal majandusaastal tekkinud puhaskahjumiga, kui see on olemas. Netokasumi jääk kantakse edasi ja tasaarvestatakse mis tahes puhaskahjumiga, mis on tekkinud viieaastase perioodi järgnevatel majandusaastatel.

   Pärast teise lõigu kohaldamist järelejäänud netokasumi jääk jaotatakse võrdselt selle jurisdiktsiooni iga kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamise viieaastase perioodi peale, kes on saanud esimeses lõigus osutatud kinnisasja võõrandamisest netokasumit otsuse tegemise majandusaastal. Kontserni kuuluvale üksusele jaotatud netokasumi jääk on summa, mis võrdub selle üksuse netokasumiga jagatuna kõigi kontserni kuuluvate üksuste netokasumiga.

   Kui ükski jurisdiktsioonis asuv kontserni kuuluv üksus ei ole saanud esimeses lõigus osutatud kinnisasja võõrandamisest netokasumit otsuse tegemise majandusaastal, jaotatakse kolmandas lõigus osutatud netokasumi jääk võrdselt igale selles jurisdiktsioonis asuvale kontserni kuuluvale üksusele ja jagatakse võrdselt

viieaastase perioodi peale iga üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamiseks.

Otsuse tegemise aastale eelnevate majandusaastate kasumit või kahjumit korrigeeritakse vastavalt artikli 28 lõikele 1. Otsus tehakse igal aastal vastavalt artikli 43 lõikele 2.

8. Mis tahes kulusid, mis on seotud rahastuga, millega üks või mitu hargmaiste ettevõtete kontserni liiget annavad krediiti sama kontserni ühele või mitmele teisele liikmele (edaspidi „grupisisene rahastu“), ei võeta arvesse kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel, kui esinevad järgmised tingimused:

   (a) kontserni kuuluv üksus asub madalate maksudega riigis või jurisdiktsioonis, mis oleks olnud madalate maksudega, kui kulu ei oleks tekkinud kontserni kuuluvale üksusele;

   (b) põhjendatult võib eeldada, et grupisisese rahastu kestuse jooksul suureneks kulude summa, mida tuleb arvesse võtta tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel, ilma et see tooks kaasa kontserni kuuluva üksuse maksustatava tulu olulist suurenemist;

   (c) kontserni kuuluv üksus on grupisisese rahastu vastaspool, mis asub kõrgete maksudega riigis või jurisdiktsioonis, mis ei oleks madalate maksudega, kui kulu ei oleks tekkinud kontserni kuuluvale üksusele.

9. Lõplik emaüksus võib otsustada kohaldada konsolideeritud arvestuslikku käsitlust tulude, kulude, kasumi ja kahjumi suhtes, mis tulenevad samas jurisdiktsioonis asuvate ja maksude konsolideerimisgruppi kuuluvate üksuste vahelistest tehingutest, nende üksuste tingimustele vastava netotulu või -kahjumi arvutamiseks.

   Otsus tehakse vastavalt artikli 43 lõikele 1.

   Otsuse tegemise või tühistamise majandusaastal tehakse asjakohased korrigeerimised nii, et tingimustele vastavat tulu või kahjumit ei võeta arvesse rohkem kui üks kord või see jäetakse välja sellise otsuse tegemise või selle tühistamise tagajärjel.

10. Kindlustusselts jätab oma tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel välja kõik summad, mida kindlustusvõtjatelt nõutakse maksude eest, mida kindlustusselts maksab seoses tuluga kindlustusvõtjatele. Kindlustusselts võtab oma tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel arvesse kindlustusvõtjale väljamakstud tulu, mis ei kajastu tema finantsarvestuse netotulus või -kahjumis sel määral, et kindlustusvõtjate ees oleva kohustuse vastav suurenemine või vähenemine kajastuks tema finantsarvestuse netotulus või -kahjumis.

11. Kontserni kuuluva üksuse omakapitali vähenemisena tekkinud summat, mis tuleneb eraldistest, mis makstakse välja või kuuluvad väljamaksmisele seoses instrumendiga, mille see üksus on emiteerinud vastavalt regulatiivsetele usaldatavusnõuetele (edaspidi „täiendavad esimese taseme omavahendid“), käsitatakse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel kuluna.

    Mis tahes summat, mis on kajastatud kontserni kuuluva üksuse omakapitali suurenemisena ja mis tuleneb sellele üksusele kuuluvatest täiendavatest esimese taseme omavahenditest saadud või saadavatest eraldistest, võetakse arvesse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel.

Artikkel 16

Rahvusvahelise laevandustulu väljajätmine

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

   (a) „rahvusvaheline laevandustulu“ – netotulu, mida kontserni kuuluv üksus saab järgmistest tegevustest:

      i) reisijate või lasti vedu laevaga rahvusvahelises liikluses, kui selline vedu ei toimu samasse jurisdiktsiooni kuuluvate siseveeteede kaudu, olenemata sellest, kas laev on selle kontserni kuuluva üksuse omandis, renditud või muul viisil kasutatav;

      ii) rahvusvahelises liikluses reisijate või lasti vedamiseks kasutatava täielikult seadistatud, mehitatud ja varustatud laeva rentimine prahilepingu alusel;

      iii) rahvusvahelises liikluses reisijate või lasti vedamiseks kasutatava laeva rentimine laevapereta prahtimise lepingu alusel teisele kontserni kuuluvale üksusele;

      iv) osalemine rahvusvahelises laevaliikluses reisijate või lasti veoga tegelevas puulis, ühisettevõttes või rahvusvahelises ettevõttes ning

      v) punktis a osutatud laeva müük, tingimusel et laev on olnud kontserni kuuluva üksuse kasutuses vähemalt üks aasta;

   (b) „tingimustele vastav rahvusvahelise laevanduse kõrvaltulu“ – netotulu, mida kontserni kuuluv üksus saab järgmistest tegevustest, tingimusel et need tegevused on peamiselt seotud rahvusvahelises laevaliikluses reisijate või lasti veoga:

      i) laeva rentimine laevapereta prahtimise lepingu alusel teisele laevandusettevõttele, mis ei ole kontserni kuuluv üksus, tingimusel et prahtimine ei ületa kolme aastat;

      ii) osaprahingute korraldamine;

      iii) teiste laevandusettevõtete väljastatud piletite müük rahvusvahelise merereisi riigisiseseks etapiks;

      iv) konteinerite rentimine ja lühiajaline ladustamine või üleseisutasu;

      v) inseneride, hooldustöötajate, lastikäitlejate, toitlustustöötajate ja klienditeenindustöötajate teenuste osutamine teistele laevandusettevõtetele ning

      vi) investeerimistulu, kui tulu teeniv investeering tehakse lahutamatu osana laevade kasutamisest rahvusvahelises liikluses.

2. Kontserni kuuluva üksuse rahvusvaheline laevandustulu ja tingimustele vastav rahvusvahelise laevanduse kõrvaltulu jäetakse selle üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel välja, tingimusel et üksus tõendab, et kõigi asjaomaste laevade strateegiline või äriline juhtimine toimub tegelikult kõnealuse üksuse asukohajurisdiktsiooni piires.

3. Kui kontserni kuuluva üksuse rahvusvahelise laevandustulu ja tingimustele vastava rahvusvahelise laevanduse kõrvaltulu arvutamise tulemuseks on kahjum, jäetakse selline kahjum kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel välja.

4. Kui jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastava rahvusvahelise laevanduse kogu kõrvaltulu ületab 50 % nende rahvusvahelise laevanduse kogutulust, võetakse tulude ülejääk arvesse nende tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel.

5. Kontserni kuuluva üksuse kulud, mis tulenevad otseselt tema rahvusvahelisest laevandustegevusest ja lõikes 1 osutatud tingimustele vastavatest rahvusvahelise laevanduse kõrvaltegevustest, eraldatakse sellistele tegevustele üksuse rahvusvahelise laevanduse netotulu ja tingimustele vastavate rahvusvahelise laevanduse kõrvaltegevustega seotud netotulu arvutamiseks.

   Kontserni kuuluva üksuse kulud, mis tulenevad kaudselt tema rahvusvahelisest laevandustegevusest ja lõikes 1 osutatud tingimustele vastavatest rahvusvahelise laevanduse kõrvaltegevustest, eraldatakse sellistele tegevustele üksuse rahvusvahelise laevanduse netotulu ja tingimustele vastavate rahvusvahelise laevanduse kõrvaltegevustega seotud netotulu arvutamiseks selliste tegevuste äritulu alusel proportsionaalselt kogutuluga.

6. Tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel ei võeta arvesse kõiki kontserni kuuluva üksuse otseseid ja kaudseid kulusid, mis on eraldatud tema rahvusvahelisele laevandustulule või tingimustele vastavale rahvusvahelise laevanduse kõrvaltulule vastavalt lõikele 5.

Artikkel 17

Tingimustele vastava tulu või kahjumi jaotamine põhiüksuse ja püsiva tegevuskoha vahel

1. Kui kontserni kuuluv üksus on artikli 3 punkti 10 alapunktides a, b või c kindlaks määratud püsiv tegevuskoht, on tema finantsarvestuse netotulu või -kahjum tema eraldi finantsarvestuses kajastatud netotulu või -kahjum.

   Kui püsival tegevuskohal ei ole eraldi finantsarvestust, on tema finantsarvestuse netotulu või -kahjum summa, mis oleks kajastatud eraldi finantsarvestuses, kui see oleks koostatud eraldi ja kooskõlas raamatupidamisstandardiga, mida kasutatakse lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsarvestuse koostamisel.

2. Kui kontserni kuuluv üksus vastab artikli 3 punkti 10 alapunktis a või b esitatud püsiva tegevuskoha määratlusele, korrigeeritakse tema finantsarvestuse netotulu või -kahjumit nii, et see kajastaks üksnes talle omistatavaid tulu- ja kuluartikleid vastavalt kohaldatavale maksulepingule või tema asukohajurisdiktsiooni siseriiklikule õigusele, olenemata maksustatava tulu summast ja mahaarvatavate kulude summast selles jurisdiktsioonis.

   Kui kontserni kuuluv üksus vastab artikli 3 punkti 10 alapunktis c esitatud püsiva tegevuskoha määratlusele, korrigeeritakse tema finantsarvestuse netotulu või -kahjumit nii, et see kajastaks üksnes neid tulu- ja kuluartikleid, mis oleks talle omistatud OECD näidislepingu artikli 7 kohaselt[13].

3. Kui kontserni kuuluv üksus vastab artikli 3 punkti 10 alapunktis d esitatud püsiva tegevuskoha määratlusele, arvutatakse tema finantsarvestuse netotulu või -kahjum tuluartiklite põhjal, mis on põhiüksuse asukohajurisdiktsioonis maksust vabastatud ja mis on seotud väljaspool seda jurisdiktsiooni tehtud tehingutega, ning kuluartiklite

[13] OECD näidisleping (muudetud).

põhjal, mida ei saa põhiüksuse asukohajurisdiktsioonis maksustamise eesmärgil maha arvata ja mis on seotud selliste tehingutega väljaspool seda jurisdiktsiooni.

4. Põhiüksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi kindlaksmääramisel ei võeta arvesse püsiva tegevuskoha finantsarvestuse netotulu või -kahjumit.

5. Kui püsiva tegevuskoha tingimustele vastavat kahjumit käsitatakse siseriikliku maksustatava tulu arvutamisel põhiüksuse kuluna ning seda ei arvata maha püsiva tegevuskoha ja põhiüksuse siseriiklikust maksustatavast tulust, käsitatakse sellist tingimustele vastavat kahjumit põhiüksuse kuluna tema tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel.

   Erandina lõikest 4 käsitatakse püsiva tegevuskoha hiljem teenitavat tingimustele vastavat tulu põhiüksuse tingimustele vastava tuluna sellises tingimustele vastava kahjumi summa ulatuses, mida varem käsitati põhiüksuse kuluna esimese lõigu alusel.

Artikkel 18

Maksustamise mõttes läbipaistva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumi jaotamine ja arvutamine

1. Maksustamise mõttes läbipaistvaks üksuseks oleva kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjumi summat vähendatakse summa võrra, mis jaotatakse üksuse omanikele, kes ei kuulu hargmaiste ettevõtete kontserni ja kellel on otseselt või ühe või mitme läbipaistva majandusüksuse kaudu osalus sellises maksustamise mõttes läbipaistvas üksuses, välja arvatud juhul, kui

   (a) maksustamise mõttes läbipaistev üksus on lõplik emaüksus või

   (b) maksustamise mõttes läbipaistev üksus kuulub otseselt või ühe või mitme läbipaistva majandusüksuse kaudu lõplikule emaüksusele.

2. Maksustamise mõttes läbipaistvaks üksuseks oleva kontserni kuuluva üksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjumit vähendatakse teisele kontserni kuuluvale üksusele jaotatava finantsarvestuse netotulu või -kahjumi summa võrra.

3. Kui maksustamise mõttes läbipaistev üksus tegeleb äritegevusega täielikult või osaliselt püsiva tegevuskoha kaudu, jaotatakse pärast lõike 1 kohaldamist järelejäänud finantsarvestuse netotulu või -kahjum sellele püsivale tegevuskohale kooskõlas artikliga 17.

4. Kui läbipaistev majandusüksus ei ole lõplik emaüksus, jaotatakse pärast lõike 3 kohaldamist järelejäänud maksustamise mõttes läbipaistva üksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjum selle kontserni kuuluvatele omaniküksustele vastavalt nende osalusele maksustamise mõttes läbipaistvas üksuses.

5. Kui lõplikuks emaüksuseks on ümberpööratud hübriidüksus või läbipaistev majandusüksus, jaotatakse pärast lõike 3 kohaldamist järelejäänud maksustamise mõttes läbipaistva üksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjum ümberpööratud hübriidüksusele või läbipaistvale majandusüksusele.

   Ümberpööratud hübriidüksus on maksustamise mõttes läbipaistev üksus, keda ei käsitata maksustamise mõttes läbipaistvana tema omaniku asukohajurisdiktsioonis.

6. Lõikeid 3, 4 ja 5 rakendatakse eraldi iga osaluse suhtes maksustamise mõttes läbipaistvas üksuses.

IV PEATÜKK
KORRIGEERITUD HÕLMATUD MAKSUDE ARVUTAMINE

Artikkel 19
Hõlmatud maksud

1. Kontserni kuuluva üksuse hõlmatud maksude hulka kuuluvad järgmised maksud:

   (a) maksud, mis on kogunenud kontserni kuuluva üksuse finantsaruandluses seoses tema tulu või kasumiga või tema osaga selle kontserni kuuluva üksuse tulust või kasumist, milles tal on osalus;

   (b) kõlbliku kasumijaotamismaksu süsteemi alusel kehtestatud maksud kasumieraldistelt, kasumieraldistena käsitletavalt kasumiosalt ja muudelt kuludelt kui ettevõtlusega seotud kulud;

   (c) üldiselt kohaldatava äriühingu tulumaksu asemel kehtestatud maksud ning

   (d) jaotamata kasumi ja äriühingu omakapitaliga seotud maksud, sealhulgas tulul ja omakapitalil põhinevad mitme komponendi maksud.

2. Kontserni kuuluva üksuse hõlmatud maksude hulka ei kuulu järgmised maksud:

   (a) lisamaks, mis on kogunenud emaettevõtjale tingimustele vastava tulu arvessevõtmise reegli alusel;

   (b) lisamaks, mis on kogunenud kontserni kuuluvale üksusele tingimustele vastava siseriikliku lisamaksu alusel;

   (c) maksud, mis tulenevad korrigeerimisest, mille kontserni kuuluv üksus on teinud tingimustele vastava alamaksustatud maksete reegli rakendamise tulemusena;

   (d) tingimustele mittevastav tagastatav dividendimaks ning

   (e) maksud, mida kindlustusselts maksab seoses kindlustusvõtjale väljamakstud tuluga.

3. Hõlmatud maksud, mis on seotud artikli 15 lõike 7 esimeses lõigus osutatud kinnisasja võõrandamisest tuleneva netokasumi või -kahjumiga otsuse tegemise majandusaastal, jäetakse korrigeeritud hõlmatud maksude arvutamisel välja.

Artikkel 20
Korrigeeritud hõlmatud maksud

1. Kontserni kuuluva üksuse korrigeeritud hõlmatud maksud majandusaasta kohta määratakse kindlaks, korrigeerides tema finantsarvestuse netotulus või -kahjumis kogunenud maksukulu summat hõlmatud maksude suhtes sellel majandusaastal järgmiselt:

   (a) lõigetes 2 ja 3 sätestatud eelarveaasta hõlmatud maksudele lisanduvate ja vähendatud maksude netosumma võrra;

   (b) artiklis 21 sätestatud edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusumma võrra ning

(c) omakapitalis või muus koondkasumis kogunenud hõlmatud maksude suurendamise või vähendamise võrra, mis on seotud maksustatava tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel arvesse võetud summadega.

2. Kontserni kuuluva üksuse hõlmatud maksudele lisanduvate summade hulka majandusaasta kohta kuuluvad järgmised summad:

(a) finantskontodel kajastatud maksustamiseelses kasumiaruandes kuluna kogunenud hõlmatud maksude summa;

(b) tingimustele vastava kahjumi edasilükkunud tulumaksu vara summa, mida on kasutatud vastavalt artikli 22 lõikele 3;

(c) majandusaasta kohta makstav hõlmatud maksude summa, mis on seotud lõike 3 punkti d alusel eelnevalt välja jäetud ebaselge maksusituatsiooniga, ning

(d) maksukulu vähendamise tulemusena kogunenud tingimustele vastava tagastatava maksukrediidi või tagasimakse summa.

3. Kontserni kuuluva üksuse hõlmatud maksude vähenduste hulka majandusaasta kohta kuuluvad järgmised summad:

(a) maksukulu summa seoses tuluga, mis on III peatüki kohaselt välja jäetud tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel;

(b) maksukrediidi või tagasimakse summa tagastatava maksukrediidi osas, mis ei ole tingimustele vastav tagastatav maksukrediit, mis ei ole kogunenud maksukulu vähendamise tulemusena;

(c) kontserni kuuluvale üksusele tagastatud või krediteeritud hõlmatud maksude summa, mida ei käsitatud maksukulu korrigeerimisena, välja arvatud juhul, kui see on seotud tingimustele vastava tagastatava maksukrediidiga;

(d) maksukulu summa, mis on seotud ebaselge maksusituatsiooniga, ning

(e) maksukulu summa, mida eeldatavasti ei tasuta kolme aasta jooksul pärast eelarveaasta lõppu.

4. Kui hõlmatud maksu summat on lõigetes 1–3 kirjeldatud rohkem kui ühes punktis, võetakse seda korrigeeritud hõlmatud maksude arvutamisel arvesse ainult üks kord.

5. Kui majandusaastal tekib jurisdiktsioonis tingimustele vastav puhaskahjum ning korrigeeritud hõlmatud maksude summa on selles jurisdiktsioonis negatiivne ja väiksem kui summa, mis võrdub tingimustele vastava puhaskahjumiga, korrutatuna minimaalse maksumääraga (edaspidi „eeldatav korrigeeritud hõlmatud maks“), käsitatakse korrigeeritud hõlmatud maksude summa ja eeldatavate korrigeeritud hõlmatud maksude summa vahega võrdset summat kõnealuse majandusaasta täiendava lisamaksuna. Täiendava lisamaksu summa jaotatakse jurisdiktsiooni iga kontserni kuuluva üksuse vahel vastavalt artikli 28 lõikele 3.

Artikkel 21

Edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusumma

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

(a) „tagasilükatud viitlaekumine“ – kontserni kuuluva üksuse finantsaruandluses kogunenud edasilükkunud tulumaksu kulu muutus, mis on seotud ebaselge maksusituatsiooniga ja kontserni kuuluvalt üksuselt saadavate eraldistega;

(b) „väljanõudmata viitlaekumine“ – kontserni kuuluva üksuse majandusaasta finantsaruannetes kogunenud edasilükkunud tulumaksu kohustuse suurenemine, mida eeldatavasti ei tasuta lõikes 7 sätestatud ajavahemiku jooksul ja mida aruande esitav üksus otsustab mitte arvestada selle majandusaasta edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusummas.

2. Kui riigisisene maksumäär jurisdiktsioonis on minimaalsest tegelikust maksumäärast madalam, on edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusumma, mis lisatakse artikli 20 lõike 1 punkti b kohaselt kontserni kuuluva üksuse korrigeeritud hõlmatud maksudele majandusaasta kohta, tema finantskontodel seoses hõlmatud maksudega tekkinud edasilükkunud tulumaksu kulu, mida korrigeeritakse lõigete 3–6 kohaselt.

Kui riigisisene maksumäär jurisdiktsioonis on minimaalsest maksumäärast kõrgem, on edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusumma, mis lisatakse artikli 20 lõike 1 punkti b kohaselt kontserni kuuluva üksuse korrigeeritud hõlmatud maksudele majandusaasta kohta, edasilükkunud tulumaksu kulu, mis on tekkinud tema finantsaruandluses seoses hõlmatud maksudega, mis on korrigeeritud minimaalse maksumääraga, mida korrigeeritakse lõigete 3–6 kohaselt.

3. Edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusummat suurendatakse

(a) eelarveaasta jooksul väljamakstud tagasilükatud viitlaekumiste või väljanõudmata viitlaekumiste summa võrra ning

(b) eelneval majandusaastal kindlaksmääratud tagasiarvestatud edasilükkunud tulumaksu kohustuse summa võrra, mis on tasutud majandusaasta jooksul.

4. Kui majandusaastal ei teki finantsaruandluses edasilükkunud tulumaksu vara, sest kajastamiskriteeriumid ei ole täidetud, vähendatakse edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusummat summa võrra, mis oleks vähendanud edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusummat, kui majandusaastal oleks tekkinud edasilükkunud tulumaksu vara.

5. Edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusumma hulka ei kuulu järgmised summad:

(a) edasilükkunud tulumaksu kulu summa seoses kirjetega, mis on III peatüki kohaselt tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel välja jäetud;

(b) edasilükkunud tulumaksu kulu summa seoses tagasilükatud ja väljanõudmata viitlaekumisega;

(c) väärtuse korrigeerimise või raamatupidamisliku kajastamise korrigeerimise mõju edasilükkunud tulumaksu varale;

(d) edasilükkunud tulumaksu kulu summa, mis tuleneb kohaldatava siseriikliku maksumäära muutuse ümberhindamisest, ning

(e) edasilükkunud tulumaksu kulu summa seoses maksukrediidi loomise ja kasutamisega.

6. Kui edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastavast kahjumist, on tekkinud majandusaastal miinimummäärast madalama määraga, võib selle sama majandusaasta miinimummääraga korrigeerida.

Kui edasilükkunud tulumaksu vara suurendatakse esimese lõigu kohaselt, vähendatakse vastavalt edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusummat.

7. Edasilükkunud tulumaksu kohustus, mida ei ole viie järgneva majandusaasta jooksul tasutud või tühistatud, võetakse uuesti arvesse ulatuses, milles seda võeti arvesse kontserni kuuluva üksuse edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusummas.

   Majandusaasta kohta kindlaks määratud tagasiarvestatud edasilükkunud tulumaksu kohustuse summat käsitatakse viienda eelneva majandusaasta hõlmatud maksu vähendusena ning sellise majandusaasta tegelik maksumäär ja lisamaks arvutatakse uuesti artikli 28 lõike 1 kohaselt.

8. Kui edasilükkunud tulumaksu kohustus, mida ei ole viie järgneva aasta jooksul tasutud, on kogunenud tagasiarvestamise erand, siis erandina lõikest 7 ei võeta seda uuesti arvesse. Kogunenud tagasiarvestamise erand on kogunenud maksukulu summa, mis tuleneb seotud edasilükkunud tulumaksu kohustuste muutustest seoses järgmiste kirjetega:

   (a) materiaalse varaga seotud kulude katmise hüvitised;

   (b) valitsuse litsentsist või sarnasest kokkuleppest tulenevad kulud kinnisasja kasutamiseks või loodusvarade kasutamiseks, millega kaasneb märkimisväärne investeering materiaalsesse varasse;

   (c) teadus- ja arendustegevuse kulud;

   (d) tegevuse lõpetamise ja parandamise kulud;

   (e) realiseerimata netokasumi õiglase väärtuse arvestus;

   (f) välisvaluuta vahetuskursi netokasum;

   (g) kindlustuseraldised ja kindlustuspoliisi kapitaliseeritud sõlmimiskulutused;

   (h) kontserni kuuluva üksusega samas jurisdiktsioonis asuva materiaalse vara müügist saadav kasum, mis reinvesteeritakse materiaalsesse varasse samas jurisdiktsioonis, ning

   (i) raamatupidamispõhimõtete muutustest tulenevad täiendavad summad seoses punktides a kuni h loetletud kirjetega.

Artikkel 22

Tingimustele vastava kahjumi otsus

1. Erandina artiklist 21 võib aruande esitav kontserni kuuluv üksus teha jurisdiktsiooni kohta tingimustele vastava kahjumi otsuse, mille kohaselt määratakse tingimustele vastav edasilükkunud tulumaksu vara kindlaks iga majandusaasta kohta, mil jurisdiktsioonis tekib tingimustele vastav netokahjum. Sel eesmärgil peab tingimustele vastav edasilükkunud tulumaksu vara võrduma tingimustele vastava netokahjumiga jurisdiktsiooni kohta majandusaastal, korrutatuna miinimummääraga.

   Tingimustele vastava kahjumi otsust ei saa teha jurisdiktsiooni puhul, kus kehtib artiklis 38 kindlaks määratud kõlblik kasumijaotamismaksu süsteem.

2. Lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud tingimustele vastav edasilükkunud tulumaksu vara kasutatakse mis tahes järgmisel majandusaastal, mil jurisdiktsioonis tekib tingimustele vastav netotulu summas, mis võrdub tingimustele vastava netotuluga, korrutatuna miinimummääraga või, kui see on väiksem, siis olemasoleva tingimustele vastava edasilükkunud tulumaksu vara summaga.

3. Tingimustele vastavat edasilükkunud tulumaksu vara vähendatakse majandusaastal kasutatava summa võrra ja jääk kantakse üle järgmistesse majandusaastatesse.

4. Tingimustele vastava kahjumi otsuse tühistamise korral vähendatakse mis tahes järelejäänud tingimustele vastava kahjumi edasilükkunud tulumaksu vara nullini alates selle esimese majandusaasta esimesest päevast, mil tingimustele vastava kahjumi otsust enam ei kohaldata.

5. Tingimustele vastav kahjum esitatakse hargmaiste ettevõtete kontserni esimese lisamaksu deklaratsiooniga, mis hõlmab jurisdiktsiooni, mille kohta otsus tehakse.

6. Kui maksustamise mõttes läbipaistev üksus, kes on hargmaiste ettevõtete kontserni lõplik emaüksus, teeb käesoleva artikli alusel tingimustele vastava kahjumi otsuse, arvutatakse tingimustele vastav edasilükkunud tulumaksu vara, võttes aluseks maksustamise mõttes läbipaistva üksuse tingimustele vastava kahjumi pärast vähendamist vastavalt artikli 36 lõikele 3.

Artikkel 23

Kontserni kuuluvate teatavat tüüpi üksuste hõlmatud maksude konkreetne jaotamine

1. Püsivale tegevuskohale jaotatakse kõik hõlmatud maksud, mis sisalduvad kontserni kuuluva üksuse finantsaruandluses ja mis on seotud püsiva tegevuskoha tingimustele vastava tulu või kahjumiga.

2. Kontserni kuuluvale omaniküksusele jaotatakse kõik hõlmatud maksud, mis sisalduvad läbipaistva majandusüksuse finantsaruandluses ja on seotud tingimustele vastava tulu või kahjumiga, mis on jaotatud kontserni kuuluvale omaniküksusele kooskõlas artikli 18 lõikega 4.

3. Kontserni kuuluvale üksusele jaotatakse kõik hõlmatud maksud, mis sisalduvad tema otseste või kaudsete kontserni kuuluvate omaniküksuste finantsaruandluses välismaise kontrollitava äriühingu maksusüsteemi alusel ulatuses, milles need hõlmatud maksud on seotud kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastava tulu või kahjumiga.

4. Hübriidüksusena tegutsevale kontserni kuuluvale üksusele jaotatakse kõik hõlmatud maksud, mis sisalduvad tema kontserni kuuluva omaniküksuse finantsaruandluses ja mis on seotud hübriidüksuse tingimustele vastava tuluga.

   Hübriidüksus tähendab üksust, keda käsitatakse tulumaksu kohaldamise eesmärgil eraldi isikuna tema asukohajurisdiktsioonis, kuid maksustamise mõttes läbipaistvana tema omaniku asukohajurisdiktsioonis.

5. Kontserni kuuluvale üksusele, kes majandusaasta jooksul maksis välja eraldise, jaotatakse tema otseste kontserni kuuluvate omaniküksuste finantsaruandluses nende eraldiste kohta kogunenud hõlmatud maksud.

6. Kontserni kuuluv üksus, kellele jaotati vastavalt lõigetele 3 ja 4 passiivse tuluga seotud hõlmatud maksud, lisab sellised hõlmatud maksud summas, mis võrdub sellise passiivse tuluga seoses jaotatud hõlmatud maksudega.

   Erandina esimesest lõigust lisab kontserni kuuluv üksus summa, mis saadakse jurisdiktsiooni lisamaksu protsendimäära korrutamisel kontserni kuuluva üksuse passiivse tuluga, mis lisatakse välismaise kontrollitava äriühingu maksusüsteemi või fiskaalläbipaistvuse eeskirja alusel, kui tulemus on väiksem kui esimeses lõigus kindlaksmääratud summa. Käesolevas lõigus määratakse jurisdiktsiooni lisamaksu protsendimäär kindlaks, võtmata arvesse hõlmatud makse, mida kontserni kuuluv omaniküksus sellise passiivse tulu kohta on tasunud.

Kõiki kontserni kuuluva omaniküksuse hõlmatud makse, mis on tekkinud pärast käesoleva lõike kohaldamist järele jäänud passiivse tuluga seoses, ei jaotata lõigete 3 ja 4 alusel.

Käesolevas lõikes tähendab passiivne tulu järgmisi tuluartikleid, kui neid on maksustatud välismaise kontrollitava äriühingu maksusüsteemi alusel või seetõttu, et sellist tulu maksvat üksust käsitatakse hübriidüksusena:

(a) dividend või dividendiekvivalendid,

(b) intress või intressiekvivalendid,

(c) renditulu,

(d) litsentsitasu,

(e) annuiteet või

(f) netokasum varast, mis toodab punktides a kuni e kirjeldatud tulu.

7. Kui püsiva tegevuskoha tingimustele vastavat tulu käsitatakse artikli 17 lõike 5 kohaselt põhiüksuse tingimustele vastava tuluna, käsitatakse püsiva tegevuskoha asukohajurisdiktsioonis tekkivaid ja sellise tuluga seotud hõlmatud makse põhiüksuse hõlmatud maksudena summas, mis ei ületa sellist tulu, korrutatuna põhiüksuse asukohajurisdiktsiooni tavapärase tulu kõrgeima riigisisese maksumääraga.

Artikkel 24

Aruande esitamise järgsed korrigeerimised ja maksumäärade muutused

1. Kui kontserni kuuluv üksus kirjendab hõlmatud maksude korrigeerimise oma eelmise majandusaasta finantsaruannetes, käsitatakse sellist korrigeerimist hõlmatud maksude korrigeerimisena sellel majandusaastal, mil korrigeerimine tehakse, välja arvatud juhul, kui korrigeerimine on seotud majandusaastaga, mil hõlmatud maksud jurisdiktsioonis vähenevad.

   Kui kontserni kuuluva üksuse eelmise majandusaasta korrigeeritud hõlmatud maksudes sisalduvad hõlmatud maksud vähenevad, arvutatakse tegelik maksumäär ja lisamaks ümber vastavalt artikli 28 lõikele 1, vähendades korrigeeritud hõlmatud makse hõlmatud maksude vähenemise summa võrra. Majandusaasta ja mis tahes asjakohaste majandusaastate tingimustele vastavat tulu korrigeeritakse vastavalt.

   Aruande esitava üksuse otsusel võib hõlmatud maksude ebaolulist vähenemist käsitada hõlmatud maksude korrigeerimisena sellel majandusaastal, mil korrigeerimine tehakse. Hõlmatud maksude ebaoluline vähenemine on jurisdiktsiooni jaoks majandusaasta kohta kindlaksmääratud korrigeeritud hõlmatud maksude vähenemine vähem kui 1 000 000 euro võrra.

2. Kui kohaldatavat siseriiklikku maksumäära vähendatakse allapoole minimaalset maksumäära ja sellise vähendamise tulemuseks on edasilükkunud tulumaksu kulu, käsitatakse selle edasilükkunud tulumaksu kulu summat kontserni kuuluva üksuse maksukohustuse korrigeerimisena hõlmatud maksude suhtes, mida võetakse arvesse artiklite 19 ja 20 kohaselt eelneval majandusaastal.

3. Kui edasilükkunud tulumaksu kulu võeti arvesse määraga, mis on madalam minimaalsest tegelikust maksumäärast, ja kohaldatavat maksumäära hiljem suurendatakse, käsitatakse sellisest suurenemisest tulenevat edasilükkunud tulumaksu kulu makse tegemisel kontserni kuuluva üksuse maksukohustuse

korrigeerimisena hõlmatud maksude suhtes, mida nõuti eelmisel majandusaastal vastavalt artiklitele 19 ja 20.

Esimese lõigu kohane korrigeerimine ei tohi ületada summat, mis võrdub miinimummääraga korrigeeritud edasilükkunud tulumaksu kuluga.

4. Kui rohkem kui 1 000 000 eurot summast, mis kontserni kuuluvale üksusele on tekkinud maksukuluna ja mis sisaldub majandusaasta korrigeeritud hõlmatud maksudes, ei maksta kolme aasta jooksul pärast kõnealuse majandusaasta lõppu, arvutatakse tegelik maksumäär ja lisamaks selle majandusaasta kohta, mil tasumata summat nõuti hõlmatud maksuna, artikli 28 lõike 1 kohaselt ümber, jättes sellise tasumata summa korrigeeritud hõlmatud maksudest välja.

V PEATÜKK
TEGELIKU MAKSUMÄÄRA JA LISAMAKSU ARVUTAMINE

Artikkel 25

Tegeliku maksumäära kindlaksmääramine

1. Hargmaiste ettevõtete kontserni tegelik maksumäär arvutatakse iga majandusaasta ja iga jurisdiktsiooni kohta, tingimusel et on olemas tingimustele vastav netotulu, järgmise valemiga:

$$Tegelik\ maksum\ddot{a}\ddot{a}r = \frac{jurisdiktsioonis\ asuvate\ kontserni\ kuuluvate\ \ddot{u}ksuste\ kohandatud\ h\tilde{o}lmatud\ maksud}{jurisdiktsioonis\ asuvate\ kontserni\ kuuluvate\ \ddot{u}ksuste\ tingimustele\ vastav\ netotulu}$$

kus kontserni kuuluvate üksuste korrigeeritud hõlmatud maksud on IV peatüki kohaselt kindlaks määratud jurisdiktsioonis asuvate kõigi kontserni kuuluvate üksuste korrigeeritud hõlmatud maksude summa.

2. Jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastav netotulu majandusaastal määratakse kindlaks järgmise valemiga:

$$Tingimustele\ vastav\ netotulu\ v\tilde{o}i\ -kahjum = kontserni\ kuuluvate\ \ddot{u}ksuste\ tingimustele\ vastav\ tulu - kontserni\ kuuluvate\ \ddot{u}ksuste\ tingimustele\ vastav\ kahjum$$

kus

(a) kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastav tulu on III peatüki kohaselt kindlaks määratud jurisdiktsioonis asuvate kõigi kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastavate tulude summa, võttes vajaduse korral arvesse artikli 16 kohast rahvusvahelise laevandustulu väljajätmist;

(b) kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastavad kahjumid on III peatüki kohaselt kindlaks määratud jurisdiktsioonis asuvate kõigi kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastavate kahjumite summa.

3. Investeerimisettevõtetena tegutsevate kontserni kuuluvate üksuste korrigeeritud hõlmatud maksud ja tingimustele vastav tulu või kahjum jäetakse lõike 1 kohasest tegeliku maksumäära arvutamisest ja lõike 2 kohasest tingimustele vastava netotulu arvutamisest välja.

4. Jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate riikkondsuseta üksuste tegelik maksumäär arvutatakse iga majandusaasta kohta samas jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste tegelikust maksumäärast eraldi.

Artikkel 26
Lisamaksu arvutamine

1. Kui tegelik maksumäär kontserni kuuluvate üksuste asukohajurisdiktsioonis on majandusaasta minimaalsest maksumäärast madalam, arvutab hargmaiste ettevõtete kontsern lisamaksu eraldi iga oma kontserni kuuluva üksuse kohta, kelle tingimustele vastavat tulu on arvesse võetud selle jurisdiktsiooni tingimustele vastava netotulu arvutamisel. Lisamaks arvutatakse jurisdiktsiooni alusel.

2. Jurisdiktsiooni lisamaksu protsendimäär majandusaasta kohta arvutatakse järgmise valemi alusel:

$$Lisamaksu\ protsent = minimaalne\ maksum\ddot{a}\ddot{a}r - tegelik\ maksum\ddot{a}\ddot{a}r$$

kus tegelik maksumäär on artikli 25 alusel arvutatud määr.

3. Jurisdiktsiooni lisamaks majandusaasta kohta arvutatakse järgmise valemi alusel:

$$\begin{aligned} &Lisamaks\ jurisdiktsioonis \\ &= (lisamaksu\ protsent\ x\ \ddot{u}lem\ddot{a}\ddot{a}rane\ kasum) \\ &+ t\ddot{a}iendav\ lisamaks - riigisisene\ lisamaks \end{aligned}$$

kus

(a) täiendav lisamaks on artikli 28 alusel kindlaks määratud maksusumma;

(b) siseriiklik lisamaks on artikli 10 alusel kindlaks määratud maksusumma.

4. Jurisdiktsiooni ülemäärane kasum lõikes 3 osutatud majandusaastal arvutatakse järgmise valemi alusel:

$$\begin{aligned} &\ddot{U}lem\ddot{a}\ddot{a}rane\ kasum \\ &= tingimustele\ vastav\ netotulu \\ &- sisulistel\ p\tilde{o}hjustel\ v\ddot{a}ljaj\ddot{a}etav\ tulu \end{aligned}$$

kus

(a) tingimustele vastav netotulu on artikli 25 lõike 2 alusel kindlaks määratud tulu;

(b) sisulistel põhjustel väljajäetav tulu on artikli 27 alusel kindlaks määratud summa.

Käesolevas lõikes tähendab ülemäärane kasum summat, mis võrdub kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastava netotulu, arvutatuna nende üksuste asukohajurisdiktsiooni tasandil, ja selliste kontserni kuuluvate üksuste selles jurisdiktsioonis sisulistel põhjustel väljajäetava tulu vahega.

5. Kontserni kuuluva üksuse majandusaasta lisamaks arvutatakse järgmise valemi alusel:

$$Kontserni\ kuuluva\ \ddot{u}ksuse\ lisamaks = lisamaks\ jurisdiktsioonis\ x \frac{kontserni\ kuuluva\ \ddot{u}ksuse\ tingimustele\ vastav\ tulu}{kontserni\ kuuluvate\ \ddot{u}ksuste\ tingimustele\ vastav\ tulu\ kokku}$$

kus

(a) kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastav tulu on III peatüki alusel kindlaks määratud tulu;

(b) kõigi kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastav kogutulu on kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastavate tulude summa.

6. Kui jurisdiktsiooni lisamaks tuleneb artikli 28 lõike 1 kohasest ümberarvutamisest ja jurisdiktsioonis tekib majandusaastal tingimustele vastav netokahjum, jaotatakse lisamaks igale kontserni kuuluvale üksusele lõikes 5 sätestatud valemi järgi, võttes aluseks kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastava tulu majandusaastatel, mille kohta tehakse ümberarvutused vastavalt artikli 28 lõikele 1.

7. Jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate riikkondsuseta üksuste lisamaks arvutatakse iga majandusaasta kohta kõigi teiste samas jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste lisamaksust eraldi.

Artikkel 27

Sisulistel põhjustel väljajäetav tulu

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

(a) „kõlblikud töötajad“ – kontserni kuuluva üksuse täis- või osalise tööajaga töötajad ja sõltumatud töövõtjad, kes osalevad hargmaiste ettevõtete kontserni tavapärases tegevuses hargmaiste ettevõtete kontserni juhtimise ja kontrolli all;

(b) „kõlblikud palgakulud“ – töötajate hüvitiste kulud, sealhulgas palgad ja muud kulud, mis annavad töötajale otsest ja eraldi isiklikku kasu, näiteks ravikindlustus- ja pensionimaksed, palga- ja tööhõivemaksud ning tööandja sotsiaalkindlustusmaksed;

(c) „kõlblik materiaalne vara“ –

i) selles jurisdiktsioonis asuv materiaalne põhivara;

ii) selles jurisdiktsioonis asuvad loodusvarad;

iii) rentniku õigus kasutada selles jurisdiktsioonis asuvat materiaalset vara ning

iv) valitsuse litsents või sarnane kokkulepe kinnisasja kasutamiseks või loodusvarade kasutamiseks, millega kaasneb märkimisväärne investeering materiaalsesse varasse.

2. Lisamaksu arvutamiseks vähendatakse tingimustele vastavat netotulu jurisdiktsiooni kohta summa võrra, mis võrdub jurisdiktsioonis asuva iga kontserni kuuluva üksuse palgakuludega seotud erandi ja materiaalse varaga seotud erandi summaga, välja arvatud juhul, kui hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluv aruande esitav üksus otsustab mitte kohaldada tulu väljajätmist sisulistel põhjustel.

3. Jurisdiktsioonis asuva kontserni kuuluva üksuse palgakuludega seotud erand on 5 % üksuse kõlblikest palgakuludest kõlblike töötajate kohta, kes tegutsevad hargmaiste ettevõtete kontserni heaks selles jurisdiktsioonis, välja arvatud kõlblikud palgakulud, mis on

(a) kapitaliseeritud ja kaasatud kõlbliku materiaalse varaga seotud erandi baasi ning

(b) seostatavad tuluga, mis on artikli 16 alusel välistatud.

Kõlblikke töötajaid käsitatakse asuvana jurisdiktsioonis, kus nad tegutsevad hargmaiste ettevõtete kontserni heaks.

4. Jurisdiktsioonis asuva kontserni kuuluva üksuse materiaalse varaga seotud erand on võrdne 5 % jurisdiktsioonis asuva kõlbliku materiaalse vara bilansilisest väärtusest, välja arvatud

   (a) müügiks, rentimiseks või investeerimiseks hoitava kinnisvara, sealhulgas maa ja hoonete bilansilisest väärtusest;

   (b) sellise materiaalse vara bilansilisest väärtusest, mida kasutatakse artikli 16 alusel välja jäetud tulu saamiseks.

5. Lõikes 4 on kõlbliku materiaalse vara bilansiline väärtus kõlbliku materiaalse vara bilansilise väärtuse keskmine majandusaasta alguses ja lõpus, mis on kogunenud lõpliku emaüksuse finantsaruandluses ja millest on lahutatud akumuleeritud kulum, amortisatsioon ja vähenemine ning millele on liidetud palgakulude kapitaliseerimisega seotud mis tahes summa.

6. Lõigetes 3 ja 4 on püsivaks tegevuskohaks oleva kontserni kuuluva üksuse kõlblikud palgakulud ja kõlblik materiaalne vara need, mis on kajastatud selle eraldiseisvas finantsaruandluses vastavalt artikli 17 lõigetele 1 ja 2, tingimusel et need asuvad püsiva tegevuskohaga samas jurisdiktsioonis.

   Põhiüksus ei võta arvesse püsiva tegevuskoha kõlblikke palgakulusid ja kõlblikku materiaalset vara.

   Kui püsiva tegevuskoha tulu jäeti artikli 18 lõike 1 ja artikli 36 lõike 5 kohaselt välja, jäetakse käesoleva artikli alusel sellise püsiva tegevuskoha kõlblikud palgakulud ja kõlblik materiaalne vara samas ulatuses hargmaiste ettevõtete kontserni arvutusest välja.

7. Maksustamise mõttes läbipaistva üksuse makstavad kõlblike töötajate kõlblikud palgakulud ja maksustamise mõttes läbipaistva üksuse kõlblik materiaalne vara, mida ei jaotata lõike 6 alusel, jaotatakse järgmistele üksustele:

   (a) kontserni kuuluva maksustamise mõttes läbipaistva üksuse omanikele proportsionaalselt neile artikli 18 lõike 4 kohaselt eraldatud summaga, tingimusel et kõlblikud töötajad ja kõlblik materiaalne vara asuvad kontserni kuuluvate omaniküksuste jurisdiktsioonis, ning

   (b) lõplikuks emaüksuseks olevale maksustamise mõttes läbipaistvale üksusele, proportsionaalselt vähendatuna tuluga, mis on välja jäetud maksustamise mõttes läbipaistva üksuse tingimustele vastava tulu arvutamisel vastavalt artikli 36 lõigetele 1 ja 2, tingimusel et kõlblikud töötajad ja kõlblik materiaalne vara asuvad maksustamise mõttes läbipaistva üksuse jurisdiktsioonis.

   Hargmaiste ettevõtete kontserni sisulistel põhjustel väljajäetava tulu arvutustest jäetakse välja maksustamise mõttes läbipaistva üksuse kõik muud kõlblikud palgakulud ja kõlblikud materiaalsed varad.

8. Jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate riikkondsuseta üksuste sisulistel põhjustel väljajäetav tulu arvutatakse iga majandusaasta kohta kõigi teiste samas jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste sisulistel põhjustel väljajäetavast tulust eraldi.

9. Käesoleva artikli alusel arvutatud sisulistel põhjustel väljajäetav tulu ei hõlma investeerimisettevõtete palgakuludega seotud erandit ega materiaalse varaga seotud erandit.

Artikkel 28
Täiendav lisamaks

1. Kui artikli 15 lõike 7, artikli 21 lõike 7, artikli 24 lõigete 1 ja 4 ning artikli 38 lõike 5 kohaselt toob hõlmatud maksude või tingimustele vastava tulu või kahjumi korrigeerimine kaasa hargmaiste ettevõtete kontserni eelmise majandusaasta tegeliku maksumäära ja lisamaksu ümberarvutamise, arvutatakse tegelik maksumäär ja lisamaks ümber vastavalt artiklites 25–27 sätestatud eeskirjadele. Mis tahes lisanduvat lisamaksu summat, mis tuleneb sellisest ümberarvutamisest, käsitatakse artikli 25 lõike 3 kohaldamisel täiendava lisamaksuna majandusaasta kohta, mille jooksul ümberarvutamine toimub.

2. Kui lõike 1 kohase ümberarvutamise tulemuseks on täiendav lisamaks ja jurisdiktsioonis tekib tingimustele vastav netokahjum, on iga jurisdiktsioonis asuva kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastav tulu summa, mis võrdub sellistele kontserni kuuluvatele üksustele artikli 26 lõike 5 ja artikli 26 lõike 6 kohaselt määratud lisamaksuga, jagatuna minimaalse maksumääraga.

3. Kui artikli 20 lõike 5 kohaselt tuleb maksta täiendavat lisamaksu, on iga jurisdiktsioonis asuva kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastav tulu summa, mis võrdub sellisele kontserni kuuluvale üksusele määratud lisamaksuga, jagatuna minimaalse maksumääraga. Lisamaks jaotatakse proportsionaalselt igale kontserni kuuluvale üksusele järgmise valemi alusel:

$$(Tingimustele\ vastav\ tulu\ või\ kahjum\ x\ minimaalne\ maksum\ddot{a}r) - kohandatud\ hõlmatud\ maksud$$

Täiendav lisamaks määratakse üksnes kontserni kuuluvatele üksustele, kes kirjendavad korrigeeritud hõlmatud maksu summa, mis on väiksem kui null ja väiksem kui selliste kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastav tulu või kahjum, korrutatuna minimaalse maksumääraga.

4. Kui kontserni kuuluvale üksusele jaotatakse täiendav lisamaks vastavalt käesolevale artiklile, käsitatakse teda II peatüki kohaldamisel kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksusena.

Artikkel 29
Miinimumtulu välistamine

1. Erandina artiklitest 25–28 on aruande esitava üksuse otsusel jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste tasumisele kuuluv lisamaks majandusaasta kohta null, kui kõnealusel majandusaastal

   (a) selles jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste keskmine tingimustele vastav äritulu on väiksem kui 10 000 000 eurot ning

   (b) keskmine tingimustele vastav tulu või kahjum selles jurisdiktsioonis on kahjum või väiksem tulu kui 1 000 000 eurot.

   Otsus tehakse igal aastal artikli 43 lõike 2 alusel.

2. Lõikes 1 osutatud keskmiseks tingimustele vastavaks ärituluks või keskmiseks tingimustele vastavaks tuluks või kahjumiks on jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastava äritulu või tingimustele vastava tulu või kahjumi keskmine kõnealuse majandusaasta ja kahe eelneva majandusaasta kohta.

Kui jurisdiktsioonis puuduvad esimese või teise eelneva majandusaasta jooksul tingimustele vastava äritulu või tingimustele vastava kahjumiga kontserni kuuluvad üksused, jäetakse need majandusaastad selle jurisdiktsiooni keskmise tingimustele vastava äritulu või tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisest välja.

3. Jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste tingimustele vastav äritulu majandusaasta kohta on selles jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste äritulude summa, mida on vähendatud või suurendatud III peatüki kohaselt tehtud mis tahes korrigeerimiste võrra.

4. Jurisdiktsioonis tekkinud ja jurisdiktsiooni tingimustele vastav tulu või kahjum majandusaasta kohta on selle jurisdiktsiooni tingimustele vastav netotulu või -kahjum, mis on arvutatud artikli 25 lõike 2 alusel.

5. Miinimumtulu välistamist ei kohaldata riikkondsuseta üksuste ja investeerimisettevõtete suhtes. Selliste üksuste äritulu ja tingimustele vastav tulu jäetakse miinimumtulu välistamise arvutustest välja.

Artikkel 30

Kontserni kuuluvad vähemusosalusega üksused

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

   (a) „kontserni kuuluv vähemusosalusega üksus“ – kontserni kuuluv üksus, milles lõpliku emaüksuse otsene või kaudne osalus on 30 % või vähem;

   (b) „vähemusosalusega emaettevõtja“ – kontserni kuuluv vähemusosalusega üksus, millel on otseselt või kaudselt kontrolliv osalus teises kontserni kuuluvas vähemusosalusega üksuses, välja arvatud juhul, kui esimesena nimetatud üksuses on kontrolliv osalus otseselt või kaudselt teisel kontserni kuuluval vähemusosalusega üksusel;

   (c) „vähemusosalusega allkontsern“ – vähemusosalusega emaettevõtja ja selle vähemusosalusega tütarettevõtjad ning

   (d) „vähemusosalusega tütarettevõtja“ – kontserni kuuluv vähemusosalusega üksus, mille kontrolliv osalus kuulub otseselt või kaudselt vähemusosalusega emaettevõtjale.

2. Jurisdiktsiooni tegeliku maksumäära ja lisamaksu arvutamist vastavalt III–VII peatükile kohaldatakse vähemusosalusega allkontserni suhtes nii, nagu oleks iga vähemusosalusega allkontsern eraldi hargmaiste ettevõtete kontsern.

Vähemusosalusega allkontserni liikmete korrigeeritud hõlmatud maksud ja tingimustele vastav tulu või kahjum jäetakse välja artikli 25 lõike 1 alusel arvutatud hargmaiste ettevõtete kontserni tegeliku maksumäära jäägist ja artikli 25 lõike 2 alusel arvutatud tingimustele vastavast netotulust.

3. Vähemusosalusega allkontserni mittekuuluva vähemusosalusega üksuse tegelik maksumäär ja lisamaks arvutatakse majandusüksuse põhiselt kooskõlas III–VII peatükiga.

Kontserni kuuluva vähemusosalusega üksuse korrigeeritud hõlmatud maksud ja tingimustele vastav tulu või kahjum jäetakse välja artikli 25 lõike 1 alusel arvutatud hargmaiste ettevõtete kontserni tegeliku maksumäära jäägist ja artikli 25 lõike 2 alusel arvutatud tingimustele vastavast netotulust.

Käesolevat artiklit ei kohaldata kontserni kuuluva vähemusosalusega üksuse suhtes, mis on investeerimisettevõte.

VI PEATÜKK
ÄRIÜHINGUTE RESTRUKTUREERIMISE JA VALDUSÜHINGUTE ERISÄTTED

Artikkel 31

Konsolideeritud tulukünnise kohaldamine kontsernide ühinemise ja jagunemise suhtes

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

   (a) „ühinemine“ – kokkulepe, mille puhul

      i) kõik või sisuliselt kõik kahte eraldi kontserni kuuluvad üksused tuuakse ühise kontrolli alla nii, et need moodustavad ühendatud kontserni üksused, või

      ii) majandusüksus, mis ei ole kontserni liige, viiakse teise üksuse või kontserniga ühise kontrolli alla sellisel viisil, et need moodustavad ühendatud kontserni üksused;

   (b) „jagunemine“ – mis tahes kokkulepe, mille puhul ühte kontserni kuuluvad üksused jaotatakse kahte või enamasse erinevasse kontserni, mida ei konsolideeri enam sama lõplik emaüksus.

2. Kui kaks või enam kontserni ühinevad üheks kontserniks mis tahes aastal viimase nelja järjestikuse majandusaasta jooksul, loetakse artikli 2 lõikes 1 osutatud hargmaiste ettevõtete kontserni konsolideeritud tulukünnis kõnealusel aastal saavutatuks, kui igas selle majandusaasta konsolideeritud finantsaruandes kajastatud äritulude summa on 750 000 000 eurot või rohkem.

3. Kui majandusüksus, mis ei ole kontserni (edaspidi „sihtüksus“) liige, ühineb majandusaasta jooksul üksuse või kontserniga (edaspidi „omandaja“) ning sihtüksusel ega omandajal ei ole konsolideeritud finantsaruandeid ühelgi neljast viimasest järjestikusest majandusaastast, loetakse hargmaiste ettevõtete kontserni konsolideeritud tulukünnis kõnealuse aasta kohta saavutatuks, kui igas selle aasta finantsaruandes või konsolideeritud finantsaruandes kajastatud äritulude summa on 750 000 000 eurot või rohkem.

4. Kui üks hargmaiste ettevõtete kontsern jaguneb kaheks või enamaks kontserniks (edaspidi „jagunenud kontsernid“), loetakse konsolideeritud tulukünnis saavutatuks iga jagunenud kontserni puhul, kui ta kirjendab

   (a) jagunemisele järgneval esimesel majandusaastal vähemalt 750 000 000 euro suuruse aastatulu ning

   (b) vähemalt kahel aastal teise kuni neljanda järjestikuse majandusaasta vältel pärast jagunemist vähemalt 750 000 000 euro suuruse aastatulu.

Artikkel 32

Hargmaiste ettevõtete kontserniga ühinevad ja kontsernist lahkuvad kontserni kuuluvad üksused

1. Kui majandusüksus (edaspidi „sihtüksus“) saab hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvaks üksuseks või lakkab olemast kontserni kuuluv üksus sihtüksuses otsese või kaudse osaluse ülekandmise tõttu majandusaasta jooksul (edaspidi „omandamisaasta“), käsitatakse sihtüksust käesoleva direktiivi kohaldamisel hargmaiste ettevõtete kontserni liikmena, tingimusel et osa tema varadest, kohustustest, tuludest, kuludest ja rahavoogudest kajastatakse omandamisaastal ridade kaupa lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruandes.

   Sihtüksuse tegelik maksumäär ja lisamaks arvutatakse lõigete 2–8 alusel.

2. Omandamisaastal kajastatakse lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruandes sihtüksuse finantsarvestuse netotulu või -kahjum ja korrigeeritud hõlmatud maksud.

3. Omandamisaastal ja igal järgneval majandusaastal põhinevad sihtüksuse tingimustele vastav tulu või kahjum ja korrigeeritud hõlmatud maksud tema varade ja kohustuste varasemal bilansilisel väärtusel.

4. Omandamisaastal võetakse vastavalt artikli 27 lõikele 3 sihtüksuse kõlblike palgakulude arvutamisel arvesse kulusid, mis on kajastatud lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruannetes.

5. Sihtüksuse kõlbliku materiaalse vara bilansilise väärtuse arvutamist vastavalt artikli 27 lõikele 4 korrigeeritakse vajaduse korral proportsionaalselt ajavahemikuga, mil sihtüksus kuulus omandamisaastal hargmaiste ettevõtete kontserni.

6. Omandav hargmaiste ettevõtete kontsern võtab sihtüksuse edasilükkunud tulumaksu vara (välja arvatud tingimustele vastava kahjumi edasilükkunud tulumaksu vara) ja edasilükkunud tulumaksu kohustusi, mis kantakse üle hargmaiste ettevõtete kontsernide vahel, arvesse samal viisil ja samas ulatuses nagu siis, kui omandav hargmaiste ettevõtete kontsern oleks kontrollinud kontserni kuuluvat üksust selliste varade ja kohustuste tekkimise ajal.

7. Sihtüksuse edasilükkunud tulumaksu kohustusi, mida on varem arvesse võetud edasilükkunud tulumaksu korrigeerimise kogusummas, käsitletakse vastavalt artikli 21 lõikele 7 nii, nagu need oleks maha arvanud võõrandav hargmaiste ettevõtete kontsern ja nagu need oleks lisanud omandav hargmaiste ettevõtete kontsern omandamisaastal, välja arvatud juhul, kui hõlmatud maksude mis tahes edasine vähendamine avaldab mõju aastal, mil see summa tagasi arvestatakse.

8. Kui sihtüksus on omandamisaasta vältel emaettevõtja kahes või enamas hargmaiste ettevõtete kontsernis, kohaldab ta eraldi tulu arvessevõtmise reeglit madalalt maksustatud üksuste lisamaksu jaotatavate osade suhtes, mis määratakse kindlaks iga hargmaiste ettevõtete kontserni kohta.

9. Sihtüksuses kontrolliva osaluse omandamist või võõrandamist käsitatakse varade ja kohustuste omandamise või võõrandamisena, tingimusel et sihtüksuse asukohajurisdiktsioon või läbipaistva majandusüksuse puhul varade asukohajurisdiktsioon käsitab kõnealuse kontrolliva osaluse omandamist või võõrandamist samal või sarnasel viisil varade ja kohustuste omandamise või võõrandamisega ning kehtestab müüjale hõlmatud maksu, mis põhineb maksubaasi ja kontrolliva osaluse eest makstud tasu või varade ja kohustuste õiglase väärtuse erinevusel.

Artikkel 33

Varade ja kohustuste ülekandmine

1. Käesoleva artikli tähenduses on „ümberkorraldamine“ varade ja kohustuste ümberkujundamine või üleandmine aktsiate emiteerimise eest või asjakohasel juhul muu makseviisi eest, mis ei ületa 10 % nende aktsiate nimiväärtusest, kontserni kuuluva omandava üksuse või omandava üksusega seotud isiku poolt, kui üleandmisest tulenevat kasumit või kahjumit ei maksustata täielikult või osaliselt ning kui omandav üksus on kohustatud kasutama üleantud vara varasemat väärtust, mida on korrigeeritud üleandmisest tuleneva maksustatava kasumi või kahjumiga, et arvutada maksustatav tulu pärast üleandmist kohalike eeskirjade alusel.

2. Vara ja kohustusi võõrandav kontserni kuuluv üksus (edaspidi „üleandev üksus“) võtab sellisest võõrandamisest tuleneva kasumi või kahjumi arvesse oma tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel.

   Vara ja kohustusi omandav kontserni kuuluv üksus (edaspidi „omandav üksus“) määrab oma tingimustele vastava tulu või kahjumi kindlaks omandatud vara ja kohustuste bilansilise väärtuse alusel, mis on kindlaks määratud lõpliku emaüksuse tunnustatud raamatupidamisstandardi kohaselt.

3. Kui vara ja kohustuste võõrandamine või omandamine toimub ümberkorraldamise käigus, siis erandina lõikest 2

   (a) jätab üleandev üksus sellisest võõrandamisest tuleneva kasumi või kahjumi oma tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisest välja ning

   (b) omandav üksus määrab oma tingimustele vastava tulu või kahjumi kindlaks üleandmisel omandatud vara ja kohustuste bilansilise väärtuse alusel.

4. Kui varade ja kohustuste üleandmine toimub ümberkorraldamise käigus, mille tulemusena tekib üleandvale üksusele maksustatav kasum või kahjum, siis erandina lõigetest 2 ja 3

   (a) üleandev üksus võtab sellisest võõrandamisest tuleneva kasumi või kahjumi arvesse oma tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel kõige rohkem kasumi maksustatava osa ulatuses või kahjumi selle osa ulatuses, mis vähendab maksubaasi üleandva üksuse jurisdiktsioonis, ning

   (b) omandav üksus määrab oma tingimustele vastava tulu või kahjumi kindlaks üleandmisel omandatud varade ja kohustuste bilansilise väärtuse alusel, millest on maha arvatud kasumi maksustatav osa või millele on liidetud kahjumi see osa, mis vähendab maksubaasi üleandva üksuse jurisdiktsioonis.

5. Aruande esitava kontserni kuuluva üksuse otsusel, kui kontserni kuuluv üksus, kes on kohustatud või kellel on lubatud korrigeerida oma varade ja kohustuste baasi vastavalt õiglasele väärtusele maksustamise eesmärgil oma asukohajurisdiktsioonis, võib see üksus

   (a) võtta tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel arvesse iga tema vara ja kohustusega seotud kasumi või kahjumi summat, mis võrdub vahega järgmiste väärtuste vahel: vara või kohustuse bilansiline väärtus finantsaruandluse eesmärgil vahetult enne maksu korrigeerimise põhjustanud sündmuse kuupäeva (edaspidi „vallandav sündmus“) ja vara või kohustuse õiglane väärtus vahetult pärast vallandavat sündmust;

(b) kasutada vara või kohustuse õiglast väärtust finantsaruandluse eesmärgil vahetult pärast vallandavat sündmust, et arvutada tingimustele vastav tulu või kahjum vallandavale sündmusele järgnevatel majandusaastatel;

(c) võtta tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel arvesse punktis a kindlaksmääratud summade kogusummat, lisades kas kogusummad vallandava sündmuse majandusaastal või ühe viiendiku kõnealustest kogusummadest vallandava sündmuse majandusaastal ja sellele järgneval neljal majandusaastal.

Punkti a kohaselt kindlaksmääratud summat korrigeeritakse üleandmisel tekkinud mis tahes maksustatava kasumi või kahjumi võrra, et arvutada vallandava sündmusega seoses tekkiv maksustatav tulu pärast üleandmist kohalike eeskirjade alusel, kui need on olemas.

Kui kontserni kuuluv üksus lahkub hargmaiste ettevõtete kontsernist majandusaastal, mis eelneb punkti a kohaselt kindlaksmääratud kogusumma arvessevõtmisele tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisel, lisatakse ülejäänud summa kõnealusel majandusaastal.

Artikkel 34
Ühisettevõtted

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

(a) „ühisettevõte“ – üksus, mis ei ole hargmaiste ettevõtete kontserni lõplik emaüksus ja mille majandustulemusi kajastatakse kapitaliosaluse meetodil lõpliku emaüksuse konsolideeritud finantsaruannetes, tingimusel et lõplikul emaüksusel on otseselt või kaudselt vähemalt 50 % osalusest;

(b) „ühisettevõtte seotud üksus“ –

i) majandusüksus, mille varad, kohustused, tulud, kulud ja rahavood konsolideeritakse ühisettevõtte finantsaruannetes tunnustatud raamatupidamisstandardi kohaselt, või oleks konsolideeritud, kui ühisettevõttelt oleks nõutud selliste varade, kohustuste, tulude, kulude ja rahavoogude konsolideerimist tunnustatud raamatupidamisstandardi kohaselt, või

ii) püsiv tegevuskoht, mille põhiüksus on ühisettevõte või punktis a osutatud üksus.

2. Emaettevõtja, kellel on otsene või kaudne osalus ühisettevõttes või ühisettevõtte seotud üksuses (edaspidi koos „ühisettevõtte kontsern“), kohaldab tulu arvessevõtmise reeglit oma jaotatava osa suhtes ühisettevõtte kontserni iga liikme lisamaksust vastavalt artiklitele 5–9.

3. Ühisettevõte ja selle seotud üksuste lisamaks arvutatakse vastavalt III-VII peatükile nii, nagu nad oleksid eraldi hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvad üksused ja ühisettevõte oleks selle kontserni emaüksus.

4. Ühisettevõtte kontserni tasumisele kuuluvat lisamaksu vähendatakse iga emaettevõtja jaotatava osa võrra ühisettevõtte kontserni iga liikme lisamaksust, mida tuleb tasuda lõigete 2 ja 3 kohaselt. Kõik ülejäänud lisamaksusummad liidetakse alamaksustatud maksete reegli lisamaksu kogusummale vastavalt artiklile 13.

Artikkel 35

Mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontsernid

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

   (a) „mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontsern“ – kaks või enam kontserni, mille puhul nende lõplikud emaüksused sõlmivad paarisstruktuuri või kaasnoteeritud tehingu lepingu, mis hõlmab vähemalt ühte teises jurisdiktsioonis asuvat üksust või püsivat tegevuskohta;

   (b) „paarisstruktuur“ – struktuur, mille korral

      i) 50 % või rohkem osalusest eri kontsernide lõplikes emaüksustes, kui need on börsil noteeritud, on noteeritud ühtse hinnaga ning on omandiõiguse vormi, üleandmise piirangute või muude tingimuste tõttu omavahel ühendatud ja neid ei saa eraldi üle anda ega nendega eraldi tehinguid teha, ning

      ii) üks lõplik emaüksus koostab konsolideeritud finantsaruanded, milles kõigi asjaomaste kontsernide üksuste varad, kohustused, tulud, kulud ja rahavood esitatakse nii, nagu oleks tegemist ühe majandusüksusega, ning

   (c) „kaasnoteeritud tehing“ – kahe või enama eri kontserni kuuluva lõpliku emaüksuse vahel sõlmitud kokkulepe, mille alusel

      i) lõplikud emaüksused lepivad kokku, et nad ühendavad oma ärid üksnes lepingu alusel;

      ii) lõplike emaüksuste tegevust juhitakse lepinguliste kokkulepete alusel ühe majandusüksusena, säilitades samas iga lõpliku emaüksuse eraldiseisvad juriidilised isikud;

      iii) lepingu moodustavate lõplike emaüksuste osalused on eri kapitaliturgudel noteeritud ja nendega kaubeldakse või need kantakse üle sõltumatult ning

      iv) lõplikud emaüksused peavad koostama konsolideeritud finantsaruanded, milles kõigi kontsernidesse kuuluvate üksuste varad, kohustused, tulud, kulud ja rahavood esitatakse nii, nagu oleks tegemist ühe majandusüksusega.

2. Kui kontserni kuuluvad üksused kuuluvad mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni, käsitatakse neid üksusi ja iga kontserni üksusi mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete ühe kontserni liikmetena.

   Üksust, mis ei ole väljajäetud üksus, käsitatakse kontserni kuuluva üksusena, kui seda konsolideerib ridade kaupa mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontsern või kui kontrolliv osalus selles üksuses kuulub mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni üksustele.

3. Mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni konsolideeritud finantsaruanded on ühendatud konsolideeritud finantsaruanded, millele on osutatud lõikes 1 esitatud paarisstruktuuri või kaasnoteeritud tehingu määratlustes ja mis on koostatud tunnustatud raamatupidamisstandardi kohaselt, mida käsitatakse lõpliku emaüksuse raamatupidamisstandardina.

4. Mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni moodustavate eraldiseisvate kontsernide lõplikud emaüksused on mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni lõplikud emaüksused.

   Käesoleva direktiivi kohaldamisel mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni suhtes kasutatakse kõiki viiteid lõplikule emaüksusele vastavalt vajadusele nii, nagu oleks tegemist viidetega mitmele emaettevõtjale.

5. Liikmesriigis asuvad mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni emaettevõtjad, sealhulgas iga lõplik emaüksus, kohaldavad artiklite 5–9 kohast tulu arvessevõtmise reeglit seoses oma jaotatava osaga kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksuste lisamaksust.

6. Liikmesriigis asuvad mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvad üksused kohaldavad alamaksustatud maksete reeglit kooskõlas artiklitega 11, 12 ja 13, võttes arvesse iga mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni liikmeks oleva madalalt maksustatud üksuse lisamaksu.

7. Mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni lõplikud emaüksused esitavad lisamaksu deklaratsiooni vastavalt artikli 42 lõikele 2, välja arvatud juhul, kui nad määravad ühe aruande esitava üksuse. See deklaratsioon sisaldab teavet iga kontserni kohta, mis moodustavad mitme emaettevõtjaga hargmaiste ettevõtete kontserni.

VII PEATÜKK
MAKSUALANE NEUTRAALSUS JA KASUMIJAOTAMISMAKSU SÜSTEEM

Artikkel 36

Lõplikuks emaüksuseks olev maksustamise mõttes läbipaistev üksus

1. Lõplikuks emaüksuseks oleva maksustamise mõttes läbipaistva üksuse tingimustele vastavat tulu vähendatakse majandusaasta kohta tingimustele vastava tulu summa võrra, mis on jaotatud maksustamise mõttes läbipaistva üksuse osaluse omanikule (edaspidi „osaluse omanik“), tingimusel et

   (a) tulu maksustatakse 12 kuu jooksul pärast kõnealuse majandusaasta lõppu nominaalmääraga, mis on võrdne minimaalse maksumääraga või ületab seda, või

   (b) võib põhjendatult eeldada, et hõlmatud maksude ja nende maksude kogusumma, mida osaluse omanik maksab tulult, on võrdne summaga, mis on võrdne kõnealuse tuluga, korrutatuna minimaalse maksumääraga, või ületab seda.

2. Lõplikuks emaüksuseks oleva maksustamise mõttes läbipaistva üksuse tingimustele vastavat tulu vähendatakse majandusaasta kohta tingimustele vastava tulu summa võrra, mis määratakse maksustamise mõttes läbipaistva üksuse osaluse omanikule tingimusel, et osaluse omanik on

   (a) füüsiline isik, kes on maksuresident lõpliku emaüksuse asukohajurisdiktsioonis ja kellele kuulub osalus, mis annab õiguse kuni 5 %-le lõpliku emaüksuse kasumist ja varadest, või

(b) valitsusüksus, rahvusvaheline organisatsioon, mittetulundusühendus või pensionifond, mis ei ole pensioniteenuste üksus ja mis on maksuresident lõpliku emaüksuse asukohajurisdiktsioonis, ning kellele kuulub osalus, mis annab õiguse kuni 5 %-le lõpliku emaüksuse kasumist ja varast.

3. Lõplikuks emaüksuseks oleva maksustamise mõttes läbipaistva üksuse tingimustele vastavat kahjumit vähendatakse majandusaasta kohta tingimustele vastava kahjumi summa võrra, mis määratakse maksustamise mõttes läbipaistva üksuse osaluse omanikule.

Esimest lõiku ei kohaldata, kui osaluse omanikul ei ole lubatud kasutada sellist kahjumit oma maksustatava tulu arvutamiseks jurisdiktsioonis, kus ta on maksuresident.

4. Lõplikuks emaüksuseks oleva maksustamise mõttes läbipaistva üksuse hõlmatud makse vähendatakse proportsionaalselt tingimustele vastava tulu summaga, mida on vähendatud vastavalt lõikele 1.

5. Lõikeid 1, 2, 3 ja 4 kohaldatakse püsiva tegevuskoha suhtes, mille kaudu lõplikuks emaüksuseks olev maksustamise mõttes läbipaistev üksus tegeleb täielikult või osaliselt oma äritegevusega või mille kaudu toimub täielikult või osaliselt läbipaistva majandusüksuse äritegevus, tingimusel et osalus selles läbipaistvas majandusüksuses kuulub lõplikule emaüksusele otseselt või ühe või mitme läbipaistva majandusüksuse kaudu.

Artikkel 37

Lõplik emaüksus, mille suhtes kohaldatakse mahaarvatavate dividendide korda

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

(a) „mahaarvatavate dividendide kord“ – maksusüsteem, millega kohaldatakse majandusüksuse omanike või soodustatud isikute tulu suhtes ühtset maksustamistaset, lahutades või jättes üksuse tulust välja omanikele või soodustatud isikutele jaotatud kasumi või vabastades ühistu maksustamisest;

(b) „mahaarvatav dividend“ – kontserni kuuluva üksuse puhul, mille suhtes kohaldatakse mahaarvatavate dividendide korda,

i) kasumieraldis kontserni kuuluvas üksuses osaluse omanikule, mis arvatakse maha kontserni kuuluva üksuse maksustatavast tulust vastavalt üksuse asukohajurisdiktsiooni seadustele, või

ii) ühistu liikmele makstav soosingdividend ning

(c) „ühistu“ – majandusüksus, mis ühiselt turustab või omandab kaupu või teenuseid oma liikmete nimel ning mille suhtes kohaldatakse selle asukohajurisdiktsioonis maksusüsteemi, millega tagatakse maksustamise neutraalsus seoses kaupade või teenustega, mida liikmed müüvad või omandavad ühistu kaudu.

2. Hargmaiste ettevõtete kontserni lõplik emaüksus, kelle suhtes kohaldatakse mahaarvatavate dividendide korda, vähendab tingimustele vastavat tulu majandusaasta kohta kuni nullini summa võrra, mille ta jaotab mahaarvatava dividendina 12 kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu, tingimusel et

(a) dividendi saaja maksab maksustamisperioodil, mis lõpeb 12 kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu, dividendilt maksu nominaalmääraga, mis on võrdne minimaalse maksumääraga või ületab seda, või

(b) põhjendatult võib eeldada, et hõlmatud maksude ja nende maksude kogusumma, mida saaja maksab selliselt dividendilt, on võrdne summaga, mis on võrdne kõnealuse tuluga, korrutatuna minimaalse maksumääraga, või ületab seda.

3. Hargmaiste ettevõtete kontserni lõplik emaüksus, kelle suhtes kohaldatakse mahaarvatavate dividendide korda, vähendab tingimustele vastavat tulu majandusaasta kohta kuni nullini summa võrra, mille ta jaotab mahaarvatava dividendina 12 kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu, tingimusel et saaja on

(a) füüsiline isik ja saadud dividend on tarneühistu soosingdividend;

(b) füüsiline isik, kes on maksuresident lõpliku emaüksuse asukohajurisdiktsioonis ja kellel on osalus, mis annab õiguse kuni 5 %-le lõpliku emaüksuse kasumist ja varadest, või

(c) valitsusüksus, rahvusvaheline organisatsioon, mittetulundusühendus või pensionifond, mis ei ole pensioniteenuste üksus ja mis on maksuresident lõpliku emaüksuse asukohajurisdiktsioonis, ning kellele kuulub osalus, mis annab õiguse kuni 5 %-le lõpliku emaüksuse kasumist ja varast.

4. Lõpliku emaüksuse hõlmatud makse, välja arvatud maksud, mille puhul dividendide mahaarvamine oli lubatud, vähendatakse proportsionaalselt lõike 2 kohaselt vähendatud tingimustele vastava tulu summaga.

5. Kui lõplikul emaüksusel on otseselt või ühe või mitme kontserni kuuluva üksuse kaudu osalus teises kontserni kuuluvas üksuses, mille suhtes kohaldatakse mahaarvatavate dividendide korda, kohaldatakse iga kontserni kuuluva teise üksuse suhtes, mis asub lõpliku emaettevõtja jurisdiktsioonis ja mille suhtes kohaldatakse mahaarvatavate dividendide korda, lõikeid 2 ja 3 ulatuses, milles lõplik emaüksus jaotab selle üksuse tingimustele vastava tulu edasi saajatele, kes vastavad lõikes 2 sätestatud nõuetele.

6. Lõike 4 kohaldamisel käsitatakse tarneühistu jaotatud soosingdividende saajale maksustatavana, kui selline dividend vähendab mahaarvatavaid kulutusi või kulusid saaja maksustatava tulu või kahjumi arvutamisel.

Artikkel 38

Kõlblikud kasumijaotamismaksu süsteemid

1. Aruande esitav üksus võib otsustada, kas kontserni kuuluva üksuse puhul, mille suhtes kohaldatakse kõlblikku kasumijaotamismaksu süsteemi, lisatakse käesoleva artikli lõike 2 kohaselt arvestusliku kasumijaotamismaksuna kindlaksmääratud summa asjaomase üksuse majandusaasta korrigeeritud hõlmatud maksude hulka.

   Otsus tehakse kord aastas vastavalt artikli 43 lõikele 2 ja seda kohaldatakse kõigi jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste suhtes.

2. Arvestusliku kasumijaotamismaksu summa on üks järgmistest summadest, olenevalt sellest, kumb on väiksem:

(a) korrigeeritud hõlmatud maksude summa, mis on vajalik artikli 26 lõike 2 kohaselt arvutatud tegeliku maksumäära suurendamiseks minimaalse maksumäärani jurisdiktsioonis majandusaasta kohta, või

(b) maksusumma, mis oleks makstud, kui kontserni kuuluvad üksused oleksid majandusaasta jooksul jaotanud oma kogutulu kõlbliku kasumijaotamismaksu süsteemi alusel.

3. Kui otsus tehakse lõike 1 alusel, tuleb iga majandusaasta kohta, mil selline otsus kehtib, koostada arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestus. Jurisdiktsioonis tasutud arvestusliku kasumijaotamismaksu summa lisatakse selle majandusaasta arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestusele, mil see koostati.

Iga järgneva majandusaasta lõpus vähendatakse eelnevate majandusaastate kohta koostatud arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestuse summat kuni nullini maksude võrra, mida kontserni kuuluvad üksused on majandusaasta jooksul maksnud seoses tegelike eraldistega või kasumieraldistena käsitletava kasumiosaga.

Arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestuse jääki, mis jääb järele pärast esimese lõigu kohaldamist, vähendatakse kuni nullini summa võrra, mis võrdub tingimustele vastava netokahjumiga jurisdiktsiooni kohta, korrutatuna minimaalse maksumääraga.

4. Tingimustele vastava netokahjumi jääk, mis jääb järele pärast lõike 3 viimase lõigu kohaldamist, kantakse üle järgmistesse majandusaastatesse ja selle võrra vähendatakse arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestuse jääki, mis jääb järele pärast lõike 3 kohaldamist.

5. Sellise arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestuse jääki, kui see on olemas, käsitatakse tagasiarvestuse tegemisele järgneva neljanda majandusaasta lõpu seisuga artikli 28 lõike 1 kohaselt selle majandusaasta, mil tagasiarvestus tehti, korrigeeritud hõlmatud maksude vähendusena.

6. Makse, mida makstakse majandusaasta jooksul seoses tegelike eraldistega või kasumieraldistena käsitletava kasumiosaga, ei arvata korrigeeritud hõlmatud maksude hulka ulatuses, milles need vähendavad arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestust kooskõlas lõikega 3.

7. Kui kontserni kuuluv üksus, mille suhtes kohaldatakse lõike 1 kohast otsust, lahkub hargmaiste ettevõtete kontsernist või sisuliselt kõik selle varad antakse üle isikule, kes ei ole samas jurisdiktsioonis asuvasse samasse hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluv üksus, käsitatakse arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestuse jääki eelmiste majandusaastate kohta, mil selline tagasiarvestus tehti, iga sellise majandusaasta korrigeeritud hõlmatud maksude vähendusena vastavalt artikli 28 lõikele 1.

Mis tahes täiendav tasumisele kuuluv lisamaksusumma korrutatakse järgmise suhtarvuga, eesmärgiga määrata kindlaks täiendav lisamaks, mis kuulub jurisdiktsioonis tasumisele:

$$\frac{\textit{Kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastav tulu}}{\textit{Tingimustele vastav netotulu jurisdiktsioonis}}$$

kus

(a) kontserni kuuluva üksuse tingimustele vastav tulu määratakse kindlaks vastavalt III peatükile iga majandusaasta kohta, mil jurisdiktsiooni kohta eksisteerib arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestuse jääk, ning

(b) jurisdiktsiooni tingimustele vastav netotulu määratakse kindlaks vastavalt artikli 25 lõikele 2 iga majandusaasta kohta, mil jurisdiktsiooni kohta eksisteerib arvestusliku kasumijaotamismaksu tagasiarvestuse jääk.

Artikkel 39

Investeerimisettevõtte tegeliku maksumäära ja lisamaksu kindlaksmääramine

1. Kui hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluv üksus on investeerimisettevõte, kes ei ole läbipaistev majandusüksus ega ole teinud artiklite 40 ja 41 kohast otsust, arvutatakse sellise investeerimisettevõtte tegelik maksumäär eraldi tema asukohajurisdiktsiooni tegelikust maksumäärast.

2. Lõikes 1 osutatud investeerimisettevõtte tegelik maksumäär võrdub tema korrigeeritud hõlmatud maksudega, jagatuna summaga, mis võrdub hargmaiste ettevõtete kontserni jaotatava osaga investeerimisettevõtte tingimustele vastavas tulus või kahjumis.

   Kui jurisdiktsioonis asub rohkem kui üks investeerimisettevõte, arvutatakse nende tegelik maksumäär, ühendades nende korrigeeritud hõlmatud maksud ja hargmaiste ettevõtete kontserni jaotatav osa nende tingimustele vastavas tulus või kahjumis.

3. Investeerimisettevõtte korrigeeritud hõlmatud maksud, millele on osutatud lõikes 1, on korrigeeritud hõlmatud maksud, mis on omistatavad hargmaiste ettevõtete kontserni jaotatavale osale investeerimisettevõtte tingimustele vastavas tulus, ja investeerimisettevõttele artikli 23 kohaselt jaotatud hõlmatud maksud.

4. Lõikes 1 osutatud investeerimisettevõtte lisamaks on summa, mis võrdub investeerimisettevõtte lisamaksu protsendimääraga, korrutatuna summaga, mis on võrdne vahega järgmiste summade vahel: hargmaiste ettevõtete kontserni jaotatav osa investeerimisettevõtte tingimustele vastavas tulus ja investeerimisettevõtte kohta arvutatud sisulistel põhjustel väljajäetav tulu.

   Kui jurisdiktsioonis asub rohkem kui üks investeerimisettevõte, arvutatakse nende lisamaks, ühendades nende sisulistel põhjustel väljajäetava tulu summad ja hargmaiste ettevõtete kontserni jaotatav osa nende tingimustele vastavas tulus või kahjumis.

   Investeerimisettevõtte lisamaksu protsendimäär on summa, mis võrdub sellise investeerimisettevõtte minimaalse maksumäära ja tegeliku maksumäära vahega.

5. Investeerimisettevõtte sisulistel põhjustel väljajäetav tulu määratakse kindlaks artikli 27 lõigete 1–7 kohaselt. Sellise majandusüksuse puhul arvesse võetud kõlblikku materiaalset vara ja kõlblike töötajate kõlblikke palgakulusid vähendatakse proportsionaalselt hargmaiste ettevõtete kontserni jaotatava osaga investeerimisettevõtte tingimustele vastavas tulus, jagatuna sellise investeerimisettevõtte tingimustele vastava kogutuluga.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel määratakse hargmaiste ettevõtete kontserni jaotatav osa investeerimisettevõtte tingimustele vastavas tulus või kahjumis kindlaks artikli 8 kohaselt.

Artikkel 40

Otsus käsitada investeerimisettevõtet läbipaistva majandusüksusena

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab kindlustusinvesteeringute ettevõte majandusüksust, mis vastaks artikli 3 punktis 25 sätestatud investeerimisfondi või artikli 3 punktis 26 sätestatud kinnisvarainvesteeringute vahendi määratlusele, kui ta ei oleks asutatud seoses kindlustus- või annuiteedilepingust tulenevate kohustustega ega kuuluks täielikult üksusele, mille suhtes kohaldatakse selle jurisdiktsiooni õigusnorme, kus ta kindlustusseltsina asub.

2. Aruande esitava üksuse otsusel võib investeerimisettevõtet või kindlustusinvesteeringute ettevõtet käsitada läbipaistva majandusüksusena, kui kontserni kuuluvat omaniküksust maksustatakse tema asukohajurisdiktsioonis õiglase turuväärtuse või sarnase korra alusel, mis põhineb selles üksuses olevate osaluste õiglase väärtuse iga-aastastel muutustel ja kontserni kuuluva omaniküksuse suhtes kohaldatav maksumäär selliselt tulult on võrdne minimaalse maksumääraga või ületab seda.

3. Kontserni kuuluvat üksust, kellel on kaudne osalus investeerimisettevõttes või otsene osalus kindlustusinvesteeringute ettevõttes teise investeerimisettevõtte või kindlustusinvesteeringute ettevõtte kaudu, käsitatakse maksustamisele kuuluvana õiglase turuväärtuse või muu sarnase korra alusel seoses tema kaudse osalusega esimesena nimetatud üksuses või kindlustusinvesteeringute ettevõttes, kui tema suhtes kohaldatakse õiglast turuväärtust või sarnast korda seoses tema otsese osalusega teisena nimetatud üksuses või kindlustusinvesteeringute ettevõttes.

4. Otsus tehakse vastavalt artikli 43 lõikele 1.

   Kui otsus tühistatakse, määratakse investeerimisettevõttele või kindlustusinvesteeringute ettevõttele kuuluva vara või kohustuse võõrandamisest tulenev kasum või kahjum kindlaks vara või kohustuse õiglase turuväärtuse alusel, mis kehtis tühistamise aasta esimesel päeval.

Artikkel 41

Otsus kohaldada maksustatava kasumi jaotamise meetodit

1. Aruande esitava üksuse otsusel võib investeerimisettevõtte kontserni kuuluv omaniküksus kohaldada oma osaluse suhtes investeerimisettevõttes maksustatava kasumi jaotamise meetodit, tingimusel et kontserni kuuluv omaniküksus ei ole investeerimisettevõte ja põhjendatult võib eeldada, et tema investeerimisettevõttelt saadavad eraldised maksustatakse maksumääraga, mis on võrdne minimaalse maksumääraga või ületab seda.

2. Maksustatava kasumi jaotamise meetodi puhul arvatakse investeerimisettevõtte tingimustele vastava tulu eraldised ja kasumieraldistena käsitletav kasumiosa eraldise saanud omaniküksuse tingimustele vastava tulu hulka.

   Investeerimisettevõtte hõlmatud maksude summa, mille võib lülitada kontserni kuuluva omaniküksuse saadud eraldistest tuleneva maksukohustuse hulka, lisatakse eraldise saanud kontserni kuuluva omaniküksuse tingimustele vastava tulu ja korrigeeritud hõlmatud maksude hulka.

   Kontserni kuuluva omaniküksuse osa investeerimisettevõtte tingimustele vastavas jaotamata netotulus, mis on tekkinud majandusaastale eelneva kolmanda aasta (edaspidi „kontrollitav aasta“) jooksul, käsitatakse selle investeerimisettevõtte

tingimustele vastava tuluna majandusaastal. Summat, mis võrdub sellise tingimustele vastava tuluga, korrutatuna minimaalse maksumääraga, käsitatakse II peatüki kohaldamisel kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse lisamaksuna majandusaasta kohta.

Investeerimisettevõtte tingimustele vastav tulu või kahjum ja sellisele tulule majandusaastal omistatavad korrigeeritud hõlmatud maksud jäetakse tegeliku maksumäära arvutamisel välja vastavalt V peatükile ja artikli 39 lõigetele 1–4, välja arvatud teises lõigus osutatud hõlmatud maksude summa.

3. Investeerimisettevõtte tingimustele vastav jaotamata netotulu majandusaasta kohta on selle investeerimisettevõtte tingimustele vastava tulu summa kontrollitaval aastal, vähendatuna kuni nullini

   (a) investeerimisettevõtte hõlmatud maksude võrra;

   (b) eraldiste ja kasumieraldistena käsitletava kasumiosa võrra aktsionäridele, kes ei ole investeerimisettevõtted, ajavahemikul majandusaastale eelneva kolmanda aasta algusest kuni majandusaasta lõpuni (edaspidi „kontrollimisperiood“);

   (c) kontrollimisperioodi jooksul tekkinud tingimustele vastavate kahjumite võrra ning

   (d) tingimustele vastava kahjumi jääk, millega ei ole veel vähendatud selle investeerimisettevõtte tingimustele vastavat jaotamata netotulu eelmise kontrollitava aasta kohta (edaspidi „investeerimiskahjumi edasikandmine“).

   Investeerimisettevõtte tingimustele vastavat jaotamata netotulu ei vähendata eraldiste või kasumieraldistena käsitletava kasumiosa võrra, millega juba vähendati selle investeerimisettevõtte tingimustele vastavat jaotamata netotulu eelmisel kontrollitaval aastal esimese lõigu punkti b kohaldamisel.

   Investeerimisettevõtte tingimustele vastavat jaotamata netotulu ei vähendata sellise tingimustele vastava kahjumite summa võrra, millega on juba vähendatud selle investeerimisettevõtte tingimustele vastavat jaotamata netotulu eelmisel kontrollitaval aastal esimese lõigu punkti c kohaldamisel.

4. Käesolevas artiklis loetakse kasumieraldisena käsitletavat kasumiosa tekkinuks siis, kui otsene või kaudne osalus investeerimisettevõttes antakse üle üksusele, mis ei kuulu hargmaiste ettevõtete kontserni, ja mis on võrdne sellise osalusega seotud tingimustele vastava jaotamata netotulu osaga sellise üleandmise kuupäeval, mis määratakse kindlaks, võtmata arvesse kasumieraldisena käsitletavat kasumiosa.

5. Otsus tehakse vastavalt artikli 43 lõikele 1.

   Kui otsus tühistatakse, käsitatakse kontserni kuuluva omaniküksuse osa investeerimisettevõtte tingimustele vastavas jaotamata netotulus tühistamisele eelnenud kontrollitaval aastal investeerimisettevõtte tingimustele vastava tuluna majandusaastal. Summat, mis võrdub sellise tingimustele vastava tuluga, korrutatuna minimaalse maksumääraga, käsitatakse II peatüki kohaldamisel kontserni kuuluva madalalt maksustatud üksuse lisamaksuna majandusaasta kohta.

VIII PEATÜKK
HALDUSSÄTTED

Artikkel 42
Aruande esitamise kohustus

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

   (a) „määratud kohalik üksus“ – hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluv üksus, mis asub liikmesriigis ja kelle on samas liikmesriigis asuvad hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvad üksused määranud esitama nende nimel lisamaksu deklaratsiooni ja käesoleva artikli kohased teatised;

   (b) „tingimustele vastav pädevate asutuste kokkulepe“ – kahe või enama jurisdiktsiooni vaheline kahe- või mitmepoolne leping või kokkulepe, millega nähakse ette iga-aastaste aruannete automaatne vahetamine.

2. Liikmesriigis asuv kontserni kuuluv üksus esitab lisamaksu deklaratsiooni oma maksuhaldurile vastavalt lõikele 5.

   Deklaratsiooni võib esitada määratud kohalik üksus kontserni kuuluva üksuse nimel.

3. Erandina lõikest 2 ei nõuta kontserni kuuluvalt üksuselt lisamaksu deklaratsiooni esitamist oma maksuhaldurile, kui sellise deklaratsiooni on esitanud vastavalt lõikes 5 sätestatud nõuetele

   (a) lõplik emaüksus, mis asub jurisdiktsioonis, millel on kehtiv tingimustele vastav pädevate asutuste kokkulepe selle liikmesriigiga, kus kõnealune kontserni kuuluv üksus asub, või

   (b) aruande esitav määratud üksus, mis asub jurisdiktsioonis, millel on kehtiv tingimustele vastav pädevate asutuste kokkulepe selle liikmesriigiga, kus kõnealune kontserni kuuluv üksus asub.

4. Lõike 3 kohaldamisel teatab kontserni kuuluv üksus või tema nimel määratud kohalik üksus oma maksuhaldurile lisamaksu deklaratsiooni esitava üksuse andmed ja tema asukohajurisdiktsiooni.

5. Lisamaksu deklaratsioon peab hargmaiste ettevõtete kontserni kohta sisaldama järgmist teavet:

   (a) andmed kontserni kuuluvate üksuste kohta, sealhulgas nende maksukohustuslasena registreerimise numbrid, kui need on olemas, nende asukohajurisdiktsioon ja nende tsiviilõiguslik seisund käesoleva direktiivi eeskirjade kohaselt;

   (b) andmed hargmaiste ettevõtete kontserni üldise struktuuri kohta, sealhulgas kontserni kuuluvate üksuste kontrolliva osaluse kohta teistes kontserni kuuluvates üksustes;

   (c) andmed, mida on vaja järgmiste arvutuste tegemiseks:

      i) tegelik maksumäär iga jurisdiktsiooni kohta ja iga kontserni kuuluva üksuse lisamaks,

      ii) ühisettevõtja kontserni liikme lisamaks,

      iii) lisamaksu jaotamine tulu arvessevõtmise reegli alusel ja alamaksustatud maksete reegli lisamaksu summa jaotamine igale jurisdiktsioonile ning

(d) käesoleva direktiivi asjakohaste sätete kohaselt tehtud otsuste protokoll.

6. Kui kontserni kuuluv üksus asub liikmesriigis ja lõplik emaüksus asub kolmanda riigi jurisdiktsioonis, kus kohaldatakse eeskirju, mis on tunnistatud samaväärseks käesoleva direktiivi sätetega vastavalt artiklile 51, esitab kontserni kuuluv üksus või määratud kohalik üksus erandina lõikest 5 lisamaksu deklaratsiooni, milles on järgmine teave:

(a) kogu vajalik info artikli 7 kohaldamiseks, sealhulgas

i) andmed kõigi kontserni kuuluvate üksuste kohta, milles liikmesriigis asuval osalises omanduses oleval emaüksusel on mis tahes ajal majandusaasta jooksul otsene või kaudne osalus, ja sellise osaluse struktuuri kohta;

ii) kõik andmed, mida on vaja nende jurisdiktsioonide tegeliku maksumäära arvutamiseks, kus liikmesriigis asuval osalises omanduses oleval emaüksusel on punktis i nimetatud kontserni kuuluvad üksused, ja tasumisele kuuluva lisamaksu arvutamiseks ning

iii) kogu info, mis on sel eesmärgil asjakohane kooskõlas artiklitega 8, 9 või 10;

(b) kogu vajalik info artikli 12 kohaldamiseks, sealhulgas

i) andmed kõigi lõpliku emaüksuse jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste ja sellise osaluse struktuuri kohta,

ii) kõik andmed, mida on vaja lõpliku emaüksuse jurisdiktsiooni tegeliku maksumäära ja tasumisele kuuluva lisamaksu arvutamiseks, ning

iii) kogu info, mida on vaja sellise lisamaksu määramiseks artiklis 13 sätestatud alamaksustatud maksete reegli jaotusvalemi alusel.

7. Lõigetes 5 ja 6 osutatud lisamaksu deklaratsioon ja kõik asjakohased teatised esitatakse selle liikmesriigi maksuhaldurile, kus kontserni kuuluv üksus asub, hiljemalt 15 kuud pärast majandusaasta viimast päeva.

Artikkel 43

Otsuse tegemine

1. Artikli 2 lõikes 3, artikli 15 lõikes 3, artikli 15 lõikes 6, artikli 15 lõikes 9, artikli 40 lõikes 4 ja artikli 41 lõikes 5 osutatud otsused kehtivad viis aastat alates otsuse tegemise aastast. Otsust uuendatakse automaatselt, välja arvatud juhul, kui aruande esitav üksus tühistab otsuse viieaastase perioodi lõpus. Otsuse tühistamine kehtib viis aastat alates otsuse tühistamise aastast.

2. Artikli 15 lõikes 7, artikli 29 lõikes 1 ja artikli 38 lõikes 1 osutatud otsus kehtib ühe aasta. Otsust uuendatakse automaatselt, välja arvatud juhul, kui aruande esitav üksus tühistab otsuse aasta lõpus.

3. Tehtud otsuse kohta edastatakse info selle liikmesriigi maksuhaldurile, kus aruande esitav üksus asub.

Artikkel 44
Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad karistusnormid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende tõhusa kohaldamise tagamiseks. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Kontserni kuuluvale üksusele, kes ei täida nõuet esitada ettenähtud tähtajaks maksustamisaasta kohta lisamaksu deklaratsioon vastavalt artiklile 42 või kes esitab valeandmeid, määratakse rahaline halduskaristus summas kuni 5 % tema asjaomase majandusaasta käibest. Seda karistust kohaldatakse alles pärast seda, kui kontserni kuuluv üksus ei ole kuue kuu jooksul pärast mis tahes meeldetuletust esitanud lisamaksu deklaratsioon vastavalt artiklile 42.

IX PEATÜKK
ÜLEMINEKUSÄTTED

Artikkel 45
Maksueraldised üleminekuperioodil

1. Käesolevas artiklis tähendab üleminekuaasta esimest majandusaastat, mil hargmaiste ettevõtete kontsern kuulub käesoleva direktiivi kohaldamisalasse.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel on maksuvähenduse aluseks

   (a) edasilükkunud tulumaksu vara,

   (b) edasilükkunud tulumaksu kohustused ning

   (c) üleantud varad.

3. Jurisdiktsiooni tegeliku maksumäära kindlaksmääramiseks üleminekuaastal ja igal järgneval majandusaastal võtab hargmaiste ettevõtete kontsern arvesse edasilükkunud tulumaksu vara ja edasilükkunud tulumaksu kohustusi, mis kajastuvad või mis avaldatakse jurisdiktsioonis asuvate kontserni kuuluvate üksuste üleminekuaasta finantsaruannetes.

   Edasilükkunud tulumaksu varasid ja kohustusi võetakse arvesse minimaalse maksumäära ja kohaldatava riigisisese maksumäära alusel, olenevalt sellest, kumb on madalam. Minimaalsest maksumäärast madalama maksumääraga edasilükkunud tulumaksu vara võib siiski arvesse võtta minimaalse maksumääraga, kui maksumaksja suudab tõendada, et edasilükkunud tulumaksu vara on omistatav tingimustele vastavale kahjumile.

   Väärtuse korrigeerimise või raamatupidamisliku kajastamise korrigeerimise mõju edasilükkunud tulumaksu varale ei võeta arvesse.

4. Edasilükkunud tulumaksu vara, mis tuleneb tingimustele vastava tulu või kahjumi arvutamisest kooskõlas III peatükiga välja jäetud artiklitest, jäetakse lõikes 3 osutatud arvutusest välja, kui sellised edasilükkunud tulumaksu varad tekivad pärast 15. detsembrit 2021 toimuvas tehingus.

5. Varade ülekandmisel kontserni kuuluvate üksuste vahel pärast 15. detsembrit 2021 ja enne üleminekuaasta algust põhineb omandatud varade väärtus üleandva üksuse üleantud varade bilansilisel väärtusel ülekandmise ajal.

Artikkel 46

Üleminekumeede tulu väljajätmiseks sisulistel põhjustel

1. Artikli 27 lõike 3 kohaldamisel asendatakse väärtus 5 % järgmiste tabelis esitatud väärtustega:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

2. Artikli 27 lõike 4 kohaldamisel asendatakse väärtus 5 % järgmiste tabelis esitatud väärtustega:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

Artikkel 47

Hargmaiste ettevõtete kontsernide väljajätmine tulu arvessevõtmise reeglist ja alamaksustatud maksete reeglist nende kontsernide rahvusvahelise tegevuse algetapis

1. Olenemata V peatükis sätestatud nõuetest vähendatakse liikmesriigis asuva lõpliku emaüksuse poolt artikli 5 lõike 2 kohaselt tasumisele kuuluvat lisamaksu nullini hargmaiste ettevõtete kontserni rahvusvahelise tegevuse esimese viie aasta jooksul.

2. Kui hargmaiste ettevõtete kontserni lõplik emaüksus asub kolmanda riigi jurisdiktsioonis, vähendatakse liikmesriigis asuva kontserni kuuluva üksuse poolt artikli 13 lõike 2 kohaselt tasumisele kuuluvat lisamaksu nullini kõnealuse hargmaiste ettevõtete kontserni rahvusvahelise tegevuse esimese viie aasta jooksul, olenemata V peatükis sätestatud nõuetest.

3. Hargmaiste ettevõtete kontserni käsitatakse rahvusvahelise tegevuse algetapis olevana, kui

   (a) tema kontserni kuuluvad üksused ei asu rohkem kui kuues jurisdiktsioonis ning

   (b) kõigi kontserni kuuluvate üksuste (välja arvatud võrdlusjurisdiktsioonis asuvad kontserni kuuluvate üksused) materiaalse vara raamatupidamisliku väärtuse summa ei ületa 50 000 000 eurot.

   Punkti b kohaldamisel tähendab võrdlusjurisdiktsioon jurisdiktsiooni, kus hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvatel üksuste materiaalse vara arvestuslik netoväärtuse summa on suurim majandusaastal, mil hargmaiste ettevõtete kontsern kuulub esimest korda käesoleva direktiivi kohaldamisalasse.

4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud viie majandusaasta pikkune periood algab selle majandusaasta algusest, mil hargmaiste ettevõtete kontsern kuulub esimest korda käesoleva direktiivi kohaldamisalasse.

Hargmaiste ettevõtete kontsernide puhul, mis kuuluvad käesoleva direktiivi jõustumise ajal selle kohaldamisalasse, algab lõikes 1 osutatud viieaastane periood 1. jaanuaril 2023.

Hargmaiste ettevõtete kontsernide puhul, mis kuuluvad käesoleva direktiivi jõustumise ajal selle kohaldamisalasse, algab lõikes 2 osutatud viieaastane periood 1. jaanuaril 2024.

5. Lõplik emaüksus teatab maksuhaldurile liikmesriigis, kus ta asub, et tema rahvusvaheline tegevus on alanud.

Artikkel 48

Üleminekumeede aruande esitamise kohustuse kohta

Olenemata artikli 42 lõikest 7 esitatakse lisamaksu deklaratsioon ja artiklis 42 osutatud teatised liikmesriigi maksuhaldurile hiljemalt 18 kuud pärast üleminekuaastaks oleva majandusaasta viimast päeva.

X PEATÜKK
ERISÄTTED TULU ARVESSEVÕTMISE REEGLI KOHALDAMISEKS SUURTE RIIGISISESTE KONTSERNIDE SUHTES

Artikkel 49

Suured riigisisesed kontsernid

Liikmesriigid tagavad, et liikmesriigis asuva suure riigisisese kontserni lõplikku emaüksust maksustatakse artikli 5 lõike 2 alusel tulu arvessevõtmise reegli lisamaksuga, arvutatuna majandusaasta kohta vastavalt III, IV ja V peatükile, seoses tema madalalt maksustatud üksustega.

Artikkel 50

Üleminekusätted

1. Liikmesriigis asuva lõpliku emaüksuse poolt artikli 49 kohaselt tasumisele kuuluvat lisamaksu vähendatakse esimesel viiel majandusaastal nullini alates selle majandusaasta esimesest päevast, mil suur riigisisene kontsern kuulub esimest korda käesoleva direktiivi kohaldamisalasse.

2. Suurte riigisiseste kontsernide puhul, mis kuuluvad käesoleva direktiivi jõustumise ajal selle kohaldamisalasse, algab eelnimetatud viieaastane periood 1. jaanuaril 2023.

XI PEATÜKK
LÕPPSÄTTED

Artikkel 51
Samaväärsuse hindamine

1. Kolmanda riigi jurisdiktsiooni siseriiklikus õiguses rakendatavat õigusraamistikku käsitatakse samaväärsena II peatükis sätestatud tingimustele vastava tulu arvessevõtmise reegliga, kui see vastab järgmistele tingimustele:

   (a) sellega jõustatakse eeskirjad, mille kohaselt hargmaiste ettevõtete kontserni emaüksus arvutab ja kogub hargmaiste ettevõtete kontserni kuuluvate madalalt maksustatud üksuste jaotatava lisamaksu osa;

   (b) sellega kehtestatakse vähemalt 15 %-line minimaalne tegelik maksumäär, millest madalama määra korral loetakse kontserni kuuluv üksus madalalt maksustatud üksuseks;

   (c) minimaalse tegeliku maksumäära arvutamiseks võimaldab see liita ainult samas jurisdiktsioonis asuvate üksuste tulu ning

   (d) sellega nähakse ette maksusoodustus mis tahes lisamaksu puhul, mis on makstud liikmesriigis vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud tulu arvessevõtmise reeglile.

2. Nende kolmandate riikide jurisdiktsioonid, kes on oma siseriiklikus õiguses rakendanud õigusraamistiku, mida võib lõike 1 kohaselt pidada samaväärseks tingimustele vastava tulu arvessevõtmise reegliga, on loetletud lisas.

3. Seda loetelu võib muuta pärast kolmanda riigi jurisdiktsiooni poolt siseriiklikus õiguses rakendatud õigusraamistiku hilisemat hindamist. Hindamise teeb komisjon kooskõlas lõikes 1 sätestatud tingimustega. Pärast sellist hindamist on komisjonil õigus kooskõlas artikliga 52 võtta vastu delegeeritud õigusakte lisa muutmiseks.

Artikkel 52
Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 51 lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.

3. Nõukogu võib artikli 51 lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle nõukogule teatavaks.

5. Artikli 51 lõike 3 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast kõnealuse õigusakti nõukogule teatavakstegemist esitanud selle kohta vastuväidet või kui nõukogu on enne selle

tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et ta ei esita vastuväidet. Nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 53
Euroopa Parlamendi teavitamine

Euroopa Parlamenti teavitatakse komisjoni poolt delegeeritud õigusakti vastuvõtmisest, delegeeritud õigusakti kohta esitatud vastuväidetest ja volituste delegeerimise tagasivõtmisest nõukogu poolt.

Artikkel 54
Kahepoolne kokkulepe lihtsustatud aruandekohustuste kohta

Euroopa Liit võib sõlmida kokkulepped lisas loetletud kolmandate riikide jurisdiktsioonidega, et luua raamistik artikli 42 lõikes 6 sätestatud aruandluskorra lihtsustamiseks.

Artikkel 55
Ülevõtmine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembril 2022.

Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 1. jaanuarist 2023.

Nad kohaldavad artiklite 11, 12 ja 13 järgimiseks vajalikke sätteid alates 1. jaanuarist 2024.

Need õigus- ja haldusnormid sisaldavad viidet käesolevale direktiivile või märgitakse selline viide nende ametlikus väljaandes. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 56
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 57
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja